

Cuvânt înainte
Dr. CORINA TEODOR

3

BIBLIOTECA XXI

Misterele bibliosophiei
LILIANA MOLDOVAN

5

Aspecte deontologice ale profesiei
de bibliotecar
MARIANA ISTRATE

9

Biblioteca Centrală a U. M. F.
Târgu-Mureș - realizări
în procesul de informatizare
Dr. FLORICA ELISABETA NUȚIU

12

„Deschiderea spre Europa înseamnă
în primul rând deschiderea spre noi
înșine....”
ANNA VINTILĂ

15

DEZVOLTAREA ȘI ORGANIZAREA COLECȚIILOR

Prelucrarea publicațiilor -
între clasic și modern
FALL MARIA MAGDALENA

19

Eliminarea din circuit a volumelor
de literatură din cadrul bibliotecilor
AGYAGÁSI HAJNAL

22

BIBLIOTECA ȘI COMUNITATEA

Despre starea bibliotecilor publice
din județul Mureș
MIRCEA POPESCU

24

Centrul de Informare Comunitară,
un serviciu de perspectivă
al Bibliotecii Județene Mureș
RAMONA DRAGOMIR

29

A fost ... CENUȘĂREASĂ
NICOLETA MAN

31

PATRIMONIU

Dincolo de evaluări
DÓCZY ÖRS 33

Hârtia marmorată
MÁRTON KRISZTINA 36

LECTURĂ - ARTĂ - CREAȚIE

Educație - Dezvoltare - Armonie
prin joc și lectură
ANICA MAȘCA 40

Secția de artă a Bibliotecii Județene Mureș
ANGELA MACARIE 43

Cenacul „Liviu Rebreanu”
- trecut și prezent
ANGELA MACARIE 45

Cenacul „Liviu Rebreanu” – atelier poetic 46

Un mare artist și arta lui miniaturală
MIHAIL ART. MIRCEA 47

FILE DE DICȚIONAR

Traian Bosoancă
ANA TODEA 50

BIBLIOGRAFIE

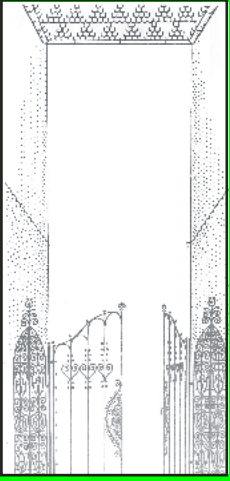
Biblioteca Județeană Mureș
în presa anului 2005
ELENA HODOȘ, ANA TODEA,
ANNA VINTILĂ 53

CURIER

57

INDEX DE AUTORI

58

COLEGIUL REDAȚIONAL	Mihail Artimon MIRCEA redactor coordonator
	DÓCZI Örs FALL Maria Magdalena Mariana ISTRATE Angela MACARIE Anica MAȘCA Ana TODEA Tehnoredactor: Horia Ioan AVRAM Digitizarea: Alexandru TCACIUC

*Acest număr al revistei reproduce 25 de xilogravuri „ex libris”
realizate de artistul Zsolt Vecserka*

Cuvânt înainte

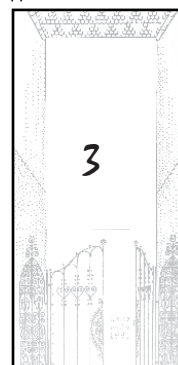
Dr. CORINA
TEODOR

Nu de puțini ani rotunjimea noului mileniu în care am trecut etala provocarea unui nou început. Emoțiile milenariste au trecut, întrebările, speranțele, dar și deziluziile au rămas și ne secondează biografia la fel de atent ca și în anii trecuți. Și totuși, multe s-au schimbat, între altele ritmul vieții și nevoia de comunicare.

Acest ultim cuvânt – **comunicare** – aș spune că este mesajul central al revistei pe care avem bucuria s-o oferim azi spre lectură. Din nevoia de comunicare, parcă imperfect împlinită în colocviile profesionale sau în firești discuții colegiale, s-a conturat ideea unei noi publicații mureșene.

Reflexii despre esența lecturii, investigații patrimoniale ce înnobilează orice bibliotecă, întâlniri în dialog cu profesioniști ai domeniului, tentația informatizării în biblioteci urbane, dar și rurale, răsăful poeziei, rigurozitatea legislativă, confesiuni despre activitățile diferitelor secții, sunt toate nu doar simple sugestii de lectură, cât mai ales prime mesaje pe care echipa redacțională și semnatarii articolelor au vrut să le transmită prin acest număr inaugural. Ele reușesc să susțină destul de convingător cele două modele de bibliotecă, spre care ne îndrumă, de altfel, și bibliografia de specialitate: modelul tradiționalist, conform căruia menirea bibliotecii este una educativă, de ghid fundamental în universul cunoașterii, și modelul modernist, care amalgamează noile tehnologii de difuzare a informației cu miracolul livresc.

Să mai amintim și că Biblioteca Județeană Mureș nu se află la prima experiență editorială de acest fel: anuarul **Libraria**, din care au apărut deja patru tomuri, s-a impus între publicațiile reprezentative din țară care găzduiesc studii și articole riguroase de biblioteconomie. Doar că, în paralel cu amintitul anuar, revista **Bibliotheca Marisiana** propune un alt fel de mesaj: cel al unei publicații deschise dialogului mai ales între

bibliotecarii mureșeni, din mediul urban ca și din cel rural, din bibliotecile publice și cele școlare, din rețeaua universitară și cea academică. Fiindcă, în esență, cu toții acceptă aceeași provocare: „de a întreține memoria unei culturi” (Henri Jean Martin). Fiindcă și cu ajutorul lor, de multe ori eroi necunoscuți ai cotidianului cenușiu, salvând memoria comunității dovedim că „ziua de astăzi se trage din cea de ieri, iar ziua de mâine este rodul trecutului” (Jacques Le Goff).

BIBLIOTECA XXI

Misterele bibliosophiei

LILIANA
MOLDOVAN

Supunerea termenului de bibliosophie unei deslușiri noționale adecvate trebuie să pornească de la premisa că astăzi, mai mult decât oricând, textele literare sunt tratate ca simboluri estetice capabile de a „traduce” realul prin prisma propriilor „imagini”, iar cititorii cărora li se adresează ajung actori pe marea scenă a hermeneuticii lecturii. Hermeneutica, însă, este filosofie, este mai mult decât un proces comprehensiv. Ea așează arta lecturii sub spectrul reflectării filosofice. Dacă hermeneutica ne învață să stăpânim ideile exprimate în cărți, bibliosophia împinge cugetarea spre un nivel superior de analiză, ne conectează la problemele legate de dimensiunea ontologică a creației literare și propune o viziune îndrăznească asupra relației lectură-relectură care elimină formulele tradiționale de interpretare și critică literară în favoarea tehnicilor postmoderniste de evaluare și receptare a produselor literare.

Potrivit celor mai noi cercetări cu privire la rolul comunicării textuale asistăm la o deplasare tematică a accentului dinspre problemele legate de caracterul creativ, imaginativ al limbajului, spre vasta și atrăgătoare problemă a receptării mesajului discursiv, chestiune care se reduce în cele din urmă la cercetările privind relația dintre autorii și receptorii comunicării. Ia naștere o dialectică a receptării care are în vedere textul discurs. Împrumutat din domeniul retoricii, termenul de discurs a fost utilizat de filosofii structuraliști care priveau discursul ca pe o comunicare, rostită sau scrisă, coerent constituită și formată dintr-o multitudine de semne și semnificații. Dacă termenul de „discurs” diferă de noțiunea de „text” prin „dimensiunea lui comunicativă”, principala lui

trăsătură este natura semnificativă : discursul comunică „ceva” și se adresează receptorului care nu mai este un cititor pasiv, ci devine un interlocutor ce participă în mod activ la dialog și își însușește travaliul interpretativ. La acest tip de comunicare textuală se gândeau lingviștii structuraliști când asociau ideea de discurs cu cea de interpretare punând accentul asupra „consumatorului” de text, asupra lectorului care intervine într-o manieră mai mult sau mai puțin conștientă în relația autor-discurs-cititor cu propria sa capacitate comprehensivă. Din această perspectivă, a citi textul înseamnă a-i înțelege sensul, înseamnă a intra în jocul interpretărilor posibile generate de el sau potrivit definiției formulate de Umberto Eco, „un text este un produs al cărui destin interpretativ trebuie să facă parte din propriul mecanism generativ.” În paginile destinate filosofiei lecturii, promovată în lucrările sale de specialitate, scriitorul italian demonstrează că descifrarea componentelor extratextuale specifice unui discurs poate fi realizată doar atunci când vom înțelege prin text mai mult decât un șir oarecare de fraze legate între ele și vom folosi textul ca subiect al unei comunicări, importantă mai ales din perspectiva sensului comunicării.

Reprezentând echivalentul filosofic al teoriei lecturii, bibliosophia revizuiește procesele receptării textuale și insistă asupra laturii antropologice a comunicării, asupra comportamentului imaginativ al autorului, asupra situației interpretative a cititorului. Bibliosophia nu ia în considerare numai un singur nivel al operei artistice sau filosofice: ca parte a filosofiei comunicării ea analizează dimensiunile contextuale ale operei, subtextul

psihologic, cultural și ideologic care a generat-o. Observăm că drumul de la text la context este mediat de stilul autorului, de întregul proces al psihologic, cultural și ideologic care a generat-o. Observăm că drumul de la text la context este mediat de stilul autorului, de întregul proces al creației.

În domeniul lecturii, este evident că, elaborând și tipărind cărți, artistul este cel care deține cheia codării și respectiv decodării sensului, dar o dată opera finalizată și deschisă intră în joc receptorul care parcurge mesajul tipărit și se înscrie într-un inevitabil proces interpretativ. Interpretând, cititorul desfășoară, la rândul său, o activitate creatoare. Lectura îl obligă să găsească și să reconstituie sensul pornind de la datele cuprinse în text, de la cuvintele fundamentale ale operei, abordat, însă, în manieră proprie, de neimitat. Opera artistică devine, în această situație, scena unei noi acțiuni comunicaționale la dezvoltarea căreia atât autorul cât și lectorul au o contribuție creatoare apropiată, dar personală. Din moment ce lectura înseamnă comunicare, ea este căutare de sens. Parcurgerea cărților nu este niciodată singulară, ea este însoțită de o intuiție a sensului. Pe de altă parte intuiția sensului ia naștere pe măsura identificării detaliilor, a cuvintelor și a jocurilor de cuvinte care relevă sensul. În general, descifrarea multiplelor semnificații prezente într-o comunicare literară are o motivație singulară, cea a descifrării ideii originare care a stat la baza conceperii operei artistice. Satisfacția de a ajunge la înțelegerea sensului nu este lipsită de neprevăzut. Uneori, ca să atingem sensul, trebuie să o luăm pe ocolite, alteori, conform unei înlănțuirii logice irepetabile, nimerim pe o pistă de semnificații străină intuiției originare. Indiscutabil, cunoașterea sensului, dezvăluirea secretelor oculte de mișcarea sinuoasă a semnificațiilor, transformă un text obtuz într-un fragment prietenos, accesibil. Un text care-și dezvăluie sensul capătă în mintea cititorului o nouă înfățișare, mai exact un conținut care o dată trecut prin filtrele subiectivității receptive, nu mai înspăimântă (datorită încriptării), ci comunică în mod relaxant și util. Ne putem imagina că receptorul poate știrbi în vreun fel identitatea

artistică, enunțiativă sau informativă a textului lecturat, în realitate actul receptării nu lasă urme decât în interiorul celui care interpretează și care restituie autorului o operă integrală, neafectată de semnele percepției subiective. Cititorul nu poate schimba nimic din conținutul operei, nu poate interveni în „viața” operei literare dar o poate aduce în spațiul său subiectiv și atunci, probabil, cartea simte că este citită, că este invitată la dialog. Paternitatea operei aparține creatorului ei, dar numai în colaborare cu receptorul, cartea este scoasă în lume, este prezentată spre a fi cunoscută și admirată. Cărțile nu se scriu de dragul artei, creația literară sau științifică nu este rodul unui act gratuit, cărțile așteaptă să fie prinse în circuitul comunicării, să intre în raza interpretativă a vreunui receptor. Citirea lor are un scop decodificator sesizabil, mai ales în preajma marilor proiecte literare care, potrivit sugestiilor lui Henry Miller, trebuie să fie inevitabil obscure. Este invocată problema ambiguității mesajelor estetice, ambiguitate întrebuințată deseori de autorii cărților pentru a rupe ordinea firească a limbajului discursiv, „pentru a mări numărul de semnificații posibile” din perspectiva cărora opera de artă poate fi identificată ca o succesiune de universuri deschise, receptate de conștiința interpretativă ca o permanentă explozie artistică. Prin urmare, lectura unei cărți nu se poate dezvolta într-o singură direcție. Orice creație literară se prezintă ca o sumă de mesaje posibile din care cititorul selectează mesajul adecvat sistemului său de așteptare și citește după chipul și asemănarea lui.

Bibliosophia jonglează cu ideea că textul este un univers parțial deschis cu infinite conexiuni ideatice, unele fiind revelate imediat, altele ascunzându-se în spatele echivocității cuvântului scris. O filosofie a lecturii va pleda întotdeauna în favoarea citirii semiologice a oricărui discurs textual. Aceasta înseamnă că lectorul implicat în descifrarea sensurilor corespunzătoare diferitelor niveluri de lectură va fi nevoit să desfășoare o parcurgere activă a operei, rescriind într-o oarecare măsură textul tipărit, regândindu-l prin intermediul unei matrici hermeneutice personale, modelată în

timp de experiența cognitivă, intelectuală și, de ce nu, estetică a celui care citește. Reformulând, citim într-un stil propriu și tragem mereu cu ochiul la modelul hermeneutic, pe care, conștient sau inconștient, ni l-am format. În lumina acestor lămuriri identificarea mecanismelor de lectură trebuie să pornească mereu de la premisa că a lectură înseamnă a înțelege. Astfel textul încetează de a mai fi tratat în manieră exclusiv lingvistică, adică din perspectivă pur gramaticală, pentru a fi analizat în contextul filosofic al hermeneuticii lecturii, care ține cont de relațiile extratextuale, de ecourile pe care le provoacă textul în conștiința receptorilor. Scriitorii comunică prin cuvinte acele monade magice care participă la întruparea „țesăturii textuale” privită ca o matrice lingvistică a sensului. Căutarea neîntreruptă a sensului discursului textual, dezvăluirea încărcăturii de semnificații specifice cuvintelor: iată marea provocare a filosofiei lecturii!

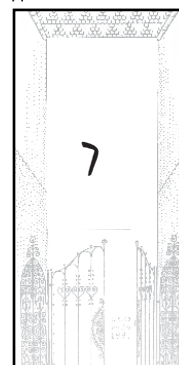
Nu vom ignora niciodată rolul gânditorilor textualiști din grupul *Tel Quel* condus de Roland Barthes în fixarea statutului filosofiei textuale. Lingviștii francezi au deschis suita studiilor și comunicărilor construite în jurul tezei privind caracterul textual al realității, au semnat o serie de lucrări din domeniul teoriei textului, o disciplină lingvistică relativ autonomă cu implicații în domeniul filosofiei și psihologiei lecturii. În ultimele decenii asistăm la o lărgire a perspectivei structuraliste prin eforturile specialiștilor în filosofia lecturii care au încercat să dea un conținut teoretic disputelor iscate în jurul noțiunii de comprehensiune textuală. Mai mult, importanța concluziilor referitoare la caracterul comprehensiv al lecturii s-a dublat din momentul în care problematica hermeneuticii lecturii a fost așezată pe baze științifice, practica lecturii depășind accepțiunea „lecturii de plăcere” în sprijinul lecturii definite ca interpretare. Se vorbește tot mai des despre „hermeneutica în cheie arbitrară” (dacă-mi este permis să folosesc o sintagmă împrumutată de la Patapievici), despre noua artă a lecturii, care acordă credit cititorului și se sprijină pe capacitatea lui de a descifra „litera cărții”. Se discută despre lectorul erudit care învață de la

posmoderniști „a citi texte clasice în manieră improprie,”¹ despre cititorul care încalcă voit canoanele criticii tradiționale. Cititorul modern simte că are libertatea de a reface, cu fiecare relectură, opera literară, atribuindu-i o nouă semnificație, și renunță la atitudinea bigotă asupra textelor literare. Preluând vorbele lui Borges despre circularitatea și reversibilitatea timpului lecturii, putem observa că *bibliosphia* introduce mitul eternei reîntoarceri în sfera științelor comunicării. *Bibliosphia* îi datorează multe lui Borges. Noua filosofie a lecturii a avut doar de câștigat pe seama experienței de cititor a scriitorului argentinian care spunea că „istoria literaturii este istoria felurilor și motivelor de a citi”.

Substanța filosofiei lecturii se încheagă, așadar, în jurul controversatei teorii despre „ambivalența semiotică a textului”², teorie care scoate textul de sub incidența legilor morfologice și sintactice, ne semnificative în acest context, pentru a așeza în lumina reflectoarelor noțiunea de discurs înțeles ca entitate individuală capabilă de a se strecura prin rețeaua de procese comunicăionale. Acționând ca un element relativ independent, textul se remarcă mai ales prin comunicabilitate, în măsura în care este coerent și este conceput pentru a transmite ceva.

Cu o istorie relativ recentă, filosofia lecturii abordează deja mai multe niveluri de cercetare textuală. Într-o abordare condensată putem aminti ca prim nivel de cercetare problematica receptării unui document tipărit cu implicațiile sale psihologice, sociale și culturale. Al doilea nivel de cercetare ne conduce spre structura textuală a unei comunicări scrise, pentru a lăsa la final dialectica proceselor de codare și decodare textuală, proprie ultimului nivel de analiză.

Ca parte a filosofiei comunicării, filosofia lecturii se concentrază asupra rolului cărții de mediator între autor și cititor sau, folosind o terminologie mai pretențioasă, atrage atenția asupra relației dintre subiectul emițător și subiectul receptor. Filosofia lecturii ne spune tot ceea ce trebuie să știm despre realitatea textuală, ne pune în legătură cu cele mai noi

provocări ale jocului hermeneutic, ne ajută să înțelegem cititul ca pe un act de inițiere și formare culturală sau științifică. Ne îndeamnă să ne definim mai bine, să ne privim pe noi înșine prin oglinda volumelor lecturate. Numai un filosof al lecturii poate defini textul „ca un simbolic ansamblu structurat”, poate vorbi despre istoria textuală a omenirii referindu-se de fapt la totalitatea experiențelor interpretative și creatoare ale cititorului de ieri și de azi. Filosofia lecturii oferă explicații în privința fenomenelor de receptare textuală, ne arată cum acționează „semnele literare” asupra cititorilor, sau, dacă vreți, ne dezvăluie efectele operei tipărite asupra participanților la lectură. În același timp, întreprinde analize asupra procedeele lecturării, propune metode de căutare a „adevărului” sens al cărților concepute pentru a aduce oamenilor fericirea, de vreme ce realitatea se poate dizolva, pentru cititor, în spațiul astral al „bibliotecii-paradis”.

Definirea domeniului o dată isprăvită, trecem la problematica „interpretantului” folosind o noțiune bizară, împrumutată din hermeneutica lui Oehler. Acesta încerca să-și lămurească cititorii că „interpretantul” este ceea ce semnul creează în interpretul său provocându-i un sentiment sau ori acțiune, sau mai exact „interpretantul” este ceea ce transmite textul în clipa lecturării lui. Chiar dacă sensul termenului rămâne discutabil, credem că autorul frazei citate mai sus privilegiază ideea că lectura face parte dintr-un dans hermeneutic în care sunt cuprinși :

- autorul cu inteligență creatoare,
- textul cu bagajul său de semnificații,
- cititorul cu frământările sale cognitive și culturale.

O dată prins în cercul hermeneutic, cititorul naiv se transformă într-un inițiat pentru care lectura înseamnă interpretare, înseamnă judecată de valoare. Acesta descoperă că, datorită complexității scrierilor contemporane, este necesară pătrunderea în craterele cele mai adânci ale comprehensiunii textuale. Efortul său interpretativ nu este singular: duce la lecturi

successive aplicate unuia și aceluiași text. În general, filosofii lecturii apelează la ideea de relectură, mai ales în contextul creațiilor literare unde trăirile estetice degajate de creațiile epice sau lirice au nevoie de un cadru receptor adecvat care să mențină lectura în limitele interpretării. Interpretarea, subliniez, este un mijoc, nu un scop. Scopul se referă descoperirea sensului de către cititorii care parcurg volumele tipărite ca și cum ar traversa „o rețea de valori textuale.”

Citim cu entuziasm articole și studii concepute în jurul observațiilor despre caracterul „dezarticulat” al literaturii contemporane, despre dialectica lecturii și relecturii, citim tratate în care se face elogiul compozițiilor literare enigmatice, fără a ști că în aceste cronici se face bibliosophie, fără a ști că ele au menirea să trezească în cititor gustul pentru lectură, sugerându-i că este persoana potrivită pentru a urmări mersul ideatic al textelor editate. Nu este nevoie să fii un maestru în arta lecturii pentru a citi bibliosophic o carte, nu este obligatoriu să asimilezi orice carte ca pe o „operă deschisă”, nu este necesar să citești mult pentru a ajunge om învățat deoarece, așa cum declara Umberto Eco, „poți fi un om cult și dacă ai citit zece cărți și dacă ai citit aceeași carte de zece ori”³.

Note

¹ Patapievici, Horia-Roman

² Borges, Jorge Luis

³ A se vedea: Eco, Umberto, *Șase plimbări prin pădurea narativă*, Constanța, Editura Pontica, 1997.

Aspecte deontologice ale profesiei de bibliotecar

MARIANA
ISTRATE

„Simțul de datorie e cea mai luminoasă
dovadă de sănătate a unui suflet.”

(N. Iorga)

Melvil Dewey spunea că „nici o sarcină nu are valoare și nu merită mai multă onoare decât aceea pe care o îndeplinește în serviciul comunității sale un bibliotecar competent și serios.” Într-adevăr, complexitatea și varietatea problemelor ce se desfășoară în bibliotecă, gradul înalt de solicitare intelectuală, cunoștințele pe care le avem, ar trebui să ne asigure un oarecare prestigiu în societate. Dar să privim și reversul medaliei. Din păcate, la noi există încă o lipsă generală de recunoaștere a profesiei. Cu toate că suntem convinși de valoarea muncii noastre, suntem conștienți și de minimalizarea ei de către publicul larg și chiar de către unii cititori. S-a observat că și autoritățile, în genere, „au tendința de a-i considera pe bibliotecari doar ca pe niște consumatori de salarii, marginali și inutili”¹.

Eu cred că dacă vrem ca alții să ne prețuiască, în primul rând trebuie să ne prețuim noi înșine. Cum? Rămânând fideli anumitor reguli. Fiecare om are propriul cod moral, ca profesioniști, însă, ne supunem unui tip specific de reguli – regulile de morală profesională. Dacă morala reprezintă „totalitatea normelor ce răspund unor principii de comportare umană și care reglementează relațiile dintre oameni în societate”², deontologia „este morala unei profesiuni reflectată cu precădere prin prisma îndatoririlor sau obligațiilor morale impuse de exercitarea acesteia în societate”³. Este adesea o tradiție nescrisă, care stabilește, prin comun acord, ceea ce „se face” și ceea ce „nu se face”.

Deontologia și, prin excelență, codurile deontologice, au scopul fundamental de a păstra și consolida prestigiul profesional și de a lua

atitudine față de orice abateri ce aduc atingere acestuia.

Are nevoie profesia de bibliotecar de un cod deontologic? S-ar putea răspunde: „Dacă sunt o persoană morală, nu am nevoie de un cod care să-mi definească acțiunile; dacă sunt o persoană lipsită de etică, acțiunile mele nu vor fi oricum afectate de acest cod.” Dar contestă cineva utilitatea unui cod scris al bunelor maniere? Despre **Codul bunelor maniere astăzi**, lucrarea Aureliei Marinescu, s-a spus că ar trebui tipărit în câteva milioane de exemplare. La fel, avem nevoie și de un cod „al bunelor maniere” în profesia noastră. Un astfel de cod ar prezenta mai multe avantaje. Enunțând valori recunoscute de toți membrii profesiei, s-ar încerca înarmarea conștiinței individuale a fiecăruia. Un cod ar putea crea solidaritate în interiorul grupului și conferi tuturor sentimentul de securitate, de forță colectivă, ar putea spori prestigiul profesiei și statutului bibliotecarului. El nu ar trebui privit ca un „text sacru”, ci ca un vademecum a cărui eficiență ar presupune, într-adevăr, că bibliotecarul posedă simț moral.

Am observat că îndeosebi acele profesii care presupun relația cu publicul și-au asumat obligațiile în coduri deontologice. În România au astfel de coduri profesii precum cea de medic, judecător sau procuror, personalul auxiliar din justiție, avocat și altele. De ce nu și un cod deontologic al bibliotecarului? Bibliotecarii americani, de exemplu, cunoscuți ca fiind foarte întreprinzători și bine organizați, au un cod etic al profesiei din 1939, care a fost revizuit și modernizat de câte ori a fost necesar. Au un astfel de cod și bibliotecarii din Canada, Marea Britanie, Rusia, Ucraina, iar de curând și vecinii noștri maghiari.

Rolul unui asemenea cod a fost excelent exprimat într-un motto al codului deontologic al magistraților: „este acela de a forma conduite, de a înfățișa ceea ce înseamnă onoare și respect în profesie. A-ți respecta profesia înseamnă a te respecta pe tine însuși, respectându-i pe ceilalți. De aceea orice cod deontologic se adresează în primul rând omului și conștiinței lui, iar acceptarea lui trebuie să fie liber consimțită.”

Un cod deontologic al bibliotecarului ar trebui să garanteze calitatea pregătirii profesionale, să apere reputația bibliotecarilor, să ia atitudine față de eventualele abateri, și, foarte important, să promoveze o relație de încredere între cititor/utilizator și bibliotecar.

Cine își poate asuma sarcina întocmirii unui astfel de cod? În opinia mea, un cod deontologic se elaborează de către membrii profesiei respective, de către organizațiile profesionale. În cazul nostru, cred că această atribuție revine ANBBPR-ului. Am întâlnit și cazuri de așa-zise coduri etice care emanau de la o autoritate publică. Însă un cod deontologic va fi respectat nu de teama sancțiunilor prevăzute într-un astfel de document, ci pentru că indivizii se vor supune de bunăvoie standardelor definite de grupul lor profesional.

Ce trebuie să cuprindă codul? Desigur că este imposibilă o codificare exhaustivă datorită varietății infinite a situațiilor cu care se poate confrunta un bibliotecar. Acesta însă, se dorește a fi doar un ghid de comportament.

Câteva principii, de exemplu:

- ✓ Principiul transparenței în comunicarea colecțiilor (nu l-aș menționa dacă nu aș crede că de bibliotecar depinde foarte mult ca cititorul să știe cu exactitate dacă ceea ce dorește el se găsește sau nu în biblioteca respectivă),
- ✓ Principiul realizării cu corectitudine a sarcinilor de serviciu (mă gândesc, de exemplu, la corectitudine în întocmirea statisticii),
- ✓ Principiul deservirii utilizatorilor în mod egal, indiferent de persoană.

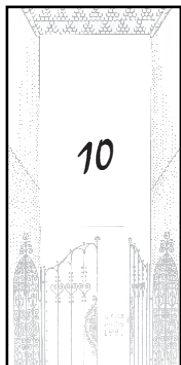
Un cod trebuie să facă referire la modul de comportare al bibliotecarului în relația cu

utilizatorii, în relația cu ceilalți colegi (de exemplu, colegii mai tineri trebuie ajutați să treacă peste dificultățile inerente începutului, un coleg acuzat pe nedrept va fi apărat), să releve modul în care ne vom comporta cu subalternii și cu superiorii și chiar cum ne comportăm în timpul liber. S-ar putea întreba: „Ce-ți pasă ce fac eu în timpul meu liber?” „Îmi pasă pentru că prin comportamentul tău negativ atingi prestigiul profesiei mele.” Se pot face referiri la pregătirea profesională a bibliotecarului și chiar reguli generale referitoare la ținută.

În afară de aceste recomandări oarecum clasice, un cod modern ar trebui să ia în calcul și unele probleme de actualitate. S-a afirmat că „noutatea tehnologică în organizarea și diseminarea cunoașterii nu se rezumă la echipamente și programe noi...ci trimite la reabordarea deontologiei profesiilor infodocumentare” și că „tipologia documentelor electronice deschide și ea pagini noi ale moralei profesionale”.⁴

În orice caz, codul va fi cu atât mai valoros cu cât va formula normele de așa manieră încât bibliotecarii să le poată rediscuta și nu să le ia drept date o dată pentru totdeauna. Un caz concret, codul bibliotecarilor americani a fost modificat până acum de trei ori.

Pentru o și mai bună conturare a conceptului de cod deontologic, aș vrea să relev diferența dintre acesta și statutul unei profesii. Cele două se deosebesc, în opinia mea, prin cel puțin trei aspecte: conținut, emitent și sancțiuni. Am văzut ce trebuie să cuprindă un cod deontologic. Un statut, de regulă, cuprinde drepturile, obligațiile și responsabilitățile profesionistului, răspunderea acestuia, modalități de a accede în profesie, moduri de eliberare din funcție, criterii de normare și salarizare. În privința emitentului, dacă un cod deontologic este emis de o organizație profesională, statutul este emis de regulă, de către o autoritate publică. În privința sancțiunilor în cazul nerespectării normelor, statutul prevede, de regulă, răspunderea disciplinară. În cazul nerespectării normelor codului, sancțiunea, cred eu, este mai gravă:

pedeapsa morală.

Cei mai mulți dintre noi suportăm mai ușor o reducere cu 10% a salariului pe trei luni, decât critica justificată a colegilor, dezaprobarea exprimată sau chiar ignorarea.

Cred că participând la proiectul dificil, dar tentant al unui astfel de cod, am ajunge la o mai bună cunoaștere și colaborare între noi, am fi mai disciplinați și am avea posibilitatea de a reflecta cu mai multă atenție la propriile roluri și scopuri.

Note

¹ Gheorghe Buluță, Sultana Craia, Victor Petrescu, *Biblioteca azi: Informare și comunicare*, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2004, p. 123

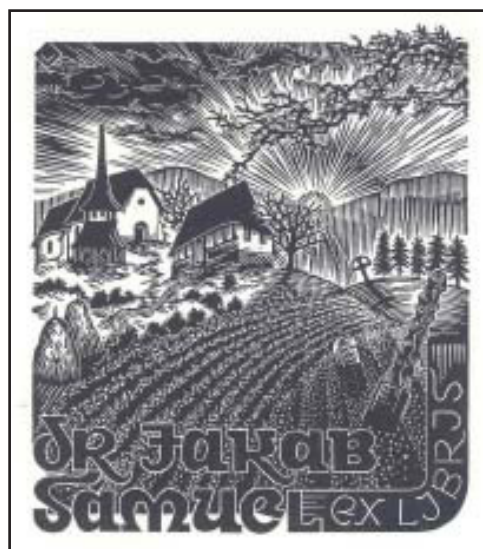
² Moise Terbanca, Gh. Scripcaru, *Coordonate deontologice ale actului medical*, București, Editura Medicală, 1989, p. 15

³ *Ibidem*, p. 17

⁴ Ion Stoica, *Profesiile informării documentare și educația permanentă*. În: Biblioteca nr. 1/2002, p. 2

Bibliografie selectivă:

1. Jean-Claude Bertrand, *Deontologia mijloacelor de comunicare*, Iași, Institutul European, 2000
2. Gheorghe Buluță, Sultana Craia, Victor Petrescu, *Biblioteca azi: Informare și comunicare*, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2004
3. Ludmila Corghenci, *Implicații practice privind deontologia profesională*. În: Magazin Bibliologic, nr. 2/2000
4. Frank Deaver, *Etica în mass media*, București, Editura Silex, 2004
5. Hangodi Ágnes, *Beszámoló a könyvtáros etikai kódexet előkészítő munkabizottság munkájáról*. În: Könyv, könyvtár, könyvtáros, nr. 2/2006
6. Anne Kupiec, *Elemente de reflecție cu privire la o deontologie profesională*. În: Biblioteconomie. Culegere de traduceri publicate, nr. 1/2000
7. V. Paškova, *Probleme de etică profesională*. În: Biblioteconomie. Culegere de traduceri publicate, nr. 4/1998
8. Ion Stoica, *Profesiile informării documentare și educația permanentă*. În: Biblioteca nr. 1/2002
9. Moise Terbanca, Gh. Scripcaru, *Coordonate deontologice ale actului medical*, București, Editura Medicală, 1989
10. Natalia Zavtur, *Deontologia profesională a bibliotecarului (concepția disciplinei de studiu)*. În: Magazin Bibliologic, nr. 2/2000

Biblioteca Centrală a U. M. F. Târgu-Mureș – Realizări în procesul de informatizare

Dr. FLORICA
ELISABETA
NUȚIU

Orașul Târgu-Mureș – străveche citadelă a culturii, oraș al școlilor, iar în ultimele șase decenii și centru universitar – își aduce contribuția la amplul concert al vieții spirituale a țării noastre, prin instituțiile sale de învățământ superior: Universitatea de Medicină și Farmacie (din 1945), Universitatea de Artă Teatrală (din 1956), Universitatea „Petru Maior” (din 1960), Universitatea Ecologică „Dimitrie Cantemir” (din 1991), Universitatea „Sapientia” (din anul 2000), la care se adaugă și câteva secții pentru învățământ la distanță ale universităților bucureștene „Spiru Haret” și „Hyperion”.

Municipiul Târgu-Mureș, prin lăcașele sale de tezaurizare a culturii naționale și universale: Biblioteca Județeană Mureș, Biblioteca „Teleki-Bolyai”, Biblioteca Universității „Petru Maior” și Biblioteca Centrală a Universității de Medicină și Farmacie, atrage permanent mii de studenți.

Biblioteca Centrală a Universității de Medicină și Farmacie - funcționează sub patronajul direct al Universității de Medicină și Farmacie Târgu - Mureș, având statut de bibliotecă universitară.

Prin întreaga sa activitate, Biblioteca Centrală a Universității este parte integrantă a sistemului național de învățământ superior și

participă la procesul de instruire, formare și educație, precum și la activitatea de cercetare științifică din Universitate.

Existența și dezvoltarea Bibliotecii Centrale sunt legate de evoluția și dezvoltarea Universității de Medicină și Farmacie din Târgu-Mureș, înființată în anul 1945.

Colecțiile bibliotecii au sporit an de an, completând fondul inițial prin achiziții, prin schimb de publicații, cât și prin importante donații din partea unor oameni de cultură și instituții. Această creștere a fondului inițial de carte a fost determinată de înființarea de noi facultăți în cadrul U.M.F. Târgu-Mureș și, implicit, de creșterea numărului de studenți și cadre didactice.

La sfârșitul anului 2005, Biblioteca Centrală a Universității de Medicină și Farmacie din Târgu-Mureș funcționa cu unitatea centrală și 25 de filiale, pe lângă Clinicile universitare de specialitate

Fondul de publicații al bibliotecii cuprinde o gamă largă de documente românești și străine: monografii, tratate, manuale și cursuri, enciclopedii, dicționare, teze de doctorat, reviste și ziare, anuare, microfilme, CD-uri din cele mai variate domenii ale științei și culturii și DVD – uri.

În prezent, totalul publicațiilor pe întreaga rețea de biblioteci-filiale și unitatea centrală se ridică la 213.232 unități biblioteconomice.

La sfârșitul anului 2005, numărul cititorilor înscriși la bibliotecă era de 5045, iar a tranzacțiilor de împrumut, realizate de 221.532.

Utilizatorii bibliotecii U.M.F. se împart în trei categorii: studenți, cadre didactice U.M.F. și utilizatori externi (medici rezidenți, medici din rețeaua sanitară).

Singurele servicii pentru care se percep taxe sunt cele care înglobează consum de materiale pentru uzul individual al beneficiarilor, ca:

- a) Xerocopiarea;
- b) Imprimarea bibliografiei obținute din calculator;
- c) Internet;
- d) Copierea pe dischetă a articolelor din baza de date Medline.

Utilizatorii bibliotecii au acces gratuit la informația conținută în toate documentele și bazele de date existente în bibliotecă.

Având în vedere fondul de publicații, numărul utilizatorilor și complexitatea operațiunilor specifice activitatea Bibliotecii Centrale a U.M.F. Târgu-Mureș se canalizează pe informatizare, adică pe dezvoltarea unei rețele structurale cu calculatoare integrate, cu server de aplicații, cu server pentru Internet, cu stații de lucru.

calculatoare, 5 imprimante, cablu de rețea, 1 switch și s-a achiziționat sistemul integrat de bibliotecă „Softlink Alice”. De asemenea, au fost cumpărate și etichete barcod pentru cărți și permise și un cititor de coduri de bare.

Introducerea unui astfel de sistem integrat a impus instruirea, în primul rând, a personalului bibliotecii, instruire privind Softul „Alice”.

„Softlink Alice” este un sistem complet integrat de automatizare a bibliotecilor, având componente modulare ce permit configurarea în funcție de complexitatea bibliotecii utilizatoare.

Implementarea acestui program de bibliotecă a impus:

- reexaminarea funcțiilor diferitelor servicii și reorganizarea lor, conform utilizării maxime;
- studierea posibilităților imediate ce urmau

să fie preluate de calculator, din multitudinea operațiunilor posibile.

Calculatorul a preluat multe din operațiunile bibliotecii:

- evidența achizițiilor; catalogare;
- informare-documentare; activitate bibliografică;
- prelucrarea periodicelelor;
- servirea pe loc sau retransmiterea la distanță a informației;
- întocmirea diferitelor statistici specifice.

Pașii decisivi, în ce privește introducerea datelor în calculatoare, i-am făcut începând din luna aprilie a anului 2003. Până în prezent, am introdus în baza de date: toate lucrările monografice și periodicele intrate în bibliotecă în perioada 1995-2006; toate cursurile universitare și lucrările practice existente în bibliotecă, cât și toți cititorii.

Principalele module ce intră în componența sistemului „Softlink Alice” sunt:

Management – realizează catalogarea colecției, clasificarea, gestiunea fișierelor de autoritate, precum și funcții de administrare.

Circulație – realizează procesarea rapidă a împrumuturilor, restituirilor, rezervărilor și taxelor pentru întârziere și înscriere, precum și gestionarea informațiilor despre utilizatorii bibliotecii.

Interogare – permite vizualizarea informațiilor referitoare la materialele din colecția bibliotecii.

Evidența periodice și Indexare articole – realizează evidența publicațiilor periodice și facilitează catalogarea articolelor.

Achiziții – facilitează emiterea de comenzi și gestionarea resurselor financiare.

În anul 2000, personalul bibliotecii a fost trimis la cursuri de inițiere, în domeniul informaticii și de utilizare a programului „Alice”, curs, care s-a ținut la Biblioteca Centrală a U.M.F. Cluj-Napoca.

Conectarea la Internet a deschis noi perspective utilizatorilor Bibliotecii Centrale U.M.F., în sensul obținerii rapide a informațiilor. Viteza și fluxul uriaș de informații vehiculate, transferul acestora, absența barierelor în comunicare determină o serie de modificări în configurația serviciilor oferite de structurile info-documentare tradiționale, făcând necesară reajustarea și

Conectarea la Internet a deschis noi perspective utilizatorilor Bibliotecii Centrale U.M.F., în sensul obținerii rapide a informațiilor. Viteza și fluxul uriaș de informații vehiculate, transferul acestora, absența barierelor în comunicare determină o serie de modificări în configurația serviciilor oferite de structurile info-documentare tradiționale, făcând necesară reajustarea și integrarea acestora în noile procese.

Odată cu începerea informatizării bibliotecii, a fost necesară o reorganizare acesteia, ținând cont de modulele de lucru.

Astfel, am realizat un plan de reorganizare a bibliotecii.

Aplicarea acestui plan de reorganizare a bibliotecii a implicat executarea următoarelor lucrări:

- executarea unei uși, necesare comunicării între depozite;
- deschiderea unui ghișeu;
- confecționarea de rafturi pentru depozitul de cursuri;

- zugrăvirea celor 3 camere, destinate servirii cititorilor bibliotecii;

- extinderea rețelei de calculatoare în cele două încăperi de la parterul bibliotecii;

- extinderea sistemului de alarmă.

Epoca informatizării schimbă atât situația categoriilor de personal din biblioteci, cât și definirea bibliotecarului ca profesionist. Astfel, multe dintre operațiunile de rutină sunt preluate de calculator, rezultatul fiind o scădere a numărului personalului ajutător, ceea ce duce la creșterea numărului de bibliotecari specialiști. Ei devin „bibliotecari – informaticieni”.

Pornind de la această nouă structură de personal, se pune cu acuitate problema creșterii productivității muncii, precum și a normării activității. Un management de calitate al bibliotecilor universitare asigură educația pentru informație, generalizarea nevoii de informație, determinarea informațională a tuturor planurilor existenței sociale și, implicit, contribuie la modernizarea și eficientizarea învățământului academic.

„ Deschiderea spre Europa înseamnă în primul rând deschiderea spre noi înșine.... ”

ANNA
VINTILĂ

A pomeni de secția de Informare bibliografică a Bibliotecii Județene Mureș, înseamnă inevitabil a vorbi de Fülöp Mária, bibliotecara care a pus bazele bibliografiei locale la noi.

Pentru Fülöp Marika, biblioteca din Palatul Culturii este locul unde timp de 40 de ani s-a simțit acasă și fără de care nu-și imagina viața nici după pensionare. Pentru ea, a sluji cartea și cititorii ei, este mai mult decât datorie, înseamnă aventura palpitantă a vieții, căreia i se dedică cu dăruire maximă.

Știe să jongleze cu informațiile, are acel fler pe care nu mulți bibliotecari îl au când e cazul să intuiască documentele ce pot conține informații locale; este inepuizabilă în idei, sfaturi și creativitate bibliotecărească.

Pasiunea, stăruința și smerenia față de muncă o caracterizează înainte de toate. De aceea, este un exemplu pentru noi și suntem mândri că, deși pensionară, o avem printre noi.

- Marika, de când datează și de unde vine această mare pasiune pentru bibliotecă ?

- Mă consider un om norocos, am lucrat în domeniul care mi-a plăcut, munca mea de specialitate a fost și hobby-ul meu. La terminarea liceului am avut greutăți materiale în familie, tatăl meu murise cu trei ani în urmă, trăiam din pensia de urmaș și, deși am învățat bine la școală, îmi plăcea deopotrivă matematica și literatura, nu mă hotărâsem încotro să mă îndrept... Cu toată dorința mea de a studia mai departe, era esențial să intru cât mai repede în pâine.

În decizia mea de a alege profesia de bibliotecar a avut un rol hotărâtor cumnatul meu de atunci, care, fiind un om cultivat și luminat, a cunoscut bine tainele muncii într-o bibliotecă. El a fost Dankanits Ádám, istoric, profesor și ziarist. Mi-a vorbit atât de convingător despre atractivitatea profesiei de bibliotecar, încât m-a cucerit. Așadar, la îndemnul lui am ajuns la Școala tehnică de activiști culturali din București, singura instituție de învățământ de bibliotecari la care durata de studiu era doar de 2 ani, lucru important pentru mine căci, astfel,

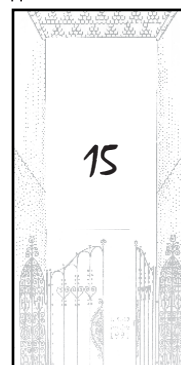
aveam șanse să îmi câștig cât mai curând singură existența.

Majoritatea colegilor au ajuns întâmplător la această specializare, eu m-am numărat printre cei foarte puțini care și-au dorit cu adevărat să devină bibliotecari.

Am avut privilegiul să fac practica la Tg.-Mureș, orașul în care îmi doream întotdeauna să trăiesc (n.r. orașul copilăriei fiind Zalăul). Aici m-am simțit de la început foarte utilă; am cunoscut-o pe bibliografa de atunci, Ring Mina, a cărei spiritualitate și atitudine m-a însuflețit.

Cele învățate la școala din București și experiența practicii făcute la biblioteca din Tg.-Mureș mi-au dat încredere în propriile calități, astfel că în 1959, la doar 19 ani m-am angajat la Biblioteca Regională de aici. Facultatea de Filologie a Institutului Pedagogic din Tg.-Mureș, pe care am absolvit-o mai târziu, mi-a adâncit doar cunoștințele pe care le-am sădit la școala de biblioteconomie și apoi zilnic la bibliotecă.

Încă de la începutul angajării mele la bibliotecă, deși am fost repartizată la secția de bibliografie, mi s-au încredințat multe alte sarcini cu responsabilitate. Pentru încrederea

pe care a pe care a avut-o în mine directoarea de atunci, Halász Borbála, i-am rămas mereu recunoscătoare în gând.

- *Vorbește-ne, te rog, de etapele principale ale carierei tale la Biblioteca Județeană Mureș !*

- Între anii 1962-1964 am lucrat la Secția Tehnică alături de un om deosebit, Schnedarek István. El a fost un bun tehnician, a știut ce se găsește în cărți și știa să le recomande. În această perioadă m-am apropiat de cititori, am început să-i studiez, să fiu atentă la doleanțele lor.

La sfârșitul anilor '60 m-am aplecat spre bibliografia locală și unul din rezultatele muncii mele de atunci este cărticica apărută în 1971, *Calendar cultural al personalităților mureșene, 1971-1975*.

De altfel, în anii '70 s-a simțit în toată țara o reînviere a bibliografiei locale. A existat dorința de a cunoaște tot ce se scrie despre județ. La bibliotecile din Constanța, Iași, Sibiu s-au pus bazele acestei munci cu multă seriozitate. A fost moda anuarelor în care erau cuprinse tipăriturile locale, autorii locali și referințele bibliografice, mai ales din periodice. Împreună cu colega și șefa mea de atunci, d-na Poptofălean Livia, am întocmit și noi un astfel de anuar pe anul 1971, *Anuarul bibliografic mureșean. 1971* din care se păstrează și azi două exemplare, unul tipărit și altul în manuscris (dactilografiat).

Dar din păcate, la noi n-a ținut mult interesul pentru astfel de preocupări bibliografice, deja în 1973 am primit sarcina de a reînființa, împreună cu Mózes Júlia, Secția Tehnică, care în 1965 se închisese. *Aici* am lucrat timp de 19 ani . Am inițiat și am făcut investigații sociologice și am alcătuit diferite tipuri de bibliografii și cataloage. Am încercat să răspundem nevoilor cititorilor făcând cataloage pe subiecte ale domeniilor foarte căutate (electrotehnică, electronică, calculatoare, mecanică etc.). Cunoșteam structura cititorilor noștri având la bază un "catalog pe profesii" al lor, după vârstă, ocupație și interes de lectură-cercetare. Dacă s-ar fi păstrat acest catalog ar fi fost și azi o utilă sursă de informație despre acel segment al societății

mureșene care e interesat de tehnică.

- *În 1993 ia sfârșit activitatea ta la această secție și urmează un nou capitol important și plin de satisfacții din cariera ta, cel legat de munca de bibliografia locală. Practic, în 1993 ai pus temelia unui nou sistem bibliografic, bazat pe bibliografie locală curentă. Cum s-a înființat această secție și care e rostul ei?*

- Înainte să ia ființă această secție, citisem multe cărți de specialitate, mă documentasem și din surse biblioteconomice din străinătate și am avut privilegiul de a vizita câteva mari biblioteci din Suedia, Olanda, Anglia și America.

Văzând rolul hotărâtor pe care îl are bibliografia locală în aceste biblioteci, am fost și mai determinată să inițiez la noi înființarea unei secții de prelucrare și valorificare a documentelor locale. Îmi era evident că dacă bibliotecile foarte avansate se ocupă atât de temeinic de acest gen de bibliografie, înseamnă că el aduce beneficii atât bibliotecii respective, cât și societății acelei localități.

Așadar, am conceput un sistem care să cuprindă cele mai importante tipuri ale bibliografiei locale curente și anume : tipăriturile și produsele editoriale din județul Mureș (cărți, publicații periodice și documente pe suport electronic), referințele despre județ din cărțile apărute la noi și pretutindeni și evidența personalităților locale din toate timpurile și din toate domeniile. Visul meu era să lucrez cu un colectiv mai mare, format din 5-10 oameni, ceea ce la noi, era imposibil.

Munca noastră de culegere a informațiilor s-a materializat până în prezent în 7 volume bibliografice pe care le-am cuprins într-o colecție numită *Bibliografii mureșene*. Pe cinci ani am planificat editarea bibliografiei tipăriturilor mureșene și pe 10 ani pe cea a cărților în care sunt referințe locale.

Fișierul de autoritate cuprinzând personalitățile locale, stă la baza a două dicționare biobibliografice editate la această secție, *Scriitori români mureșeni* și *Oameni de știință mureșeni*.

Un alt gen al muncii noastre îl constituie

calendarele aniversare. După 1990 am elaborat anual niște broșuri cu titlul *Aniversări culturale* în care, pe lângă personalitățile și evenimentele de importanță națională și universală, am scos în evidență și pe cele locale.

Am convingerea că, doar arătându-ne în mod veridic și autentic, ne putem face cunoscuți și acceptați în lume. Apropiindu-ne de Uniunea Europeană trebuie, mai degrabă, să oferim ceea ce ne e specific nouă decât să imităm ceea ce ne este străin. Deschiderea spre Europa înseamnă în primul rând deschiderea spre noi înșine. Nimeni nu va aduna și prelucra informațiile despre noi, dacă noi înșine nu o facem. Informatizarea ne ajută în acest demers. Am speranța că în viitor va exista o colaborare cu editurile pe calea digitalizării produselor editoriale. De exemplu, dacă noi primim un ziar sub formă digitală, trebuie doar să menționăm regăsirea, întrucât înregistrarea există deja. Toate acestea vor ușura și munca bibliotecarilor și vor permite utilizatorilor accesul rapid la informație.

- *Te simți realizată din punct de vedere profesional?*

- Categorical, da. Îmi pare rău doar că anii '70-80 n-au fost exploatați îndeajuns în interesul bibliografiei locale. Documentele din această perioadă au rămas nedezevaluite din punct de vedere al referințelor locale.

Dacă în perioada când eram angajata bibliotecii m-am ocupat de bibliografie locală curentă, imediat după ce m-am pensionat, în anul 1999, am conceput o bibliografie retrospectivă pe baza fondului vechi de carte al bibliotecii. Timp de 6 ani am lucrat la ea împreună cu Ferencz Klára, colega pensionată și ea în același an cu mine. Acum, că bibliografia a ieșit de sub tipar, pot să afirm că este cea mai vastă și cea mai complexă lucrare la care am muncit vreodată.

Trebuie precizat că fondul vechi de cărți al Bibliotecii Județene Mureș nu are un catalog sistematic bine elaborat și cărțile nu sunt introduse pe calculator. Astfel, am început să despuim catalogul alfabetic al acestui fond, scoțând în evidență cele trei aspecte esențiale ale bibliografiei locale: autorii mureșeni, cărțile editate și tipărite în județul Mureș și ce s-a scris în cărți despre județ.

Bibliografia locală retrospectivă a județului Mureș cuprinde descrierea bibliografică a 4141 de cărți editate până în anul 1944, aranjate după conținut potrivit Clasificării Zecimale Universale. Lucrarea este alcătuită din 2 volume, primul conține descrierile propriu-zise ale cărților, iar cel de-al doilea aparatul de indexuri.

În legătură cu primul volum, aș atrage atenția la adnotările făcute după descrieri, ele conțin informații locale importante despre personalități, localități și evenimente. Adnotările de tipul „Din cuprins” redau exact titlul acelor capitole în care am găsit referințe locale. Aceste trimiteri se fac exact la pagina la care se află informațiile.

Pentru cei care vor să aibă o imagine a ceea ce suntem în peisajul vast al Europei sau al lumii, am descris cărți cu tematică universală și de proveniență străină.

Am inclus și cărțile în limbile română, maghiară, engleză, germană și franceză în care am găsit informații locale.

Trimiterile pe care le-am folosit de la un domeniu la altul, indicând exact autorul, titlul cărții și numărul de ordine, sper că nu doar ușurează regăsirea, dar stimulează lărgirea orizontului utilizatorului.

Cu ajutorul celor patru tipuri de indexuri (de nume, de titluri, de subiecte și de edituri-tipografii) cuprinse în cel de-al doilea volum încercăm să ușurăm regăsirea informațiilor dar și să oferim informații și date suplimentare, de exemplu în cadrul indexului de nume la autorii și personalitățile locale am trecut și datele de naștere/deces. Credem că indexul de nume este interesant și prin așa zisele „jocuri tipografice”. Am folosit câteva tipuri de caractere de litere care prin aspectul lor relevă diferite personalități, de exemplu, autorii locali sunt trecuți cu litere boldate, iar personalitățile despre care sunt informații apar scrise cu italice.

În legătură cu indexul de subiecte, neexistând un tezaur național de vedete de subiect, a fost o îndrăzneală din partea noastră să întocmim acest indice, dar știam că din ce în ce mai mulți utilizatori folosesc acest tip de regăsire a

informațiilor.

Nu vreau să intru în amănunte legate de folosirea indexurilor și a bibliografiei în general, căci lucrarea oferă un ghid de utilizare a ei, ceea ce merită însă spus, este faptul că ea relevă multe aspecte și nuanțe ale istoriei noastre locale și sperăm că multora le va fi o sursă de informare folositoare.

- Parafrazându-l pe redactorul și bibliograful Kuszálík Péter, bibliografiile nu sunt niște lecturi palpitate, ele se răsfoiesc doar pentru a căuta date. De aceea, nici apariția lor pe piața cărții nu este spectaculoasă. Totuși, pentru a fi folosite eficient de către toți cei care ar avea nevoie, cum crezi că ar trebui să fie ele popularizate?

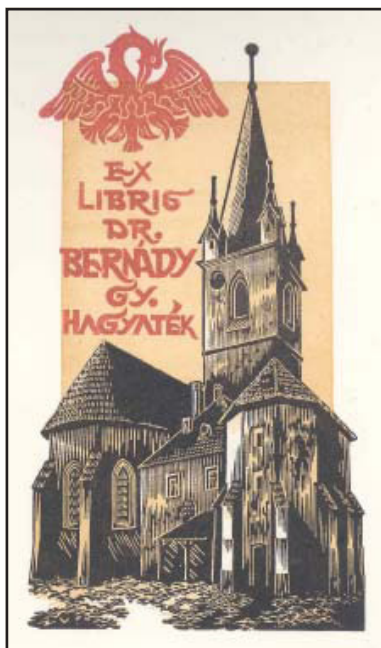
- Sunt și eu de acord că nu este nevoie de lansări festive, unde oameni politicoși, de obicei prieteni ai autorilor, rostesc discursuri de laudă. Însă, e bine ca apariția lor să fie semnalată în presă și în publicațiile de specialitate pentru ca toți cei care le-ar putea utiliza să afle de existența lor. Și bineînțeles, consider că e esențială utilizarea și popularizarea lor în bibliotecă. Bibliotecarii trebuie să știe să le folosească și să îi ghideze pe cititorii care cer informații.

- Ce înseamnă o bibliografie ratată ?

- Experiența mi-a dovedit că nu există bibliografie ratată. Orice bibliografie în care informațiile se regăsesc și trimiterile nu sunt eronate, este o sursă de informații utilizabilă. Nici o bibliografie nu poate fi exhaustivă și perfectă. Dar firește e de preferat ca ele să fie gândite și elaborate cu multă seriozitate și temeinicie, într-un cuvânt cu profesionalism. Altminteri consider că e foarte importantă uniformitatea și consecvența atât în cadrul unei lucrări bibliografice, cât și în cadrul unei secții bibliografice.

- Cum îi vezi pe bibliotecarii Bibliotecii Județene Mureș în secolul XXI ?

- Mi-ar plăcea să-i știu foarte deschiși la tot ce se întâmplă în jur. Va trebui să devină niște profesioniști care să comunice și să conlucreze eficient pe de o parte cu cititorii și utilizatorii de informații, și pe de altă parte, cu bibliotecarii din alte biblioteci din țară și din străinătate. Nu în ultimul rând, ei trebuie să fie foarte familiarizați cu calculatorul, să știe să exploateze cât mai bine posibilitățile oferite de computer și, în general, să fie creativi, inventivi, să îndrăznească să experimenteze noi posibilități și orizonturi. Bineînțeles că, alături de toate acestea, e nevoie și de suport financiar.

DEZVOLTAREA ȘI ORGANIZAREA COLECȚIILOR

Prelucrarea publicațiilor - între clasic și modern

FALL
MARIA
MAGDALENA

Informația este considerată o formă de cunoaștere elementară care poate fi transmisă, stocată, conservată și utilizată datorită unui suport. După criteriul zonei de interes, poate fi locală sau universală. În funcție de modul de transmitere, poate fi directă (fără intermediar) sau indirectă, transmisă prin diferite mijloace de comunicare.

Prin informare se înțelege o acțiune de a informa sau a se informa pe baza unei comunicări orale ori scrise, prin care cineva este inițiat în legătură cu un fapt sau un eveniment.

În legătură cu aceasta, s-a configurat conceptul de industrie a informării, care desemnează totalitatea acțiunilor legate de producția, difuzarea și utilizarea informației profesionale sau specializate, îndeosebi în forma electronică din zilele noastre. Produsele ei sunt, printre altele, și băncile de date.

Denumirea de „bancă de date” este relativ nouă, dar caracterul material al noțiunii există din cele mai vechi timpuri. Pentru informarea cititorilor, bibliotecile din antichitate puneau la dispoziția acestora cataloagele de titluri, care cuprindeau toate lucrările din bibliotecă, doar că iubitorii de carte nu aveau acces la orice lucrare dorită, acest lucru fiind hotărât de bibliotecar împreună cu conducătorul instituției.

Astăzi, când dreptul la informare este legalizat, oricine poate accesa baza de date a bibliotecii obținând informația căutată, dorită. Pentru deservirea cititorilor cu cât mai multe informații, trebuie să existe o bază de date cât mai completă și diversificată.

Una din sarcinile secției „Completarea și prelucrarea fondului de carte” este tocmai constituirea acesteia.

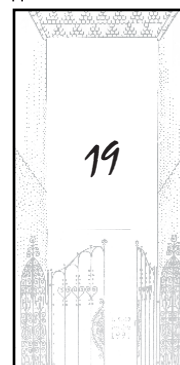
Prelucrarea publicațiilor este un „flux tehnologic” cu faze de lucru bine stabilite, pe care-l parcurge fiecare stoc de carte de la achiziționare și până când ajunge pe rafturile secțiilor de împrumut sau pe cele ale depozitului sălii de lectură și apoi la cititori.

„Fluxul tehnologic” începe în momentul în care cărțile sosesc de la furnizori (librărie, edituri, Ministerul Culturii, donații etc.). Se face verificarea actelor însoțitoare (facturi, avize, procese verbale) cu efectivul existent, urmărindu-se titlul, numărul de unități și prețul. Dacă din stoc lipsesc publicații, dacă sunt cărți cu pagini lipsă sau netipărite, se semnalează acest fapt furnizorului, exemplarele necorespunzătoare fiind schimbate.

Fiecare stoc de carte primește un număr din registrul de mișcare a fondurilor, unde se trece data intrării stocului în bibliotecă, furnizorul (sursa de unde provine și felul provenienței - cumpărare, donație, schimb, transfer), felul, numărul, data actului însoțitor și valoarea.

În ordinea numărului de RMF, cărțile din stocul respectiv se scot pe rafturi fiind șampilate și inventariate.

Șampilarea se face cu o șampilă dreptunghiulară pe care este trecut numele bibliotecii și localitatea și se face conform regulamentului în vigoare, astfel: pe foaia de titlu, în mijlocul spațiului alb dintre datele de apariție și titlu, apoi în mijloc în partea de jos a paginii de control a bibliotecii, sub text. Pagina de control începe cu două cifre, apoi din sută în sută de pagini (de exemplu 25, 125, 225 etc.) Se șampilază apoi ultima pagină imprimată imediat sub text. Ilustrațiile, hărțile, planșele etc. care nu intră în numerotația volumului, se

ștampilează fiecare în parte în colțul din dreapta jos, în așa fel încât ștampila să atingă puțin desenul. Dacă foaia de titlu lipsește, ștampila se aplică pe copertă sau pe prima pagină a publicației deasupra textului.

După ștampilare, fiecare carte primește un număr de inventar. Inițial acest număr de inventar era luat din Registrul de Inventar care conținea următoarele informații în dreptul numărului – autor, titlu, RMF-ul, prețul și destinația (împrumut, copii, tehnică etc.) Actualmente, numerele de inventar sunt generate pe calculator, pe foaie autocolantă, iar registrul de inventar este generat pe calculator după ce toate informațiile au fost introduse în baza de date. Numărul de inventar se lipește (se scrie) pe pagina de titlu în așa fel, încât să nu se acopere nici o informație, numărul acesta regăsindu-se și pe prima pagină de control, scris transversal, cât mai aproape de cotorul cărții. Sub numărul de inventar există un cod de bare, care poate fi recunoscut de un cititor de cod de bare și astfel informațiile despre carte apar automat pe ecranul calculatorului. Acest lucru este un pas spre efectuarea computerizată a împrumutului, ceea ce va implica renunțarea la forma clasică de împrumut, nu se vor mai folosi „Fișa cititorului” și „Fișa cărții”.

Faza de catalogare a documentelor are ca obiectiv crearea instrumentelor necesare pentru regăsirea publicațiilor. Realizarea acestui lucru se face prin fixarea caracteristicilor formale, de conținut ale publicațiilor, prin înregistrarea catalografică. Se întocmește o descriere bibliografică a cărții pe o fișă de carton, numită fișă matcă, pentru catalogul sistematic - alfabetic al bibliotecii. Principiile descrierii au un caracter standardizat, folosindu-se un cod internațional pentru descrierea bibliografică a documentelor (ISBD), care stabilește ordinea elementelor descrierii și anumite semne de punctuație corespunzătoare fiecărui element.

Descrierea se face la autor, în cazul publicațiilor care au de la unu la trei autori, și la titlu, în cazul publicațiilor cu mai mulți autori.

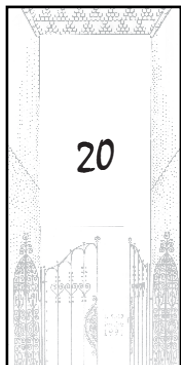
Informațiile pe care trebuie să le cuprindă această descriere sunt: numele și prenumele autorului, titlul lucrării, informațiile

la titlu, mențiunile de responsabilitate; ediția; datele editoriale- locul, editura, anul; colațiunea – numărul de pagini, ilustrații, hărți, planșe, figuri etc.; înălțimea în centimetri; colecția; note (notele de subsol, bibliografia, anexe, indexuri etc); ISBN-ul (număr standard internațional) și prețul.

Pe verso-ul fișei se trec numerele de inventar în partea stângă, de la baza fișei în sus în ordinea crescătoare, menționându-se alături volumul, dacă este cazul, precum și destinația (sala de lectură, împrumut adulți, copii etc). În partea din dreapta sus se menționează numele celor trecuți la mențiunile de responsabilitate principale și secundare și atribuțiile pe care le au – al doilea, al treilea autor, prefațatorul, postfațatorul, editorul, antologatorul, traducătorul etc. În partea de mijloc a fișei se trece indicele de clasificare zecimală.

Pentru realizarea indicelui de clasificare zecimală se stabilește subiectul lucrării apoi se identifică indicele în tabelele sistematice (se folosește *Clasificarea Zecimală Universală: Ediția medie internațională în limba română*, volumul 1 și 2, București, 1997, 1998 și pentru semnul de autor, Tabelele de autor sau tabelele lui Cutter). Pe baza indicelui de clasificare se stabilește cota cărții, care este un raport având la numărător indicele de clasificare prescurtat, iar la numitor semnul de autor format din prima literă de la numele autorului și un număr corespunzător din tabelul de autori. Această cotă se trece pe fața fișei matcă în colțul din stânga sus și reprezintă adresa exactă unde cartea se poate regăsi pe raft, la secțiile de împrumut.

Sub cota sistematic-alfabetică se trece cota topografică, care indică adresa exactă a cărții în depozitele sălii de lectură. Cota topografică se stabilește în funcție de înălțimea publicației și este o combinație de cifre romane și arabe. Cifra romană indică formatul (înălțimea cărții în centimetri la cotor), iar cifra arabă indică locul cărții în cadrul formatului. Evidența acestor cote se ține într-un „Caiet de cote pe formate”, unde se notează pentru fiecare format numărul ce urmează a fi atribuit primului document din stocul următor, data și RMF-ul la care s-au atribuit numerele anterioare. Într-un alt caiet se

notează RMF-ul și pentru fiecare format primul și ultimul număr de inventar acordat precum și numărul de volume corespunzătoare.

și pentru fiecare format primul și ultimul număr de inventar acordat precum și numărul de volume corespunzătoare.

Partea clasică de prelucrare s-ar încheia aici, după împărțirea publicațiilor pe secții și întocmirea procesului verbal de predare-primire a cărților destinate secțiilor și filialelor.

La Biblioteca Județeană Mureș se practică o „prelucrare” mixtă, clasică și modernă, a publicațiilor, ceea ce înseamnă că urmează o nouă fază de lucru și anume introducerea datelor în baza de date a calculatorului.

Se folosește pentru acest lucru programul de calculator pentru bibliotecă, TINLIB.

Programul prezintă patru interfețe de introducere a informațiilor. Pe prima, se introduce numărul RMF-ului, actul cu care au intrat publicațiile (factură, proces verbal) și sursa. Pe a doua interfață se trec unele informații de pe fișa matcă: titlul cărții și informațiile la titlu, autorul și mențiunile de responsabilitate, ediția, datele editoriale, colajunea, notele, ISBN-ul, prețul precum și alte informații necesare atât pentru regăsirea publicațiilor cât și pentru generarea Registrului de mișcare a fondurilor, a Buletinului de cărți noi, a proceselor de predare primire dintre secții. Aceste informații sunt: tipografia și locul tipăririi, limba și felul publicației, BCN-ul, vedetele de subiect (acestea sunt cuvinte sau noțiuni din cuprins sau cuvinte ce descriu tema abordată în lucrare), divizionara, cheterezarea, domeniul. Pe a treia interfață se introduce colecția dacă este cazul, iar pe a patra interfață se introduc numerele de inventar și destinația cărților (secții de împrumut sau sală de lectură).

După împărțirea stocului, după generarea Registrului de inventar și a proceselor verbale de predare-primire se înștiințează secțiile să preia cărțile.

Completarea formularului de statistică este ultima fază a acestui „flux tehnologic”. Pe baza Registrului de mișcare a fondurilor pe formularul statistic se trec următoarele date: numărul RMF-ului, primul și ultimul număr

de inventar, numărul de volume, numărul de titluri, proveniența, valoarea, numărul de cărți pe domenii, în funcție de clasificarea zecimală prescurtată, numărul de cărți pentru copii din totalul stocului și limba.

La secția „Completarea și prelucrarea fondurilor de carte”, se desfășoară o muncă nespectaculoasă și invizibilă pentru public, dar indispensabilă pentru bibliotecari și beneficiari.

BIBLIOGRAFIE

Gheorghe Buluță, Sultana Craia, Victor Petrescu – *Biblioteca azi: Informare și comunicare*, Târgoviște, Editura Bibliotheca, 2004.

Biblioteconomie: Manual, s.n., s.l., 1994.

Eliminarea din circuit a volumelor de literatură din cadrul bibliotecilor

AGYAGÁSI
HAJNAL

Se știe că funcția originală fundamentală a bibliotecilor este aceea de formare și conservare a colecțiilor. De aici pornește repulsia instinctivă a bibliotecarului asupra problemei eliminării din circuit a unor volume – pentru că, în sinea lui, fiecare bibliotecar crede că distruge într-un fel sau altul colecția. Iar bibliotecarul adunător de colecții importante se transformă în unul constituitor de fonduri, care să răspundă nevoilor unui anumit public, în funcție de poziția bibliotecii într-o colectivitate.

Bibliotecarii nu au ajuns niciodată la un consens asupra criteriilor de selecție prealabilă – deoarece fiecare colecție este individuală și are propriul ei cerc de cititori. Selectarea este una dintre muncile cele mai importante și grele, deoarece face apel la talentul profesional, la cunoștințele, cultura și finețea bibliotecarului.

Selectarea periodică a volumelor destinate scoaterii din circulație este importantă deoarece:

- prin casarea cărților care nu circulă, colecția va corespunde în mai mare măsură intereselor și așteptărilor cititorilor;
- vor rămâne în circulație doar cărțile autorilor apreciați, moderni;
- îndepărtarea lucrărilor uzate și maculate, datorată unui uzaj intensiv, este o simplă operațiune de igienă și curățenie, dar care transformă colecția într-una mai atrăgătoare. Nu uitați, biblioteca este concurenta televizorului, a cinematografului!
- după curățarea fondului, cititorii se descurcă mult mai ușor printre rafturile mai

puțin aglomerate și rămâne mai mult spațiu pentru cărțile noi;

- reconsiderarea critică – cu timpul valoarea cărților se schimbă și odată cu schimbarea gustului cititorilor, și colecția trebuie să se schimbe;

- cu ocazia “scoaterilor”, bibliotecarul capătă informații referitoare la ce se citește, ce a dispărut de pe rafturi, de ce anume are nevoie biblioteca, ce fel de lipsuri sunt în colecție, familiarizându-se cu autorii și volumele colecției;

- scoaterile ar trebui să stabilească echilibrul dintre nou și vechi (cărți cu valoare istorică), lipsa acestui echilibru conducând la înmulțirea cărților vechi în detrimentul celor noi, iar cărțile vechi și valoroase s-ar pierde în multitudinea rafturilor;

- evaluarea scoaterilor arată conducerii de ce anume are biblioteca nevoie, și pe baza acestora se poate întocmi planul de completare anuală.

Etapele selecției lucrărilor care trebuie retrase nu pot fi definite în mod obiectiv. Scoaterea din evidență este soluția extremă la care se va recurge numai după epuizarea tuturor posibilităților de recondiționare.

Înainte de a lua o decizie merită să parcurgem fondul de carte. La început să avem în vedere doar o parte a colecției – desprăfuind, să aranjăm rafturile și să luăm decizii după următoarele criterii:

- concordanța cu profilul bibliotecii.
- cererile cititorilor, bibliografiile obligatorii cerute de școlile și universitățile locale.

- Ce fel de biblioteci sunt în apropiere, cât de bine funcționează împrumutul interbibliotecar (dacă acesta funcționează bine, casarea se poate efectua cu curaj), achiziția de carte (cât de repede se pot achiziționa cărțile care au fost scoase din evidență și totuși se caută).

- Cât de încărcate sunt rafturile cu cărți, în ce măsură sunt ele accesibile publicului, au sau nu un aspect plăcut, unde se află cărțile vechi în comparație cu cele noi.

- După stabilirea acestor criterii, se poate întocmi un plan de acțiune care are câteva repere de urmărit:

- Lucrările care nu s-au împrumutat în ultimii 5-10 ani.

- Starea fizică a cărților (după ce eliminăm posibilitatea recondiționării): cărți maculate, rupte, ireparabile.

- Cărți a căror informație este depășită și care nu au statut de documente sau lucrări originale.

- Procesul verbal de casare.

Și totuși, după stabilirea modului de lucru și a diferitelor criterii, se întâmplă să ajungem la o carte într-o condiție bună și nu știm cum să procedăm. În acest caz vom avea în vedere următoarele aspecte:

- Dacă cartea figurează în bibliografie.
- Stilul este actual sau nu.
- Are referiri locale.
- Cititorii au avut acces la carte.

În ultimul rând, putem aminti cărțile de care ne putem despărți ușor:

- Cărți în foarte multe exemplare.
- Cărți în stare foarte degradată.
- Romane de dragoste sau SF-uri care nu mai corespund cerințelor modei.
- Cărți în mai multe volume ale căror părți s-au pierdut.
- Lucrările mai puțin reușite ale clasicilor.

Putem întâlni și cărți care, deși foarte deteriorate, sunt cerute, dar pentru că nu au fost reeditate, suntem nevoiți să le păstrăm.

Automatizarea organizării împrumutului ar ușura controlul folosirii documentelor. Ar separa lucrările care atingând un număr de împrumuturi (100-150, în colecții de divertisment și cultură) justifică un control atent al stării lor fizice și eventual, o procedură de epurare. Mijloacele informatice permit și reperarea documentelor care nu sunt niciodată sau sunt rar consultate și care pot face obiectul unei decizii de eliminare sau de schimb. Până ajungem să ne bazăm pe ajutorul calculatorului, bibliotecarul trebuie să mențină un echilibru just între actualizarea colecțiilor și grija de a asigura o anumită continuitate și formă pentru și în folosul cititorului.

BIBLIOGRAFIE:

Richter, Brigitte. *Ghid de biblioteconomie*, București, Editura Grafoart, 1995.

Murányi László. *Állományapsztás*, În: Könyvtári Figyelő, 2002, 1-2 szám, p. 219-220.

Despre starea bibliotecilor publice din județul Mureș

MIRCEA
POPESCU

Bibliotecile publice din România – județene, municipale, orașenești și comunale – aflate sub autoritatea de specialitate a Ministerului Culturii, se constituie într-o rețea care are ca obiectiv asigurarea dreptului constituțional la informare (inclusiv prin lectură) al întregii comunități, drept consacrat și de documente internaționale, cum ar fi Carta UNESCO.

În Legea bibliotecilor nr.334/2002 se stipulează că: „Bibliotecile comunale se organizează și funcționează în toate centrele de comună, în subordinea consiliilor locale și sunt finanțate din bugetele acestora”. Ele trebuie să fie complementul și continuitatea educației școlare, la fel de necesară, presupunând existența cărților adecvate și a bibliotecarilor pregătiți care să asigure educația permanentă a adulților.

După 1989, pentru o scurtă perioadă, activitatea bibliotecară la sate a cunoscut o înviorare: s-au reînființat posturile de bibliotecari comunali cu normă întreagă, s-au elaborat strategii de pregătire profesională, de completare și organizare științifică a colecțiilor. În prezent însă, potrivit Legii finanțelor publice, bibliotecile rurale au devenit total dependente de primării și de capacitatea primarilor de a înțelege rolul bibliotecii în viața comunității, dreptul la educație și cultură al fiecărui cetățean. Extinderea autonomiei locale are în unele cazuri consecințe nefaste asupra lecturii publice datorită concurenței cu celelalte servicii publice: învățământ, sănătate, administrație, etc.

Ministerul Culturii a preferat, cu intermitențe, în ultimii ani, achiziția centralizată de carte pentru rețeaua bibliotecilor publice. Aceasta are însă cel puțin două inconveniente: nu este făcută pe baza cunoașterii fondului deja existent (achiziție întâmplătoare deci) și nu se adresează decât celor interesați, care sunt activi, desfășoară activitate și o pun în circulație, ea venind de multe ori în completarea achiziției care se face cu bani de la bugetul local.

Cea mai importantă resursă însă este cea umană. Toate celelalte – materiale, financiare,

informaționale, etc. – rămân simple potențialități în lipsa autorității profesionale care le concepe, le organizează și le distribuie.

Din totalul de 90 biblioteci comunale ale județului Mureș, 47 sunt încadrate cu bibliotecari încadrați cu normă întreagă, 14 cu bibliotecari cu normă ½, multe cu ¼, iar unele deloc (Coroisânmartin, Mica, Solovăstru). Fluctuația personalului de specialitate este însă accentuată. Bibliotecari instruiți la Biblioteca Județeană și la Centrul pentru Formare și Pregătire Profesională București dispar din diferite motive (mai ales algoritmul politic) din sistem (Râciu, Daneș, Crăciunești, Mica, etc.) sau li se reduc normele la ½ sau ¼, fără a se putea imputa ceva din punct de vedere profesional (Ideciu de Jos, Ernei).

Resursele umane ale bibliotecii publice trebuie deopotrivă să faciliteze accesul tuturor utilizatorilor la informație și să stabilească relații privilegiate cu segmente de public care formulează o cerere culturală specifică (tineri, intelectuali, etc.). Instruirea bibliotecarilor vizează în primul rând următoarele domenii:

- informatizarea bibliotecilor,
- completarea colecțiilor,
- prelucrarea și organizarea publicațiilor,
- psihopedagogia lecturii și comunicarea colecțiilor.

Tot acest training este destinat profesiei care trebuie să țină pasul cu schimbările afirmându-și continuu capacitatea de adaptare, de creație și de reflexie. Din punct de vedere cantitativ, se menține un echilibru al resurselor umane în sensul că sunt organizate concursuri pentru ocupare de post, dar din punct de vedere calitativ pierderile sunt mari datorită faptului că formarea, pregătirea profesională, experiența nu pot fi înlocuite pe termen scurt. În plus, nu există garanția perenității postului dincolo de durata unui mandat de primar. Această insecuritate nu poate să stimuleze creativitatea bibliotecarului care trebuie să se manifeste în cel puțin trei direcții: creator de instituție în sensul în care îi

determină conținutul (prin achiziție), îi structurează colecțiile și îi proiectează o imagine seducătoare pentru public; creator de instrumente științifice (cataloage, bibliografii), creator de monografii care redau viața și istoria unei comunități. Societatea informațională oferă o circulație deschisă și facilă a informațiilor și ideilor, propunând în materie de educație noi tehnici și metode de accesare a cunoașterii, permițând dezvoltarea accelerată a comunităților locale. Rațiunea de a fi a unei biblioteci este exercitarea unui impact sporit asupra comunității pe care o deservește. Există deja standarde internaționale (ISO) care evaluează acest impact. În ciuda unor restricții bugetare, perioada actuală se caracterizează prin marile oportunități oferite de noile tehnici și tehnologii care ne permit să intrăm în contact cu o comunitate mai largă. Cunoașterea este un factor crucial în societatea informației, de aceea biblioteca publică trebuie să se adapteze la schimbările majore ce au loc din diferite motive economice, democratice și sociale. În prezent, chiar la nivel județean, există tendința de a se crea o prăpastie între bogatul în informație și săracul în informație, un fapt ce poate duce la tensiuni. Acolo unde s-a conștientizat rolul deosebit al informației, au fost adoptate strategii care să asigure accesul democratic la toate informațiile publicate prin oferirea de oportunități de studiu permanent cu mijloace moderne (computere) puse la dispoziția tuturor întotdeauna. Chiar dacă în anii ce vin, în majoritatea bibliotecilor, cartea pe suport hârtie va rămâne cel mai important vehicul pentru informație, bibliotecile care se vor limita la materialul tipărit se vor găsi în urma celor care, cu succes, pun la dispoziție servicii moderne de regăsire a informației solicitate de utilizatori (Ibănești, Gurghiu, Deda etc.)

În prezent, bibliotecile publice de la noi se dezvoltă cu viteze diferite în direcția asimilării tehnologiei informației dar ele toate au un rol cheie în implementarea la nivel local a tehnologiei informației. Ele trebuie să devină parteneri activi în apărarea democrației, oferind acces nelimitat la toate documentele și să sprijine educația și învățământul în procesul cunoașterii. De asemenea, bibliotecile trebuie să existe ca centre locale pentru implementarea tehnologiei informației, asigurând acces la hardware, software și rețele, oferind cetățenilor ocazia de a veni în contact cu tehnologii

noi. Ca instituții culturale, au rolul de a apăra identitatea națională într-o lume care se schimbă cu rapiditate.

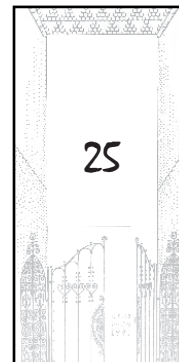
În previziunile și planificarea pentru o strategie comună privitoare la bibliotecile publice, trebuie avut în vedere că acestea au un potențial enorm prin număr (acoperă întreaga geografie a județului), utilizatori (până la jumătate din membrii comunității frecventează biblioteca - Sângeorgiu de Mureș, Albești, Adămuș) și tradiția solidă de a servi ca centru de informare local (Ibănești, Gurghiu, Fântânele, Eremitu).

Chiar existând în medii foarte diferite, bibliotecile trec printr-o etapă de schimbare impusă de cerințele utilizatorilor: trecerea de la catalogul tradițional la biblioteca automatizată, apoi la cea electronică și, în final, la cea virtuală.

Condiția pentru supraviețuirea bibliotecilor publice în societatea informației este managementul performant susținut de încă doi factori: buget suficient de mare, pentru că procesul schimbării și dezvoltării cere resurse adecvate, și existența unei viziuni corecte, planificare, organizare și programe de obținere a resurselor necesare schimbării.

Ne confruntăm cu dificultăți majore în transformarea informației tipărite în informație digitalizată, în asigurarea accesului la tehnicile bazate pe IT, în instruirea și formarea continuă și sistematică a personalului, în asigurarea serviciilor pentru grupuri țintă distincte, cu nevoi de informare specifice.

Se vehiculează mai multe teorii în ceea ce privește dezvoltarea societății informației. Cea mai importantă este politica economică legată de importanța strategică a dezvoltării cunoștințelor. S-a dovedit deja că achiziționarea de cunoștințe este cel mai important factor social pentru fiecare cetățean, companie, dar și pentru administrații și instituții, într-un cuvânt pentru societatea privită ca întreg. Biblioteca publică poate să joace un rol important în educația cetățenilor sprijinindu-i să ia parte activă în procesul permanent al dezvoltării mediului cultural și social, demonstrând valoarea tehnologiei informației din această perspectivă. Dacă acum nu acceptăm schimbarea, s-ar putea să fim depășiți de vreme. În vederea apropiatei integrări europene, trebuie să avem în vedere că biblioteca trebuie să asigure acces la:

- o colecție de împrumut de documente tipărite și multimedia;
- înregistrări, fapte și ficțiune, stocate pe orice suport;
- rețele și suport profesional de căutare a informației în baze de date;
- diferite servicii de informare la distanță (centre de informare comunitare);
- servicii de furnizare a documentelor electronice.

O asemenea bibliotecă publică locală trebuie să fie parte a unei rețele mai largi de biblioteci, chiar una mondială. Ex. OCLC (Online Computer Library Center) cu zeci de milioane de înregistrări bibliografice. Nu trebuie uitat însă, că o bibliotecă model va asigura accesul nu doar la toate informațiile publice ci și la moștenirea culturală. Ea chiar trebuie să promoveze cultura locală, identitatea și viața socială a comunității pe care o deservește prin activități ca seminarii pe teme de lectură, istorie locală, studio audio și video, expoziții, conferințe, reuniuni, sprijin acordat asociațiilor, fundațiilor locale. Astfel poate fi împlinit rolul bibliotecii publice de centru cultural local care susține dezvoltarea umană și întărește identitatea culturală angrenând totodată reciprocitatea diferitelor culturi. Locuitorii vor fi stimulați să susțină activitatea culturală locală, să creeze și să participe la ea.

Serviciile oferite în cadrul acestui rol sunt numeroase, cele de bază fiind:

- accesul la moștenirea culturală a lumii întregi, digitalizat și stocat;
- serviciul de împrumut – tipărituri și multimedia;

- serviciul de tipărire la cerere;

Alți pași în relația cu profilul cultural pot fi:

- publicarea electronică a autorilor locali;
- informarea comunității culturale;
- evenimente culturale
- facilități speciale pentru copii, minorități culturale, vârstnici;
- loc de întâlnire pentru lectură, grupuri de discuții;
- expoziții și activități înrudite.

Ca și biblioteca publică tradițională, biblioteca societății informaționale are o bază democratică și umanitară. Ea are drept scop informarea locuitorilor despre o viață culturală bogată și

recunoașterea culturii ca o putere foarte productivă în viața individului și a societății.

Cooperarea dintre bibliotecile publice și muzeele locale (Rușii Munți), formații artistice (Hodac), teatre (Sângeorgiu de Mureș), alte asociații, pot crea un efect de stimulare a utilizatorilor în a-și lărgi orizontul cultural și de apropiere către alte instituții vecine.

Serviciile bazate pe IT au la bază cooperarea în rețea. Cooperarea regională va face ca toate bibliotecile să ofere serviciile de bază dar și acces la catalogul colectiv, la schimbul interbibliotecar și la Internet. Este vorba despre o schimbare generalizată, de la o cultură birocratică și ierarhică în biblioteca tradițională, manuală, la o cultură dinamică, orientată pe proiecte, caracterizată de eficiență și competență în bibliotecile dezvoltate tehnologic.

În prezent bibliotecile se confruntă nu doar cu producția mondială de carte, ci și cu o cantitate coplesitoare de informație, de calitate diferită, din surse diferite, care impune dezvoltarea de noi servicii de bibliotecă.

Dar nici o bibliotecă nu va putea face față singură acestor schimbări, însă va avea mult de câștigat din parteneriatele cu alte biblioteci sau furnizori de servicii. Pentru asigurarea interactivității și a cooperării, bibliotecile trebuie să utilizeze soft și hard compatibile cu întreaga lume exterioară. Numai lucrul în rețea va transforma activitatea din bibliotecile publice, accelerând lucrul și reducând costurile de administrare a achizițiilor (selecție, comandă, catalogare, procesarea documentelor).

Prin acordarea statutului de comună unor localități, pe harta județului au apărut centre comunitare în care deocamdată nu se poate asigura dreptul la lectură: Sărățeni (a avut fond de carte care a ajuns la Sovata și acum este prelucrat pentru a putea fi retrocedat), Corunca (are sediu și fond de carte dar acestea aparțin în continuare de comuna Livezeni, de care s-a despărțit), Bereni. S-ar impune ca autoritățile locale să ia măsurile pe care legea la conferă dar și le impune de identificare a spațiilor, a resurselor umane și a surselor de achiziții pentru constituirea fondului de bază necesar demarării activității.

Alte foste centre de comună au fost ridicate la rangul de oraș: Ungheni, Sărmașu, Sângeorgiu

de Pădure, Miercurea Nirajului. Pentru ca și din punct de vedere bibliotecar să se poată alinia vechilor centre orășenești este nevoie de un efort investițional care să vizeze asigurarea resurselor pentru achiziții, personal ori confortul lecturii publice.

În privința sediilor, s-au rezolvat două litigii istorice, la Fărăgău și Cuci unde în sfârșit colecțiile sunt puse la dispoziția cititorilor.

În anul 2005, compartimentul metodic al Bibliotecii Județene Mureș a efectuat un număr de 49 vizite la bibliotecile comunale din județ. Configurația sistemului lecturii publice este puternic grevată de cazuri particulare:

- deturnarea bibliotecarilor către activități nespecifice în primării (Sâncraiu de Mureș, Grebeniș, Bălăușeri, etc.);
- cedarea spațiilor către alte instituții (către grădiniță de exemplu la Pănet);
- gestionare incorectă în tandem (Sântana de Mureș) + posibilitatea mutării bibliotecii publice comunale în incinta școlii și schimbarea destinației (adresabilității);
- spații total improprii (Vânători, Răstolița etc.).

Am constatat, totuși, realizări frumoase și importante în comune cum ar fi Ibănești, Gurghiu, Deda, Albești, Zau de Câmpie, etc., localități unde se face deja trecerea de la biblioteca tradițională spre centrul de informare comunitar (aproape realizat la Ibănești și în plină dezvoltare la celelalte).

În privința achizițiilor situația este proastă.

Aspectul colecțiilor deprimă mai degrabă decât atrage publicul potențial. Existența unei biblioteci de succes presupune îndepărtarea periodică a cărților neatractive sau deteriorate și completarea fondului. În general, nu se acordă bani pentru achiziții. Ministerul Culturii, prin achiziție centralizată, pune la dispoziție prin Biblioteca Județeană anual, un fond de carte și de periodice, pe care îl direcționăm în special către bibliotecile care au activitate. În acest fel, o bibliotecă care nu a fost finanțată local, Gurghiu, dar și altele, au reușit să-și îmbogățească fondul.

Având în vedere toate cele expuse până aici, Biblioteca Județeană Mureș, în calitate de for metodic pe raza sa de competență, recomandă instituirea la nivelul autorităților locale

a următoarelor obligativități (derivate din lege):

- asigurarea localului bibliotecii și a facilităților necesare pentru o bună activitate;
- încadrarea fiecărei unități cu bibliotecar cu normă întreagă prin concurs organizat de Biblioteca Județeană Mureș și nu de amatori autohtoni;
- asigurarea fondurilor necesare pregătirii în specialitate a vechilor și noilor angajați. În prezent Biblioteca Județeană încearcă să delege o parte din prerogativele sale metodice către bibliotecile municipale și orășenești, cu rezultate bune deocamdată la Luduș. În acest fel se facilitează contactul bibliotecarilor neformați cu bibliotecarii consacrați din centrele regionale.

Aceasta nu exclude finalizarea programelor de inițiere și formare care se desfășoară la nivel național precum nici pe cele de specializare. Având în vedere că multe biblioteci au achiziționat tehnică de informare de ultimă generație și că mulți bibliotecari lucrează pe computer în primării (tot răul spre bine), propunem o specializare în masă prin cursurile de automatizare a informației oferite de Centrul de Formare și Pregătire Profesională București.

Urmărirea personalului din biblioteci să se facă doar din punct de vedere strict administrativ, fără încălcarea domeniului profesional specific. Este necesară întărirea colaborării și recunoașterea rolului Bibliotecii Județene ca for metodic în activitatea de îndrumare a bibliotecilor comunale.

Rezultatele activității din anul 2005 ne arată că:

- s-au cheltuit 10,5 lei RON/capita din care 7,3 pentru personal,
- personalul de specialitate = 67 % (0,90 RON/capita),
- rata de înnoire a stocului a fost de 3,5 %,
- utilizatorii - înscriși 8,35 %,
 - activi 7,96 % (9,05 vizite),
- achiziții 0,06 RON/capita.

În perspectiva integrării europene, biblioteca publică cu misiunea pe care o declară și cu rolurile pe care și le asumă, va fi percepută ca un puternic centru de informare, furnizor de servicii informaționale, partener în procesul educației permanente al altor instituții cu rol social, cultural și recreativ.

În acest sens va trebui asigurată comunicarea la nivelul rețelei naționale de biblioteci publice și crearea unui mod de lucru integrat conform cu Programul de automatizare și dezvoltare a serviciilor în bibliotecile publice. Aceasta se va putea face prin achiziționarea de tehnică și conectare la modulele de care aparține fiecare bibliotecă. În domeniul dezvoltării colecțiilor, Legea bibliotecilor propune un minimum de 1,5 documente/capita și coborârea ratei de înnoire sub 25 ani.

În acest proiect național cota de participare va fi de 70 % din partea administrației locale și 30 % din partea Ministerului Culturii și Cultelor. În plus, se va avea în vedere o achiziție anuală de 25-30 % documente electronice și audiovizuale. În relațiile cu publicul se vor dezvolta facilități noi care să valideze rolul strategic al bibliotecii publice în cadrul societății informaționale funcționale: maximizarea accesibilității (inclusiv Internet) și a adresabilității (incluzând grupurile cu nevoi speciale). Pentru ca România să se apropie din punct de vedere al finanțării activității bibliotecilor publice de țările C.E.E. va fi nevoie ca autoritățile administrative județene și locale să aloce măcar 2 euro/capita până la integrare.

Avantajele și oportunitățile bibliotecii publice sunt: că ea face parte dintr-un sistem național, deține colecții reprezentative pe care le oferă organizat și nediscriminator, are o plajă largă de utilizatori, oferă un spațiu comunitar neutru. Pe de altă parte avem un nivel scăzut al investițiilor și achizițiilor, colecții îmbătrânite, fluctuația personalului, absența programelor.

Principalele instrumente de aplicare a politicii bibliotecarilor sunt:

- Legea bibliotecilor nr. 334/2002 (cu amendamente);
- Regulamentele cadru de organizare și funcționare a bibliotecilor;
- Regulamentele de organizare și funcționare ale fiecărei biblioteci aprobate de finanțator;
- Regulamentele de ordine interioară;
- Fișa postului, distribuită fiecărei unități și fiecărui consiliu local prin Biblioteca Județeană.

**Centrul de informare comunitară,
un serviciu de perspectivă
al Bibliotecii Județene Mureș**

RAMONA
DRAGOMIR

Periода actuală se caracterizează ca fiind una favorabilă unor schimbări majore în ceea ce privește biblioteca, prin modul de cercetare și de comunicare a datelor, dezvoltarea indicatorilor de performanță și utilizarea lor, promovarea unei tehnologii unitare, practicarea competențelor. Schimbarea în ceea ce privește „profesia de bibliotecar” are în perioada actuală o importanță vitală pentru viitorul bibliotecilor românești.

Răspunzând la necesitățile prezentului „invadat” de calculatoare, trebuie să ne adaptăm la noile cerințe ale utilizatorilor, valorificând posibilitățile infinite ale Internetului. Totuși, întrebarea care se pune este de fapt – ce vor utilizatorii ?

Cantitatea din ce în ce mai mare a informațiilor și vasta diversitate a domeniilor, va impune căutarea de procedee și mijloace noi de a satisface cererile utilizatorilor la un nivel ridicat și corespunzător standardelor internaționale. Acest lucru înseamnă că în mulțimea informațiilor deja existente trebuie să găsim calea cea mai scurtă și eficientă de a da răspunsul pertinent, concludent, răspuns care să satisfacă utilizatorul.

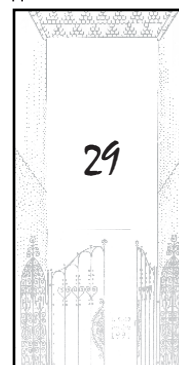
Activitatea noastră, a bibliotecilor, va trebui să fie asemenea celei unui navigator și rezultatul muncii noastre să fie un ghid bun, o adevărată „hartă” multimedia creată cu ajutorul limbajului nou al calculatoarelor, cel al hipertextului.

Biblioteca - în esență fiind un sistem deschis - primește informații din exterior, le transformă și le pune la dispoziția mediului social în care funcționează.

Societatea informațională generează în permanență o serie de provocări și oportunități nemaiîntâlnite. Azi, cunoașterea – sursa puterii celei mai înalte câștigă în importanță cu fiecare „secundă fugară”. Bibliotecile sunt „întreprinderi” care trebuie să funcționeze bine și eficient, să se adapteze situației concurențiale de pe piață, să învețe să se orienteze în vederea satisfacerii și anticipării cerințelor acesteia. Ele pot depăși actuala criză de imagine pe care o traversează, prin furnizarea unor servicii de calitate, folosind cât mai eficient resursele puse la dispoziție de comunitatea care le finanțează.

Un serviciu modern de informare, conceput să slujească cu precădere funcția de informare în bibliotecile publice ar fi Centrul de Informare Comunitară. Acest serviciu modern de informare va fi menit să răspundă solicitărilor atât persoanelor fizice din toate categoriile, cât și solicitărilor venite din partea unor organizații, cum ar fi cele guvernamentale sau nonguvernamentale. În acest sens se va aprecia ca fiind deosebit de important rolul informativ al Centrului, plecându-se de la ideea potrivit căreia nevoile individului, ale comunității, pot fi satisfăcute în urma efortului bibliotecii de a crea obișnuința căutării de informații și de a educa publicul în a utiliza noile servicii furnizate.

Una din primele etape ale derulării proiectului de înființare a Centrului de Informare Comunitară o va constitui o amplă cercetare sociologică. Aceasta se va desfășura în scopul identificării intereselor comunității mureșene. Metoda utilizată va consta într-o anchetă indirectă, folosindu-se două tipuri

de chestionare: unul pentru utilizatori, iar cel de-al doilea pentru nonutilizatorii serviciilor de bibliotecă. Raportul de cercetare va trebui să exprime necesitatea creării unui serviciu de Informare Comunitară având în vedere domenii de interes prioritar:

- asistență socială, posibilități de angajare, perfecționare profesională, îngrijire medicală, facilități de recreere, informații culturale.

În acest sens, Centrul de Informare Comunitară va avea concentrată atenția în trei direcții distincte:

- atragerea instituțiilor sursă;
- realizarea bazei electronice de date;
- promovarea noului serviciu al bibliotecii.

De asemenea, o atenție deosebită va fi acordată publicității, pentru sursele potențiale ale informării fiind stabilite două piețe țintă:

- organizațiile guvernamentale;
- organizațiile nonguvernamentale.

Mijloacele de promovare a noului compartiment vor include: contactul direct (personal), telefonic, prin intermediul articolelor, casetelor cu informații esențiale despre activitatea noului serviciu în presa scrisă, anunțuri, reportaje, interviuri, afișe, foi volante.

Informația existentă în Centru va fi stocată atât pe suport tradițional cât și pe suport electronic, regăsirea ei fiind posibilă cu ajutorul instrumentelor de lucru de care dispune biblioteca.

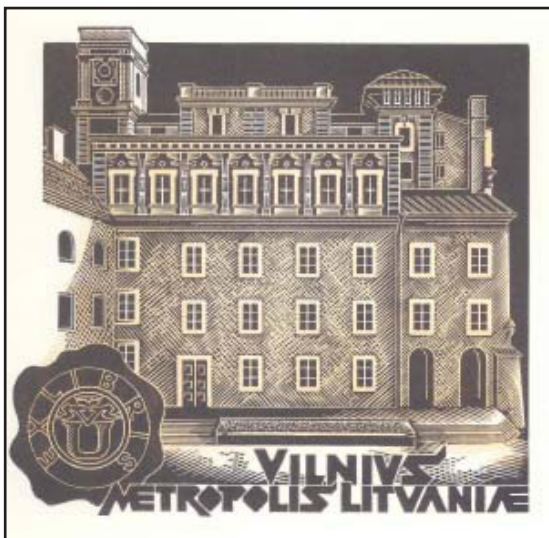
Documentele pe suport tradițional (cărți, periodice, broșuri, pliante, hărți,) vor fi clasificate pe domenii, fond de referință: administrație publică, organizații internaționale, Uniunea Europeană, legislație. De asemenea se va avea în vedere funcționarea unui punct de informare despre Consiliul Europei. Acesta ar putea pune la dispoziția Centrului o serie de materiale necesare atât pe suport tradițional cât și electronic

specificându-se faptul că toate acestea vor fi distribuite gratuit.

Documentele electronice necesare vor fi constituite din baze de date proprii fiind aranjate pe domenii – asistență socială, asistență medicală, administrație publică (aceasta va identifica structura instituțiilor, comisii, direcții, servicii, birouri, persoane de contact, orar de audiențe, servicii către populație).

În paralel cu activitatea de culegere, evaluare, organizare și furnizare de informații, personalul care va activa în cadrul Centrului va participa la elaborarea unor lucrări, simpozioane, cursuri de perfecționare, toate menite să vină în sprijinul funcționării eficiente a noului serviciu.

În acest context Centrul de Informare Comunitară credem va veni în întâmpinarea noilor necesități, având avantajul de a fi o instituție care se adresează tuturor categoriilor de populație.

A fost ... CENUȘĂREASĂ

NICOLETA
MAN

„Nu numai în orașe, dar și mai mult în vastele regiuni rurale, de multe ori lipsite de cărți, fiecare școală și fiecare colectivitate trebuie să posede cel puțin o bibliotecă înzestrată cu un personal calificat și cu un buget suficient.”

(Charta cărții – Bruxelles, 22 octombrie 1971)

Biblioteci publice existau încă din 1952, în toate comunele din județul Mureș. Între anii 1974-1989 ele au cunoscut un declin, fiind încredințate unor cadre didactice, cu o indemnizație mică, cu ore puține de funcționare și fără resurse financiare. Începând din 1990 situația era și mai incertă, multe biblioteci și-au zăvorât cu totul ușile. În anul 1995, prin grija Bibliotecii Județene Mureș, au fost încadrați pe post mai mulți bibliotecari cu normă întreagă și astfel multe biblioteci comunale s-au bucurat de personal calificat sau care urma să se califice. Am fost printre numeroșii colegi care au promovat testul de încadrare. Până aici, toate bune și frumoase. Am fost încadrată pe post cu data de 15 mai 1995. M-am prezentat la Primărie și urma să se facă predarea. Până atunci biblioteca era în grija unui învățător cu indemnizație.

Am intrat cu greu în încăperea bibliotecii, am rămas surprinsă, pentru că nu mai era acea bibliotecă pe care o frecventam eu când eram copil, semăna mai mult cu un depozit în care lucrurile sunt aruncate la voia întâmplării. Nu acuz pe nimeni, dar asta a fost prima mea impresie. După preluare, primarul de atunci mi-a spus că trebuie să mutăm biblioteca în incinta Căminului Cultural proaspăt inaugurat, pentru că în proiect este prevăzută o sală cu atare destinație. Zis și făcut. Am încărcat rafturile într-un camion apoi, cu încă un transport, am dus și cărțile și le-am depus în

mijlocul încăperii. Acesta a fost primul meu contact cu cartea, în postura de bibliotecar. Am început să iau carte cu carte și să mă gândesc bine unde trebuie să o pun în raft. A fost foarte greu (colegii din bibliotecile comunale mă înțelege), pentru că nu aveam cu cine mă consulta, iar la bibliotecile mari din județ sunai o dată, de două, de nouă ori, dar până la urmă tot singur trebuia să te descurci.

Au venit alegerile din 1996 - s-a schimbat și primarul -, iar eu așteptam să văd ce primesc, care este părțica mea din buget. Am aflat cu stupefație că pentru bibliotecă sunt bani doar de lemne și de mătură (curățenie); de altfel până în anul 2000 (an electoral) nici nu au fost alți bani, iar eu, cu toate că am participat trei ani consecutiv la cursuri de perfecționare, eram încadrată tot ca bibliotecar debutant. Prima perioadă din cariera mea a fost cenușie pentru instituția pe care o reprezentam, îmi era jenă să spun cititorilor că nu am cartea pe care mi-o cereau.

Din anul 2000, la cârma comunei se află un om cu carte, profesor de matematică, iubitor și de lectură, un intelectual care cunoaște valorile cărții și care a știut că pentru buna funcționare a bibliotecii este nevoie de bani, pentru îmbogățirea fondului de carte și nu numai. Din acel an, soarta Bibliotecii comunale Ibănești s-a schimbat total. S-au cumpărat volume noi, s-a instalat un post telefonic și, mai târziu, un calculator. După apariția Legii bibliotecilor, prin grija domnului primar, beneficiaz de toate sporurile salariale prevăzute de lege.

La sfârșitul anului 2004, domnul primar Vasile Dumitru Dan a propus consilierilor un proiect pentru înființarea în comună a unui Centru de Documentare și Informare care să fie dotat cu mai multe calculatoare iar biblioteca să funcționeze în

același spațiu. Proiectul a fost finalizat în vara anului 2005, suma investită a depășit jumătate de miliard de lei vechi și de atunci a început „mariajul” cărții pe suport clasic cu calculatorul. A fost adus aici întreg fondul de carte (9365 volume), în sală sunt cinci calculatoare performante, legate în rețea Wireless, avem conectare la internet, imprimantă multifuncțională, aparatură audio – video, telefon, iar în acest an se va finaliza instalația de încălzire centrală. Este primul centru public de informare din județul Mureș în mediul rural. Publicul vine cu interes și este plăcut surprins de realizările Primăriei. Mulți dintre colegii care vor citi aceste rânduri vor spune că este doar un vis pe care nu-l vor vedea împlinit niciodată în bibliotecile pe care le conduc. Nu este chiar așa, totul depinde de cei care sunt aleși în fruntea obștii, și mai ales, de primar.

Biblioteca publică din Ibănești vă așteaptă să-i treceți pragul zilnic, între orele 12:00 – 20:00. Vă așteptăm să luați parte la șezători literare, simpozioane și alte activități culturale care se vor desfășura pe parcursul anului 2006.

Dincolo de evaluări

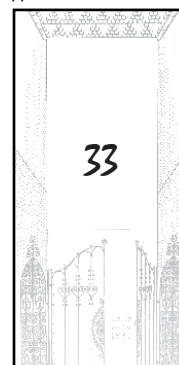
DÓCZY
ÖRS

Printre activitățile mele bibliotecare un loc aparte îl ocupă descrierea, sub îndrumarea lui Spielmann Mihály, a cărților vechi editate în secolul XVII-lea aflate în cele trei fonduri din Biblioteca Teleki-Bolyai. Ideea catalogării cărților vechi vine de la însuși fondatorul instituției, Teleki Sámuel. După decizia luată, ca cărțile cumpărate în cursul peregrinării academice și a procurării lor prin filieră epistolară între foști colegi de universitate, cărturari, editori și Teleki, cărțile au fost așezate pe rafturile sălii Telekiana după tematică. (Cărțile comandate pe la 1818-1821, anul de deces al lui Teleki, au sosit fragmentar la biblioteca din Târgu-Mureș. Prelucrarea cărților sosite după moartea fondatorului și luarea lor în evidență este tematica lucrării de masterat a colegei Selyem Annamária, de la Biblioteca Universitară.)

Tematica interdisciplinară a cărților din fondul Teleki apare în catalog, prima dată la Viena, în 1811-1819, cu titlul *Bibliothecae Samuelis com. Teleki Catalogus in quatuor partes divisae*. (Deé Nagy Anikó, fostul custode al acestei biblioteci a găsit printre manuscrisele Arhivelor din Cluj-Napoca volumul 5 al catalogului cărților telekiene, manuscrisul fiind editat la Budapesta, în 2002. Manuscrisul a fost dus de către Jakó Zsigmond la Arhivele din Cluj de la Castelul Teleki din Gornești în 1945.) Ce ne este de folos din catalogul întocmit de Teleki? Pe lângă datele aferente biblioteconomiei: numele autorului în forma sa latinizată, titlul complet al operei, ediția, locul editurii și anul, apar scurte adnotări despre personalitatea autorului și împrejurările în care s-a născut opera. Astfel, în zilele noastre, în urma descrierii operelor clasice, adică a operelor vechilor

scriitori greci și romani, aflăm că Teleki descrie opera lui Marcus Aurelius Antoninus, ca rezultat al duplicității personalității imperatoriale. Prin noutatea evidentă a poruncii de iubire față de seamăn, apărută în capitolul unsprezece al operei *Eis eauthon*, activitatea imperială personalizată arată partea administrativă și politică a sistemului roman de sincretizare a diferitelor religii în societatea geto-romană. Moartea martirică a creștinilor lugdunensi în 174, adică cei din Lyonul de astăzi, a fost un premeditat pogrom elaborat la curtea imperială împotriva creștinilor din acest oraș – menționează Teleki în comentariul catalogului său (pars I., p. 137). Putea fi o idee de râvnă patriotică a edililor locali împotriva diasporei creștine? N-ar fi corect să dovedim greșeala bibliografică a lui Teleki, în urma recentelor studii de arheologie și de epigrafie apărute în revistele de specialitate franceze și germane (vezi ZPO sau *Folia antiqua*), astfel că rămânem la bibliografia aferentă din sec. XVII-XVIII.

În *Allgemeines Gelehrten-Lexicon* editat de Christian Gottlieb Jöcher (patru volume, Leipzig, 1751) la articolul „Marcus Aurelius” nu întâlnim, după sus-menționatele date bibliografice ale autorului, nici o mențiune privind persecuția creștinilor din Lyon. În *Dictionnaire des ouvrages anonymes et pseudonymes* (Paris, 1808) este menționat titlul operei aureliene și războiul vremelnice al romanilor împotriva triburilor germanice și scitice, informații atotștiute din bibliografia de specialitate. Teleki citează dicționarul francez, ca sursă de inspirație în redarea articolului „Marcus Aurelius”. Evenimentele din 174 apar

menționate numai ca istorice în orașul fondat de celți.

Ideea evenimentelor din Lyon în anul amintit (174) este reluată în lucrarea de licență a lui Joachim Saltzsieder *De magistratibus origine* (Halle, 1671), lucrare combătută sub președintele comisiei profesionale, Johann Georg Ludwig, ca un episod neluat în seamă („neglectis actis Lugdunensi”) de către împărat din cauza războiului și a păcii tocmai încheiate cu iazigii. Omiterea evenimentului din Lyon a stârnit reproșuri acerbe din partea autorilor creștini antici, cât și din partea scriitorilor laici, care îl acuză pe împărat de duplicitate, ipocrizie în activitatea sa contracreștină. Ideea *adaphorei*, adică a lucrurilor indifferente de noi înșine, apare în filosofia stoică: sunt evenimente, situații, în care omul nu poate să adapteze ideile sale corect și consecvent diferitelor situații. Ideea *adaphorei* constă în faptul că apar unele situații, când decizia este luată de împrejurimi, și nu de entitatea spirituală omenească.

Statutul împărat/filosof în sine constituia duplicitatea luării în seamă a anumitor situații. Informațiile că împăratul n-ar fi primit veștile despre cele întâmplate la Lyon sunt hazarde și incredibile, dată fiind eficacitatea epistolarilor și a poștei romane din sec. II e. n. Joachim Saltzsieder reia în lucrarea sa – poate prima oară în discuția despre evenimentele din 174 – problematica luării de decizie în statut spiritual și fizic al entității omenești. Lucrarea lui Satzslider ia în revistă porunca de iubire față de seamăn, ca o propunere a stoicului împărat, propunere care se termină cu mențiunea: încearcă să desparti ceea ce este a societății (aport fizic) și ce este a persoanei (aport spiritual) în sine (p. 6-8).

O altă carte pe care doresc să o menționez este *De incredibilibus* a lui Palaiphatos (Amsterdam, 1649), scriitor grec care în sec. II a e. n. percepea miturile grecești ca niște evenimente istorice, concepute de basileii (regii) polisurilor pentru confirmarea puterii lor politice. Acte politice intrate în aureolă divină sau semizeică.

Miturile – cum menționează Cornelius Tollius, editorul și traducătorul acestei cărți –

nu sunt altceva decât povești cu tendința de a slăvi talentul politic și conjugal al politicianului grecesc. Hercule, de exemplu, regele statului-insulă Samos (sic!) prin alegerea sa pentru aretē (virtute) față de somptuositate (vorbește de la sine pictura lui Annibale Caracci), ușurință prin cele 12 probe la curtea lui Eurusthe, regele Micenei, dovedește că puterea zeică, întruchipabilă prin el însuși, însă fără a intra în eșecul *hybrisului*, fără a se vedea ca un zeu, este mai presus decât puterea omenească muribundă.

Prin cele douăsprezece probe efectuate cu succes, puterea omenească capătă sens divin, fiindcă probele purced în situații și împrejurări omenești, inclusiv intrarea lui în lumea, binecunoscută omului de atunci, a infernului.

Reîntoarcerea sa din infern constituie prima încercare reușită a omului de întoarcere din lumea divinităților infernului, zei care împart puterea divinității primare cu zeii tereștri. Omul fizic, muribund, prin convingere consecventă poate căpăta puteri de semizeu, dar numai pe perioada probei de împlinit. Omul poate să realizeze probleme nerezolvabile, neîntruchipabile din moment ce devine spiritual. Palaiphatos este nedumerit de situația omului divin/pământean sub presiunea situațiilor insuportabile. Aceste două stataturi se reflectă și în personalitatea lui Hercule, născut semizeu, trăind însă ca om muritor. Semizeitatea primește amprente mitizării evenimentelor rezolvate cu succes, după Palaiphatos, adică evenimentele războinice duse cu popoarele marine (siculi, fenicieni, etc.) cu izbândă. (p. 23-34) Mitizarea persoanei regale începuse dinaintea epocii fierului, în perioada hallstattiană (4000-3000 a. e. n.), epocă de mari succese pentru insularii greci pe plan politic, meșteșugăresc și comercial.

În *Inscriptiones Graecae* (editată de Thomas Smith și Edward Bernard, Utrecht, 1698) apar mai multe inscripții grecești care dezvoltă ideea personajului Hercule, ilustrându-se prin activitățile sale aureolate în mit. Începând cu inscripțiile epocii fierului (adică perioada înaintea ocupării Greciei de romani, 146 a. e. n.), Hercule apare ca apărătorul arhipelagului grecesc împotriva invadatorilor din populațiile

marine. Epigrafia, ca știință auxiliară conferă dovezi marcante în descifrarea personalităților din istorie. Dintr-un rege al insulei Samos ('Erakles', 'Rakles', etc.) pe calea mitului devine un semizeu al arhipelagului grecesc. Personajul mitic al regelui Hercule putea fi un etalon în ochii urmașilor polisului Samos.

Meritul lui Palaiphatos constă în descrierea personajelor istorice, intrate în mitologie, în cazul nostru a istoriei lui Hercule, cu sens demitizant: prin comentări mitologice redeschide perspectiva reluării discuției despre mit și istorie în antichitate.

În *Metalogicusul* lui Johannes Saresberiensis (Leiden, 1639) este reluată ideea stoică în descrierea hermeneutică a personajului lui Hercule. Omul de zi cu zi, omul fizic, poate întruchipa stări divine pentru anumite momente

ale vieții sale. Devenind astfel psihic/divin, are puterea de a întrece situațiile neprevăzute (p. 113-163). Fiecare din noi poartă un sâmbure de divinitate, pe care îl poate folosi la rezolvarea situațiilor delicate ivite zi de zi (p. 245), parafrazând renumita epistolă despre sclavi a lui Lucius Annaeus Seneca (ep. 90).

Ideea aportului psihic/divin și fizic/pământean apare și în epistolele pauliene, arătându-ne calea mijlocie (aurea mediocritas) în viața zilnică. Să sperăm că sâmburele psihic n-a dispărut din activitatea noastră zilnică.

Hârtia marmorată

MÁRTON
KRISZTINA

Marmorarea hârtiei este o tehnică de artă aplicată, prin care hârtia se colorează în diferite culori cu diferite modele complexe, pentru a fi ulterior folosită cu scopuri decorative, ca hârtie de scris, hârtie de ambalat sau, foarte adesea (poate cel mai adesea), în legătoria de carte. Denumirea provine de la modelele care au într-adevăr aspect de marmură (prin această tehnică, însă, se poate obține o varietate foarte mare de forme, care pot îmbrăca aspecte mult stilizate).

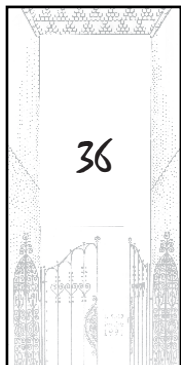
Incursiuni în istoricul acestei tehnici:

În Japonia încă din secolul al XII-lea (foarte posibil și mai de mult) se practică această tehnică pentru decorarea hârtiei. Legende japoneze povestesc, că zeii au încredințat secretele acestei arte unui om pe nume Jiyemon Hiroba, drept răsplată pentru devotamentul său pentru Altarul Katsuga.¹ În acea perioadă se marmorau doar anumite porțiuni ale filei, iar pe zonele rămase libere se scriau poezii. În Japonia această tradiție a supraviețuit nealterată până astăzi. În tehnica suminagashi, sau “cerneală plutitoare”², se picură pe suprafața apei un strop de cerneală. La atingere, cerneala se răspândește formând o alveolă cu mijlocul gol. În mijlocul acesteia se așază un nou strop. Se pot forma astfel chiar și o sută de cercuri concentrice, uneori în culori diferite, care ulterior sunt deformate prin suflare, cu un fir de păr uman sau cu bețișoare subțiri. Prin această metodă se obține un desen deosebit de variat, cu linii serpuite. Hârtia se așază pe această suprafață colorată, iar modelele se fixează pe suprafața ei.

O altă tehnică este cea persană, moștenită de prin secolul al XII-lea, deși primele exemple păstrate datează din secolul al XV-lea.³ Denumirea originală este *abri*. Persanii par a fi primii care folosesc aceste hârtii în cărți.⁴ Se folosea la decorarea marginilor de pagină sau la filele așezate între două pagini. Uneori modelele diferă pe cele

două fețe ale filei. Această metodă este diferită de cea japoneză, prin aceea că picăturile de culoare nu se așezau pe apă ci pe o soluție de unghia găii (*astragalus glycyphyllus*). Tehnica a devenit curând (cel mai târziu la sfârșitul secolului al XVI-lea) cunoscută și în Turcia sub numele de ebru (“artă de nori”)⁵. Hârtiile marmorate folosite în legătura cărților nu pot servi la datarea începuturilor acestei arte, deoarece cărțile au fost deseori „restaurate” și puteau primi altă înfățișare, uneori cu ajutorul hârtiilor ebru. Doar acele file se pot lua în vedere la datare, care au fost la rândul lor datate, fie prin semnătură, fie ca și documente oficiale. Printre cele mai timpurii asemenea documente se numără cele din „Gûy-i Cevgan” al lui Arifi din muzeul Palatului Topkapı, cu data însemnată: 1539, Sebek Mehmed Ebrisi (hârtia marmorată de Sebek Mehmed). Trei file marmorate în culori pastelate sunt incluse în carte, iar pe ultima dintre ele este însemnată data 1004 (1595).⁶ În 1646, Athanasius Kircher ne descrie că turcii aplicau mai întâi pe suprafața apei soluții separate din albuș de ouă și fiere de bou respectiv picături de ulei, și abia după aceea aplicau stratul de culoare. După opinia lui Bernard C. Middleton, aplicarea anticipată a soluției de fiere de bou, trebuie să fi fost o greșeală a autorului sau o încercare timpurie, deoarece aceasta are rolul de a scădea tensiunea superficială și astfel să asigure plutirea culorii pe suprafața apei, de aceea este amestecată în materia culorii. Un fapt interesant de notat este că pe lângă scopuri decorative, aceste hârtii fine se foloseau și la documentele oficiale, dorindu-se și pe această cale evitarea falsificărilor.⁷

La sfârșitul secolului al XV-lea în Olanda se folosesc hârtii marmorate importate din Europa Occidentală. În Anglia s-a păstrat o carte învelită în piele de vițel cu foaie de gardă marmorată, datând din 1655. În câteva decenii hârtia marmorată a intrat în uzul cotidian. Spre

sfârșitul secolului al XVII-lea se marmorează și canturile cărților, uneori ele sunt și aurite ulterior. Un asemenea exemplar s-a găsit la Cambridge, în biblioteca Magdalene College Pepys, datând din anii 1670.

La începutul secolului al XVII-lea călători englezi au remarcat existența acestei tehnici și au scris relatări scurte despre ea. De exemplu George Sandys scria în 1615 despre turci: „își lustruiesc în mod interesant hârtiile groase, dintre care majoritatea sunt tărcate, ca puii de capră neagră. Le obțin cu un truc, imersându-le în apă.” Sir Thomas Herbert, de asemenea ne descrie aceste hârtii în cartea sa, *Călătoriile mele în Persia, 1627-1629*.

Până pe la mijlocul secolului al XVIII-lea această tehnică a fost aplicată în țările vest-europene aproape exclusiv de francezi și germani, respectiv ei domină Europa Occidentală în această privință până la jumătatea secolului următor. Abia atunci încep să se afirme englezii. Olandezii importă din Germania, printre altele, și hârtia marmorată cu scopul de a o reexporta la rândul lor. Un autor englez susține că aceste hârtii marmorate ar fi ajuns în Anglia ca ambalaj al jucăriilor importate din Olanda. Deși această teorie pare credibilă, nu avem nici o dovadă, nici un document care să o ateste.

După un început lent, în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, la îndemnul Societății Artelor (Society of Arts) marmorarea a cunoscut o înflorire și în Anglia. Modelele și culorile difereau de cele de dinainte. Se preferau culorile mai vii, iar dintre modele, cele obținute cu alte instrumente, decât pieptenele. Prin anii 1820 cel mai des întâlnit era a.n. model spaniol. Și în Franța s-a trecut la folosirea culorilor mai vii. Deși s-au alăturat mai târziu, la mijlocul secolului al XIX-lea englezii au ajuns cei mai mari maeștri ai acestei tehnici. Pe la 1830 au revenit în vogă modelele obținute cu pieptenul, care persistă până acum. Istoricul acestei tehnici, marmoratorul american Richard J. Wolf, susține că englezii au dezvoltat la perfecțiune această tehnică. Din păcate, pentru a reduce costurile, mulți au început să folosească hârtii de calitate slabă, asemănătoare celei de ziar.

Prin anii 1880, Joseph Halfer, un legător de carte de la Budapesta, a dat un nou imbold acestei tehnici și în același timp a realizat și cercetări importante în acest domeniu. El a fost

primul care a făcut experimente în mod științific cu materialele pentru marmorat. De numele său se leagă și răspândirea metodei la baza căreia se află folosirea unei alge marine: *Chondrus crispus*, care era cunoscută și mai înainte, dar nu se număra printre metodele preferate.⁸ Cartea sa despre această tehnică a fost publicată în 1894 în America, cu titlul *The progress of the marbling art (Progresul artei de marmorat)*.⁹ El a dezvoltat o variantă practică de aplicare, care încă de atunci predomină acest domeniu. Școlile preferă unele metode mai simple, cu ajutorul cărora oferă experiențe deosebite copiilor, dar meșterii acestei tehnici o preferă pe cea anterioară, mai “serioasă”.

În istoria marmorării putem constata că filele vopsite se și lustruiau de obicei. Adesea erau înțelepte, apoi acoperite cu săpun sau ceară și lustruite cu sticlă sau cu o piatră netedă. În a doua jumătate a secolului al XIX-lea filele se presau între doi cilindri șlefuiți.

Breslele marmoratorilor erau diferite de cele ale legătorilor de carte, și secretele de atelier erau bine păstrate față de cei din urmă, pentru care ar fi însemnat un câștig substanțial evitarea costurilor acestor hârtii mult folosite în legătorie.¹⁰ Până pe la jumătatea secolului al XIX-lea, acest meșteșug era înconjurat de o aură de misticism, și marmoratorii aveau mare grijă ca rețetele să fie păstrate în secret. Cei care erau totuși mai liberali și publicau despre tehnică, o făceau în anonim. Prima carte dedicată în întregime acestui meșteșug s-a tipărit la Glasgow în 1815: Hugh Sinclair: *The whole process of marbling paper (Întreg procesul de marmorare a hârtiei)*. Prima ediție a fost publicată fără frontispiciul tradițional, fără autor. A doua ediție, din 1820, de la Londra consemna deja și autorul. Din această carte se păstrează două exemplare: la British Library și în colecția Middleton (Rochester Institute of Technology, New York). Ea constă din 25 de file cu text și 12 mostre. În 1853 un alt maestru englez, Charles Woolnough dezvăluie secretele hârtiei marmorate în cartea sa, *The art of marbling (Arta marmorării)*. Odată ce secretele acestui meșteșug au fost dezvăluite, rivalul său, James Sumner, publică *Marbler or the Mystery unfolded: Showing how every bookbinder may become a marbler (Marmoratorul sau Misterul dezvăluit: Modul cum orice legător de carte poate deveni marmorator)*.¹¹

Principii:

Sir Francis Bacon scrie următoarele în cartea sa, *Sylva Sylvarum* (1627): „.. turcii cultivă o artă frumoasă: marmorează hârtia, ceea ce la noi nu se obișnuiește. Picură pe suprafața apei diferite culori uleioase, le amestecă ușor, apoi umețează hârtia. După acestea, o cerează și trasează vene pe ea, încât arată ca marmura.” La acest tip de marmorare principiul de bază este acela că uleiul nu este miscibil cu apa. Dacă stropim suprafața apei cu picături de culoare de ulei diluată cu terebentină, acestea vor pluti la suprafață. Dacă așezăm cu grijă o filă de hârtie pe această suprafață, și o ridicăm cu aceeași grijă, vom observa că petele de culoare sunt preluate de hârtie. Dacă îi conferim apei o consistență gelatinoasă prin adăugarea unor adezivi, va fi mult mai ușoară modelarea petelor de culoare, astfel putându-se obține desene interesante. Această tehnică în ulei însă, nu este cea originală. În tehnicile tradiționale se foloseu culori de apă.

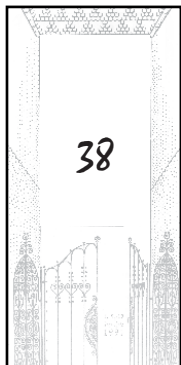
Pentru a evita întrepătrunderea culorilor de apă, și pentru a le putea modela, este necesar ca substanța de bază să fie mai consistentă, mai densă decât apa. Astfel, petele de culoare stropite pe suprafață nu se vor amesteca, ci vor avea în continuare contururi bine definite. Pentru a întinde culorile pe suprafață, este necesar să se scadă tensiunea superficială a acestora, și, de aceea, se introduce în compoziția lor fiere de bou.

După ce am aplicat culorile dorite pe suprafața apei, întindem o filă de hârtie, iar când o ridicăm, putem observa că tot stratul de culoare a fost preluat de hârtie. Totodată cu acesta se preia și un strat subțire din materia de bază vâscoasă. Acesta se spală cu apă. Pentru a nu îndepărta și culorile, înainte de contact hârtia trebuie umezită cu o soluție de piatră-acră.¹² Pentru fiecare filă trebuie aplicat un strat nou de culoare. Modelele deosebite ale acestei arte, care au o varietate foarte bogată, au denumiri de cele mai multe ori sugestive pentru modelele cărora le sunt atribuite: *Peacock* (păun), *Thistle* (scai), *Fountain* (fântână), *Cathedral* (catedrală), *Spanish Wave* (val spaniol), *Italian Vein* (nervură italiană), *French Curl* (bucle franceze), *Bird Wing* (aripă de pasăre), *Whale Tale* (coadă de balenă), *Frog Foot* (picioruș de broască), iar unele sunt denumiri legate mai puțin de formele de culoare: *Gloucester*, *Stormont*, *Nonpreil*, *Gel-git* sau *Suminagashi*.¹³

C.W. Woolnough scria, în 1853, în cartea sa *Arta marmorării (The art of marbling)*: „Sunt persoane care au oarecare cunoștințe despre unele secțiuni ale artei. Acestea reușesc să stoarcă bani de la oameni creduli promițându-le că îi vor învăța lucruri pe care, de fapt, nici ei nu le stăpânesc. Ceea ce produc ei nu este decât a minuna un începător, care crede că a cunoaște unele secrete este de ajuns pentru a deveni un marmorator priceput.”

Bibliografie:

- Akers, RC. *Marbling*, Dryad Leaflet, Dryad Press, Leicester, 1976.
- Berry, Galen. *Learn the Art of Marbling*. Oklahoma City, Oklahoma: self-published, 1991.
- Bolton, Claire. *The Compton Marbling Pattern Book*., Winchester, 1986.
- Chambers, Anne. *The Practical Guide to Marbling Papers*. London: Thanes & Hudson, 1986.
- Chambers, Anne. *The Principal Antique Patterns of Marbled Papers*. Burford, Oxfordshire: The Cygnet Press, 1984.
- Chambers, Anne. *Suminagashi: The Japanese Art of Marbling*. London: Thames & Hudson, 1991.
- Doizy, Marie Ange and Ipert, Stephane. *Papier Marbre: son Histoire et sa Fabrication*. Editions Technorama, 1985.
- Easton, Phoebe Jane. *Marbling: A History and a Bibliography*. Los Angeles: Dawson's Book Shop, 1983.
- Egger, Hanna: *Europäische Buntpapiere (Barock bis Jugendstil)*, Wien, 1983
- Frigge, K. *Marmeren Op Papier*. Canteleer bv, de Bilt, 1982.
- Grünebaum, Gabriele. *How to Marblize Paper*. New York: Dover Publications, 1984
- Guyot, Don. *Suminagashi. An Introduction to Japanese Marbling*. Seattle: The Brass Galley Press, 1988.
- Halfer, Josef. *The Progress of the Marbling Art*. Buffalo, New York: Louis Kinder, 1883. (Facsimile edition, Fresh Ink Press Taos, New Mexico, 1989.)
- Halfer József: *A könyvkötői márványozás*, Budapest, Szöllősy Mihály kiadó, 1886
- Haemmerle, Albert. *Buntpapier Herkommen Geschichte Techniken Beziehungen zur Kunst*. Munchen: Verlag Georg D. W. Callwey, 1961
- Heijbroek, J. F. and T. C. Greven. *Sierpapier, Marmer-, Brocaat- en Sitspapier in Nederland*. Amsterdam, De Buitenkant, 1994.
- Jaschik Álmós: *A könyvkötőmesterség*, Budapest, 1922
- Kantrowitz, Morris. *The Process of Marbling Paper*. Washington: GPO- PIA Joint Research Bulletin, Bindery Series No. 1, 1948.
- Loring, Rosamond. *Decorated Book Papers: Being An Account of their Design and Fashions*. Cambridge: Harvard College, 1942.
- Mauer, Diane Philippoff and Paul Maurer. *An Introduction to Carrageen and Watercolor Marbling*. Centre Hall, Pennsylvania: Self-published, 1984.
- Mauer, Diane Vogel with Paul Maurer. *Marbling: A*

Complete Guide To Creating Beautiful Patterned Papers and Fabrics. New York: Crescent Books, 1991.

- Maurer-Mathison, Diane. *Decorative Paper*. New York: BDD Illustrated Books, 1993.

- McKay, B (Ed.). *Marbling - Methods and receipts from Four Centuries with other Instructions useful to Bookbinders*. Plough Press Oxford and Oak Knoll Books Delaware, 1990.

- Medeiros, Wendy Addison. *Marbling Techniques*. New York: Watson- Guptill Publications, 1994.

- Quilici, Piccarda. *Carte Decorate nella Legatoria del '700 dalle Raccolte della Biblioteca Casanatense*. Roma: Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato, 1989.

- Schleicher, Patty. *Oil Color Marbling*. Weaverville, North Carolina: Self-published, 1984.

- Sonmez, Nedim and Jackle-Sonmez, Yvonne. *Ebru Turkish Marbled Paper*. Tubingen: Verlag Jackle-Sonmez, 1987.

- Strlič, Matija. *Some aspects of conservation of marbled papers*, In: Book and paper conservation. Proceedings. Ljubljana.1997

- Sönmez, Nedim: *Vom Ebruzum Marmorpapier*. Restauro. 1994

- Sumner, James. *The Mysterious Marbler*. North Hills, PA: Bird & Bull Press, 1976. [first published 1854, reprinted 1976 with additional contents]

- Weiman, Christopher. *Marbling in Miniature*. Los Angeles: Dawson's Book Shop, 1980. 18 pages.

- Wolfe, Richard J. *Marbled Paper its History, Techniques, and Patterns*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 1990.

- Woolnough, C.W. *The Art of Marbling as Applied to Book Edges and Paper... with a brief notice of its recent application to textile fabrics*. London: Alexander Heylin, 1853.

- Woolnough, Charles. *The Whole Art of Marbling*.

3rd. ed. London: George Bell & Sons, 1881.

- Yagi, Tokutaro. *Suminagashi-zome*. The Heyeck Press, Woodside, California.

Note

¹<http://www.wackyuses.com/experiments/marbledpaper.htm>

²<http://www.suminagashi.com/history.html>

³<http://members.aol.com/marbling>

⁴<http://palimpsest.stanford.edu>

⁵<http://members.aol.com/marbling>

⁶<http://muslimheritage.com>

⁷<http://palimpsest.stanford.edu>

⁸ Bernard C. Middleton, Introdúcere la cartea lui Anne Chambers: *A papírmárványozás gyakorlata (The practical guide to marbling paper)*, *A könyv- és papírestaurálás tanfolyam jegyzetei*, Országos Széchényi Könyvtár, 2000

⁹<http://www.suminagashi.com/history.html>

¹⁰<http://members.aol.com/marbling>

¹¹<http://www.suminagashi.com/history.html>

¹² Bernard C. Middleton, Introdúcere la cartea lui Anne Chambers: *A papírmárványozás gyakorlata (The practical guide to marbling paper)*, *A könyv- és papírestaurálás tanfolyam jegyzetei*, Országos Széchényi Könyvtár, 2000

¹³<http://members.aol.com/marbling>

LECTURĂ - ARTĂ - CREAȚIE

**Educație – dezvoltare - armonie
prin joc și lectură**

ANICA
MAȘCA

Pornind de la definiția verbului *a educa* prin care se înțelege educația dată unui copil, formarea lui prin educație, se poate spune că prima bibliotecă a acestuia este cea virtuală: mama stă de vorbă cu pruncul chiar din primele săptămâni ale concepției, de când îi află pornirea către lume se bucură, îi cântă, îi plânge, îi calculează viitorul, îi pregătește culcușul... până ce acesta se revelează. După naștere îi doinește, îi vorbește ca unei prezențe atotștiutoare, îl povățuiește pe calea pe care a intrat în lume, îi istorisește trecutul, apoi despre ce se întâmplă în lume, astfel încât să-și întipărească pentru totdeauna glasul celei care i-a dat viață.

De multe ori, și acest lucru nu e întâmplător, auzim expresia „*cei șapte ani de acasă*”.

În timpul primilor ani, părinții și persoanele care se ocupă de copil sunt cei care au o mare influență asupra dezvoltării acestuia. Copilul își însușește atitudini, gesturi, luând primele lecții de viață, de formare a caracterului, a personalității, de dezvoltare a spiritului investigator, prin manifestarea curiozității de a afla, de a cunoaște, de a experimenta. Observă, imită, selectează imagini, sunete, vorbe, gesturi, reselectează și încearcă să se „*producă*” urmărind cu privirea reacția, gestul aprobator sau dezaprobat al mamei, al tutorelui sau al supraveghetorului adult.

Dacă grădinița și școala sunt organisme ce vizează educația formală a copilului, caracterizată prin acumulări cantitative și calitative obligatorii, urmate de bunăvoie și unanim consimțite, dar cu statut obligatoriu, biblioteca deține un loc special, complementar și nu secundar, ci la fel de important ca și cele

precedente în procesul educațional al fiecărei persoane.

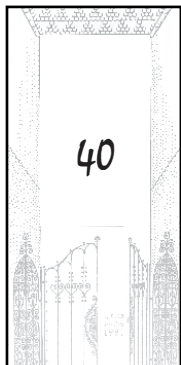
Pe lângă cultivarea ispitei și a plăcerii lecturii, biblioteca încearcă să dezvolte copiilor gustul pentru valorile universale: ADEVĂR, FRUMOS, BINE, DREPTATE și pentru trezirea sentimentelor: DUIOȘIE, BLÂNDEȚE, PLĂCERE, PURITATE.

De aceea, încă de la cea mai fragedă vârstă, părinții, educatorii îndrumă copiii spre bibliotecă, aceasta oferind în mod generos accesul la oportunități specifice de educare, formare și dezvoltare a personalității umane.

Întocmai ca aerul sau ca apa, copilăria este pretutindeni, este fluviul cu cei mai mulți afluenți, minunea nicidecum secătuită. Ea, copilăria, întreține în lume basmul, gingășia, zâmbetul, este puntea cu care testăm posteritatea și prin care, totodată, prezentul ne ispitește în chipul cel mai stăruitor. Trăim – orice am face și la orice vârstă – între copii, într-o continuă fraternitate cu lumea lor și este adevărat că datorăm copiilor cel mai mare respect.

De aici reiese și misiunea scriitorilor de a se apropia cu interes și generozitate de copii, pentru confirmarea deplină a drepturilor celor mici la o literatură mare.

Cărțile copilăriei se nasc din dragoste. Cântecul, versul, basmul au încălzit leagănul omenirii și glăsuirea lor a luminat inima fragedă a copilului, la fel cum scutecele îi încălzesc mădularele. Aici, lângă acest leagăn al biografiei sale spirituale, ard mocnit focurile tutelare ale lui „a fost odată”, de la Homer la Anderssen și Creangă. Izvoarele cărții pentru copii sunt multe și felurite, dar absolut toate, fără excepție – oricare ar fi autorul – au în comun ceva: generozitatea părintească, lumina frățească și

căldura omenească. Aceasta explică succesul lor. Și la urma urmei, despre ce succes e vorba, dacă nu tocmai despre faptul că micul cititor câștigă în paginile cărților, o lume de frați, de prieteni.

Copilul pornește în viață alături de Hercule, Gavroche, de Gulliver, de Micul Prinț, de Nică al lui Ștefan a Petrei și atâția alții, traversând meridianele copilăriei către poli râvniți – și nu numai însoriți – ai planetei numită VIAȚĂ.

Am încercat să descriu în linii mari ce

înseamnă pentru mine ca bibliotecar la Secția pentru Copii, să cunoști copilul și, de ce nu, să re trăiești copilăria cu fiecare grup sau cu fiecare individ în parte. De aceea, susțin în orice împrejurare că de la cea mai fragedă vârstă, părinții și educatorii trebuie să îndrepte copiii spre bibliotecă.

Pe tot parcursul activității mele în munca de bibliotecar, scopul principal este de a oferi fiecărui copil, fiecărui pedagog, cartea potrivită, purtătoare de informații și de satisfacții intelectuale.

Dat fiind faptul că pentru atragerea cititorilor trebuie să oferim ceva nou, acel nou care să-i aducă și să-i mențină pe micii cititori printre rafturile bibliotecii, păstrez o strânsă legătură cu Palatul Copiilor prin cenaclul literar „Tricolorul” și gimnaziile din oraș.

Pentru realizarea oricărui tip de activitate cu specific pentru copii, țin seama de următoarele particularități:

- categoria de vârstă: preșcolari, vârstă școlară mică sau mijlocie;

- interesul manifestat de copii pentru creație literară, pictură, plăcerea lecturii, aptitudini artistice.

Aceste manifestări culturale, pe lângă faptul că cititorii vor deveni mai pasionați pentru lectură, îi ajută la formarea caracterului lor și a altor trăsături de personalitate:

- dezvoltarea creativității prin eseurile create de copii;

- stimularea fanteziei prin desene, picturi;

- cultivarea aptitudinilor artistice prin spectacolele oferite de copii.

Am să mă refer aici la una dintre manifestările culturale de cea mai mare amploare, care a vizat toate gimnaziile din municipiul Târgu-Mureș.

Biblioteca Județeană Mureș, Secția pentru copii, în colaborare cu Palatul Copiilor Târgu Mureș – cenaclul literar „Tricolorul” au lansat chemarea la concursul literar cu tema : „*Cade-n ruginita frunză o poveste*” .

Copiilor li s-au dat câteva detalii:

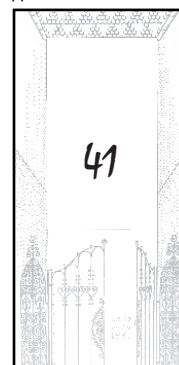
Când soarele se odihnește în umbra timpului e vreme de poveste...

De vrei să scrii o poveste despre toamnă trebuie:

- să observi culorile toamnei,
- să asculți glasurile ei,
- să simți miresmele și gusturile toamnei,

- să urmărești în desfășurare toate acțiunile ei .

Concursul s-a lansat la data de 10 noiembrie

2005, iar termenul de predare a fost 5 decembrie 2005.

Au răspuns apelului nostru 86 de elevi, dar s-au încadrat în normele de concurs 34.

După ce fiecare bibliotecară de la secție a parcurs conținutul lucrărilor, am decis ca aprecierea lucrărilor să fie făcută de un juriu, alcătuit din următorii membrii:

- Dl. Eugeniu Nistor - președintele juriului - scriitor, publicist, editor;

- D-na Ana Ardelean - profesoară - îndrumătoarea cenaclului literar „Tricolorul” de la Palatul Copiilor;

- D-na Daciana Nemeș - învățătoare la Gimnaziul „Europa”.

Premierea lucrărilor s-a făcut în cadru festiv, cu ocazia zilelor Bibliotecii Județene Mureș, în data de 16 decembrie 2005, la Secția pentru copii.

S-au premiat 12 lucrări – ținându-se cont de criteriile pe care le-a respectat fiecare concurent.

S-au apreciat:

- ingeniozitatea;
- vocabularul elevat;
- arta dialogului;
- cel mai frumos mesaj transmis;
- imaginația creatoare;
- cea mai frumoasă poveste descriptivă, arta descrierii;
- cel mai sugestiv titlu;
- cel mai tânăr autor.

Am considerat că a fost un început bun și promițător acest concurs literar, și aş spune chiar antrenant pentru micii cititori.

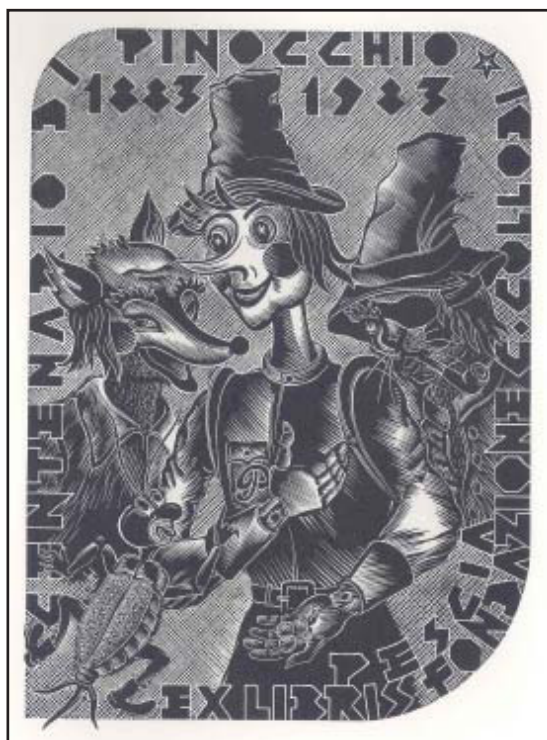
Este necesar și adevărat că și prin intermediul altor forme de informare copiii să aibă contact cu lumea, însă, este bine de știut că deocamdată cartea este produsul cultural cel mai suplu și cel mai puternic.

Cărțile trăiesc în preajma copiilor, sfioase și liniștite, așteptând să li se descopere sclipirile de soare ale ideilor, să le fie înțeleasă frumusețea catifelată a învățămintelor.

Sarcina cea mai grea, și totodată cea mai dulce povară a bibliotecarilor, este formarea deprinderii pentru citit, pentru că așa cum scria cronicarul Miron Costin, „**Nu este alta și mai**

frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă, decât cetitul cărților”.

De aceea, îmi place să cred și chiar sunt convinsă, că dragostea pentru cartea de valoare, pasiunea pentru lectură deschid încă din copilărie noi orizonturi, îl întăresc și îl fac pe copil mai încrezător în forțele sale. Pentru că, pătrunzând până în adâncurile sensului fiecărui cuvânt scris, în față se deschid drumuri nebănuite care întotdeauna te poartă înainte.

Secția de Artă a Bibliotecii Județene Mureș

ANGELA
MACARIE

Biblioteca Județeană Mureș are, în clădirea Teleki, o secție de artă, care dispune de un bogat fond de publicații și documente audio-vizuale din toate domeniile artei.

Aflată în inima orașului, în această oază de liniște și studiu, învecinându-se cu Biblioteca Teleki, secția aceasta atât de specială a bibliotecii dispune de un bogat fond de publicații din toate domeniile artei, începând de la cartea de estetică, albume de artă, istorie, critică de artă, pictură, sculptură, grafică, gravură, lucrări din domeniul muzicii și istoriei muzicii, lucrări de muzicologie, biografii și monografii ale compozitorilor și ale interpreților români și străini, studii de folclor, culegeri de cântece populare, partituri, metode și tehnici de învățare pentru studiul diferitelor instrumente și cântului vocal.

În felul acesta, atât cei inițiați, cât și cei dornici să se inițieze în tainele artelor vor găsi lucrări de specialitate care să îi ajute să înțeleagă mai bine arta, să se apropie de sensibilitatea artistului creator și să studieze istoria artelor prin informațiile oferite de cartea de și despre artă.

Cei care vor dori să studieze mai aprofundat lucrări de specialitate și vor vrea să elaboreze ei înșiși anumite eseuri și referate din domeniile artei, cei care vor să urmeze o carieră în artă vor găsi materialul necesar.

O colecție bogată de lucrări despre teatru, teatrologie, critică și istorie a teatrului, despre filme și filmografie vine să întregască zestrea de care dispune secția.

Dicționarele, enciclopediile, albumele de artă plastică română și universală, albumele de istorie a artelor cu ilustrații deosebite, și care sunt scrise în limbile română, maghiară, germană, franceză sau engleză, bucură inimile publicului utilizator de informație referitoare la artă, care frecventează acest loc de cultură, și au un regim de sală de lectură, având în vedere valoarea lor

atât materială cât și spirituală.

Pe lângă toate acestea, informația de artă mai este stocată și pe documente specifice care formează bogate colecții de documente audio-vizuale. Aceste informații sunt pe discuri, constituindu-se într-un bogat fond de colecție, care poate fi consultat atât în regim de sală de lectură cât și de împrumut, conform regulamentului bibliotecii.

Din toate genurile muzicale, aceste colecții fac posibilă audierea de către melomani a unor interpretări celebre (dirijori și soliști instrumentiști), de asemenea, se pot auzi voci care răsună în marile săli de concerte din țară și din lume.

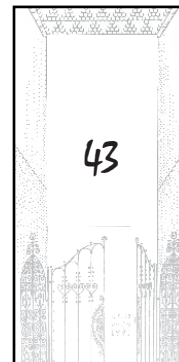
Muzica populară și ușoară este și ea reprezentată în colecții venind în ajutorul acelor care studiază folclorul, obiceiurile populare ale românilor din Transilvania și din celelalte provincii ale țării, precum și zestrea artistică populară a maghiarilor și a germanilor.

Discurile, CD-urile și casetele audio sunt în marea lor majoritate de muzică simfonică, de cameră, de operă și operetă, muzică ușoară și de dans.

Un fond muzical tot mai căutat este în prezent și acela care conține muzică pentru meditație și relaxare, muzică electronică și aceea care imită sunete ciudate ale diferitelor animale sau din natură.

Zestrea secției se concretizează în prezent în cele aproape cinci mii de discuri, aproape o mie de CD-uri, în jur de șase sute de casete audio, cincisprezece casete video, și patru video CD-uri. În pas cu tehnologia modernă, fondul s-a îmbogățit în colecții de casete audio, video, iar mai nou, în ultima vreme, cu CD-uri și VCD-uri.

Însă pe lângă muzică, în fondurile bibliotecii de artă mai sunt și discuri, benzi de magnetofon, casete sau și CD-uri care conțin înregistrări ale

unor voci din fonoteca de aur a Radiodifuziunii, actori, scriitori, poeți sau publiciști care și-au immortalizat vocea în memoria benzii magnetice sau a discului.

De asemenea, sunt înregistrate și piese de teatru, care au fost puse în scenă cu regizori și actori celebri.

Poveștile și cântecele pentru cei mai mici dintre copii întregesc zestrea audio a secției, putând să fie de un real folos cadrelor didactice care doresc să utilizeze acest fond deosebit de interesant, bogat și variat în activitatea lor.

Prin secția de artă asigurăm iubitorilor de muzică și de literatură activități la nivelul cerințelor moderne, mergând de la cercuri de inițiere muzicală până la audiții colective și individuale de pe disc, casetă sau de pe CD, până la șezători literar-muzicale și seri de teatru sau de poezie. Încercăm să realizăm în felul acesta o abordare simultană a muzicii și a literaturii valorificând comorile inestimabile de care dispune secția prin înregistrări de excepție din fonoteca de aur și prin transpunerea încărcăturii emoționale a cuvântului în muzică.

Având în vedere această atmosferă propice, am considerat oportună întemeierea unui cenaclu literar-artistic, care continuă o mai veche tradiție a cenaclului „Liviu Rebreanu”, care a jucat un rol de mare însemnătate în viața literară și culturală a orașului nostru, și în cadrul căruia au activat și s-au format nume de primă mărime ale literaturii locale și naționale.

Secția de artă are o relație specială cu utilizatorii săi, iar activitățile cu public au drept scop atragerea de noi utilizatori și cooptarea lor ca viitori colaboratori în activități.

Dorim ca secția de artă să fie și un loc deschis, în care talentul creator să se manifeste liber pentru realizarea unui climat cald și plăcut.

Vernisajele expozițiilor, matineele muzicale sau literar-muzicale, în care tinerele talente se afirmă, sunt un prilej de bucurie și de sărbătoare, spiritul creatorului și talentul său luminează și deschide punți între suflete. Într-o lume în care primează doar interesul pecuniar și goana după arta și muzica de prost gust, după interese meschine și trivialități, scopul secției de artă este și acela de a arăta că, mai există valoare și oameni valoroși, care merită să fie elogiați și ajutați să se afirme, pentru ca valoarea lor să

fie recunoscută și respectată.

Pe această linie s-au înscris activitățile secției din care amintesc câteva. Monica Dohotariu și elevii de la Liceul de artă din Târgu-Mureș au expus pictură și lucrări de artă grafică, de asemenea, am organizat un concurs de grafică pe teme eminesciene, și în continuare pregătim un concurs pe teme blagiene.

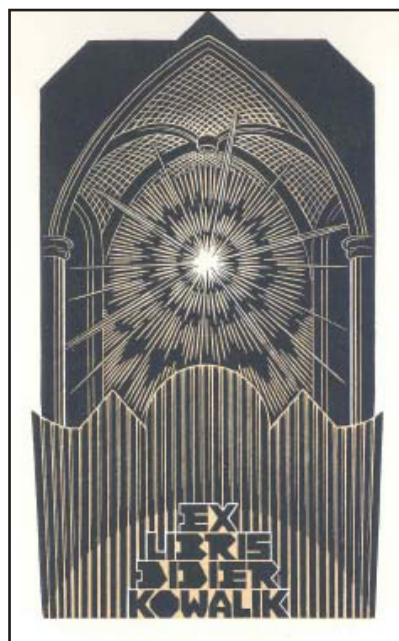
De asemenea, în prezent se poate viziona o expoziție de artă fotografică a concitadinului nostru Dan Predescu.

În cadrul matineelor muzicale am evocat muzicieni iluștri ca, George Enescu, W.A. Mozart, Antonio Vivaldi.

Am realizat în acest an ediția a XX-a a medalionului literar-artistic „Poni Luceafărul”, omagiindu-l pe Eminescu cu concursul elevilor de la Liceul de artă și cu participarea ca spectatori a celor de la Colegiul „Al. Papiu-Ilarian”.

Organizăm audiții muzicale și literare, de poezie, piese de teatru, atât pentru grup organizat, cât și individual.

Avem o colaborare deosebită cu unele dintre colegiile târgumureșene, însă cele mai multe și bune cooperări le-am avut cu Liceul de artă și cu Colegiul „Al. Papiu-Ilarian”, dar lista rămâne deschisă și dorim pe viitor să avem noi și noi colaboratori și beneficiari iubitori de frumos.

Cenaclul „Liviu Rebreanu” – trecut și prezent

ANGELA
MACARIE

Cenaclul „Liviu Rebreanu” a fost cea mai semnificativă mișcare culturală locală unde și-au găsit un climat de manifestare intelectuală pasionați de literatură și de cultură, din perioada postbelică, activând din 10 februarie 1957 și până în anul 1994, când și-a suspendat pentru mai mulți ani, activitatea.

Mișcarea literară generată de cenaclu a dat naștere, în anii '70, primei reviste cultural-literare postbelice românești din Târgu-Mureș, intitulată „Cadran Mureșan”, devenită mai apoi „Vatra”.

În cadrul reuniunii culturale „Rebreanu 120”, la 26 noiembrie 2005, de ziua de naștere a lui Liviu Rebreanu, am luat inițiativa să revitalizăm cenaclul, care a tăcut mai bine de un deceniu.

Din nevoia de a ne hrăni sufletul cu spiritualitate și de a stabili nu numai legături literare ci și interferențe culturale, am luat o inițiativă mai puțin obișnuită în ideea de a valorifica și alte creații și tradiții culturale.

Trăim prin curiozitatea care ne împinge spre cunoaștere, din dorința de a trece dincolo de șabloane, de ceea ce am învățat și am acceptat

ca fiind adevărul absolut.

Fascinația trecutului ne mobilizează, credem că îl cunoaștem, dar pentru a-l înțelege se cuvine să-i punem tot mai multe întrebări. Prin creație vom pune împreună întrebări, vom stabili între noi punți de legătură, între noi ca semenii, apropiindu-ne și de trecut ca de o ființă a noastră ancestrală.

În cartea sa „Aspecte antropologice”, Lucian Blaga scria: „Din fericire, astăzi se mai găsesc totuși atâția oameni, chiar și printre cei mai rafinați, care încearcă un real fior în fața atâtor produse artistice ale paleoliticului. Că acea artă poate avea și după zeci de mii de ani un ecou în conștiința noastră, iată un lucru cu adevărat minunat.”

Dorim ca acest cenaclu să fie nu numai de literatură, ci și de artă, iar cei care vor veni să aducă creațiile lor, îmbogățindu-ne mereu spiritual cu ceea ce umanitatea are mai frumos și mai de valoare.

În revista Bibliotecii Județene le vom rezerva, număr de număr, spațiu pentru evaluare și creații.

Cenacul „Liviu Rebreanu” - atelier poetic

Angela Macarie Fanea

Natalia Marica

ARMONII

PRIVEGHERE

Mi-am înrămat veșnicia
Vis perturbat de magie
Prăfuit de nea
Mi-a nins în poală petale de cântec
Alegând viața în veșnicie
Roua înțelepciunii era în palma mea
Păstrată în ascuns
Taina dulce se prefăce în lumină
Deasupra muntelui sfânt gândul meu zboară
În rouă îmi strălucesc apusul cu răsăritul
Un picur mi-a trezit nașterea
Zborul meu spre nesfârșit
Mi-a dăruit bucuria-bucuriilor
Prea multă îndrăzneală în mine
O aripă mi-a rupt duhul umilit
Voi mai putea vreodată zbura
Întreabă taina din mine
Ochii trupești cufundați în inimi
Îndepărtez substratul de neființă
Acoperământul unor Dumnezeuiești comori
Aceasta este Taina mea – acolo departe în mine.

Valsurile lepezilor mișcând
Trecătoarele suflete
Ale amurgurilor
Balsamuri
Masează fiecare gând
Roșu-violaceu contuzionat
Plăgile pianelor sângerează lumina
Descompusă în note
Împresurând armonii
Catacombe cu oameni

Ascunși să-și cânte mirarea
Privirile îndreptate
Spre cușca poetului ard
În game
Tăcerea se rupe
Prăvălindu-se-n lume.

Horia Ioan Avram

PRO LIBRIS

Alexandra Noemina Răduț

EX ABRUPTO

Miercurea asta voi fura
Sf. Graal cu vin semidulce
Din coloana ta
Și-l voi înlocui cu
Sârmă seacă,
Să gustăm și noi jazz-ul carbonizat.

Dumnezeu dormea în patul meu
Lângă mine
Zicându-mi: „Ți-am înnodat călcâiul”
Primăvara îmi port unghiile scurte
Parce que je ne veux qu’elles
Me blessent.

la sărbătoarea cuvintelor
alodiu
coloanei nesfârșite
azur etern
gemeni suntem
mucenicii de catarsis

lauri ai timpului
ascuns
inerției eunuci
spovedanie calpă
solitari suntem
mucenicii de catarsis

dar al dorului
clepsidră
pulberei vieți
diamantină fațetă
tente suntem
mucenicii de catarsis

Un mare artist și arta lui miniaturală

MIHAIL
ARTIMON
MIRCEA

Despre ex-libris, în câteva cuvinte

Semnificația bibliologică a formulei „EX-LIBRIS...”, urmată de un nume propriu – al unei persoane sau al unei instituții –, este cea de identificare a proprietarului unei cărți. Este o marcă de proprietate aplicată pe carte de posesorul ei. În decursul timpului – iar cercetările bibliologilor se extind pe parcursul a aproape trei milenii, până la tăblițele de lut asiriene –, semnul distinctiv de proprietate a fost imprimat sub formă de iscălitură autografă, sigiliu, ștampilă, timbru sec sau, cel mai adesea, de etichetă. Indicația „Ex libris...” sau „Ex meis libris...”, însoțită de semnătura autografă sau de numele posesorului, înseamnă, cum bine știm, „Din cărțile lui...”, „Din cărțile mele...”, „Din biblioteca mea...”.

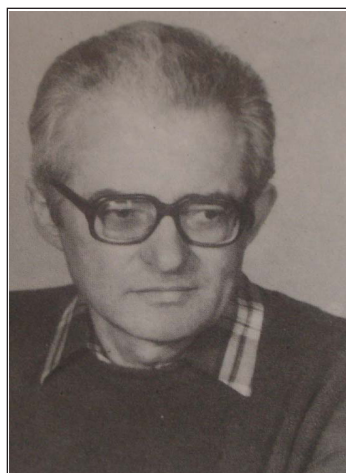
Din evul de mijloc, înaintând spre vremurile moderne, ne sunt cunoscute ex-libris-urile figurative, care apar sub diferite înfățișări, „figura” fiind o *monogramă*, un *semn heraldic*, o *marcă profesională* sau o *creație plastică* care să ne „povestească”, alături de *legenda* (componenta literală), ceva esențial, semnificativ, distinct despre proprietar.

Astfel, la granița dintre istoria cărții, a bibliotecilor și arta grafică, s-a alcătuit în timp o *artă a ex-librisului*, domeniu cu valențe deopotrivă estetice și intelectuale. Între cei care și-au impus numele în istoria ex-libris-ului se află renumitul pictor și gravor german Albrecht Dürer, dar și iscusitul meșter xilograf Elia, care a ilustrat *Cazania lui Varlaam*, așezând în față marca domnitorului Vasile Lupu, semnul heraldic al Moldovei.

Între colecțiile marcate cu ex-librisul heraldic al fondatorului, se află, în proximitatea noastră, renumita bibliotecă a contelui Samuel Teleki, lăsată în folosință, în urmă cu peste două secole, cetățenilor Târgu-Mureșului.

Arta ex-librisului s-a extins, în spațiu și în timp, atrăgând în sfera sa de interes artiști plastici, bibliologi, esteticieni, colecționari, posesori de biblioteci, iubitori de carte.

Cine este Zsolt Vecserka?

Se află printre noi un om, un artist veritabil, un intelectual profund, care duce mai departe, pe aceste meleaguri, arta ex-librisului, artă miniaturală cu semnificații majore – graficianul și xilografurul Zsolt Vecserka. Ne-am întâlnit prima oară cu lucrările domniei sale în urmă cu vreo două decenii, când a avut expoziții la sediul din Palatul Culturii al Bibliotecii Județene și la Secția de artă din clădirea Bibliotecii Teleki. Trecând printre concitadini cu o neobișnuită discreție, d-l Vecserka este însă acum, la vârsta deplinei afirmări, un artist mai cunoscut decât la el acasă în renumite centre culturale de pe continent

– Helsingor (Danemarca), Tarnow (Polonia), Lugano (Elveția), Ljubljana (Slovenia), Ovar (Portugalia), Kronach (Germania), Leuven (Belgia), Milano, Torino (Italia), Nancy (Franța), Utrecht (Olanda), Vilnius (Lituania), Pardubice (Cehia), în Budapesta și în alte orașe ale Ungariei etc. A expus și în țară, acolo unde s-au organizat în decursul anilor manifestări publice de gen - la Cluj-Napoca, Oradea, Satu-Mare, Brașov, Sibiu, Deva, Craiova, Miercurea-Ciuc, Sfântu Gheorghe, Odorhei, în alte localități, unde s-au reunit artiști, colecționari, bibliofili.

O împrejurare prielnică ne-a facilitat, de curând, o mai intimă apropiere de omul și artistul Zsolt Vecserka, încât putem să-i creionăm, în cele ce urmează, un crochiu curricular.

S-a născut în satul Periș din apropierea Târgu-Mureșului, în data de 27 februarie 1941. Bunicul dinspre tată, originar din Moravia, după studii tehnice la Budapesta venise la Târgu-Mureș la începutul secolului trecut, ca specialist în utilaje pentru fabricarea berii. Împământenindu-se, s-a așezat în satul soției, la Periș, unde și-a amenajat o moară cu valțuri, pe care a condus-o apoi băiatul său, până la naționalizare. Fiu al meșterului morar și al unei învățătoare, Zsolt urmează școala la renumitul Liceu „Bolyai Farkas” din Târgu-Mureș și apoi studii postliceale agrozootehnice. Până la pensionare, a lucrat în cadrul Direcției Agricole a județului Mureș, ca șef al Oficiului cartografic.

Pregătirea artistică și-a făcut-o la Școala de arte din Târgu-Mureș avându-l ca dascăl pe Gheorghe Olariu, de la care a înșușit cunoștințe artistice de bază, tehnici grafice, design de litere, noțiuni de estetică.

Marea șansă a tânărului Zsolt Vecserka a fost aceea de a fi fost cunoscut, și agreat ca discipol de un mare dascăl, graficianul Gy. Szabó Béla, Maestru Emerit al Artei. Personalitatea acestui om de mare generozitate și artist remarcabil i-a luminat întreaga devenire artistică. A stat în preajma maestrului și în ultimele momente ale vieții acestuia. Szabó băcsi i-a oferit prietenia și încurajarea, i-a dăruit totul, ca unui succesor, inclusiv unelte din instrumentarul atelierului său.

Învățăcelul s-a înălțat înspre modelul său, dar, lucrând cu obstinație, cu îndărătnicie, și-a găsit propriul său drum, reușind să se impună fără sprijin conjunctural sau de breaslă.

Primul ex-libris l-a realizat în 1969, la îndemnul unui intelectual clujean, Gábor Dénes, bibliotecar, publicist, colecționar și expert în domeniu.

Timp de un deceniu a participat la mai multe expoziții colective din țară, pentru ca în 1979, să prezinte prima sa personală, la Galeria „Apollo” din Târgu-Mureș.

După această dată s-au succedat numeroase participări la expoziții, cele mai multe peste hotare, fiind recunoscut în lumea artiștilor de gen ca unul din creatorii de incontestabilă valoare de pe continent. Lucrări ale d-sale se află în colecții din țară și străinătate, sunt menționate și reproduse în publicații europene, iar în anul 1994, *Encyclopaedia bio-bibliographical of the art of the contemporary ex-libris* (vol. XV, Editura Franciscana, Portugalia) îi face o cuprinzătoare prezentare a întregii deveniri artistice de până la acea dată, însoțită de câteva reproduceri reprezentative.

Coordonate ale creației

De la începuturi și până în prezent, pe parcursul a aproape patru decenii de creație, Zsolt Vecserka a realizat cca. 250 de lucrări – ex-librisuri și grafică mică. Având în vedere media de șapte-opt lucrări pe an, nu putem spune că este un artist prea prolific. Ceea ce este însă sigur, e că d-sa mizează pe o elaborare mentală profundă și pe o calitate incontestabilă, înscriindu-se între marii creatori ai acestui domeniu din secolul XX.

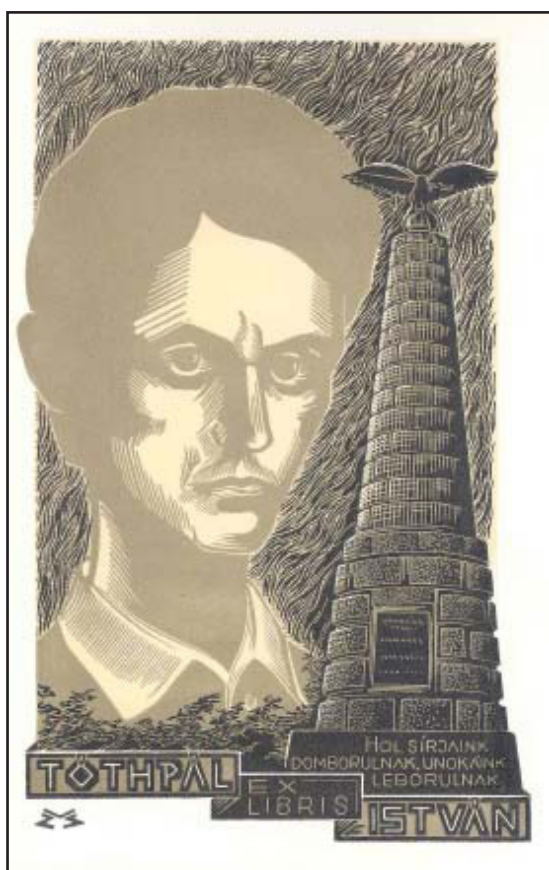
Rădăcinile artei d-lui Vecserka se află în solul transilvan, în ogoarele mureșene, în munții din zare, cu brazii întotdeauna verzi. Se află în construcțiile țărănești, în case, în porți încrustate, în semnele de mormânt specifice. Arta populară ardeleană, motivele decorative ale obiectelor de lemn, textilelor de interior, ale ceramicii populare, teme din balade și legende sunt prezentate în alternanțele de umbre și lumini ale compozițiilor. Elaborarea lucrărilor

denotă un riguros demers intelectual, care însă lasă loc emoției artistice. Conținutul lucrărilor transmite un mesaj umanist, de pace și liniște. Lirismul compozițiilor este uneori melancolic, dar niciodată pesimist. Toate elementele concurează la armonia, echilibrul și pitorescul fiecărei lucrări.

Într-un spațiu al interculturalității, Zsolt Vecserka se dovedește același artist talentat, inteligent și sensibil, rezonând corespunzător

atunci când caută să-i exprime pe prietenii sau comanditarii români ori din alte părți ale Europei ai creațiilor sale.

Odată cu prețuirea noastră, exprimăm și aleasa gratitudine pentru oferta ce ne-a făcut-o d-l Zsolt Vecserka – de a ilustra numărul inaugural al Revistei Bibliotecii Județene Mureș cu creații ale domniei sale.

FILE DE DICȚIONAR

Traian Bosoancă
(1946 - 2005)

ANA
TODEA

Istoric, cercetător științific principal, muzeograf; n. 27 ian. 1946, Toplița, jud. Harghita - m. 20 apr. 2005, Târgu-Mureș. Tatăl său lucrând în cadrul CFR-ului locuiește pe rând în localitățile: Toplița (1946-48), Șintereag,

jud. Bistrița-Năsăud (1948-51), Zau de Câmpie (1951-53), Sovata (1953-56), Brâncovenești (1956-71), stabilindu-se în Târgu-Mureș (1971). Studii primare la Sovata (clasele I-IV), Liceul „Alexandru Papiu-Ilarian” (clasele V-VII, 1956-59), Liceul „Petru Maior” din Reghin (1959-63); studii universitare la Cluj, Facultatea de Istorie și Filosofie, Universitatea Babeș-Bolyai (1965-70). Doctorand cu teza: *Elita intelectuală românească din zona Mureș-Târnava Mare în anii 1918-1919. Contribuția ei la realizarea Marii Uniri. Integrarea ei în viața politică și publică a României în perioada anilor 1919-1947*, susținută în cadrul Catedrei de istorie a Institutului de Cercetări Socio-Umane din Cluj-Napoca (29. 09. 2001), nefinalizată. Lucrează ca profesor suplinitor la Școala Generală din Suseni (1963-64) și la Școala Generală din Solovăstru (1965); după terminarea facultății este arhivist la Arhivele Statului din Târgu-Mureș (1970-76), apoi muzeograf și cercetător științific la Muzeul de Istorie al Muzeului Județean Mureș (1976-2005). Domeniul de cercetare este istoria contemporană, în special cu referire la spațiul transilvan și în mod deosebit la județul Mureș. A fost redactor

coordonator la periodicul Partidului Național Liberal „Glasul Mureșului”, face parte din conducerea PNL Târgu-Mureș (1997-2000); redactor responsabil al Gazetei oficiale a orașului Târgu-Mureș: „Orașul”. Ediție specială ocazionată de dezvelirea statuii lui Emil Aurel Dandea (1996); membru în colegiul de redacție al vol. 26, „Marisia”; colaborator la „Jurnalul de Mureș” și „Cuvântul Liber”, unde publică 30 de biografii la rubrica „Dascăli mureșeni”; a publicat articole și studii de istorie în reviste de specialitate: „Marisia”, „Apulum”, „Sargetia”, „Porolissum”, „Agustia”, „Revista de istorie Bistrița”, „Anuarul Arhivelor mureșene.” Susține numeroase comunicări, mai ales de istorie locală, la diverse evenimente culturale în județ sau în țară, la conferințe și simpozioane științifice. A îmbogățit patrimoniul muzeal cu fotografii privind personalități politice, de cultură, medici, profesori, învățători, avocați, preoți; a achiziționat uniforme militare; a organizat expoziții tematice („Unirea Principatelor Române”, „Evoluția uniformei militare de-a lungul anilor 1834-1992”, „84 de ani de la Marea Unire – documente arhivistice, numismatice și filatelice” ș. a.); a realizat reportaje la Studioul de Radio Târgu-Mureș.

A colaborat la elaborarea celor 13 lucrări intitulate: *Cartea de aur a neamului românesc. Busturi, obeliscuri, plăci comemorative, monumente ale eroilor români căzuți pe raza județului Mureș*. (Târgu-Mureș, Reghin, Târnăveni, Luduș, Sighișoara, Sovata, Iernut, Petelea, Stânceni, Lunca Bradului, Răstolița, Deda, Rușii Munți).

Volume:

Mureșenii și Marea Unire. - Târgu-Mureș: Ardealul, 2000. - 255 p. : il.

- în colaborare:

Alegerile parlamentare din județul Mureș / Traian Bosoancă, Ilarie Gh. Opreș . -Târgu-Mureș: Ardealul, 2004 . -250 p. : foto (Biblioteca de istorie)

Învățământul primar de stat și confesional din județul Mureș în anul școlar 1939-1940 / Traian Bosoancă, Ilarie Gh. Opreș . -Târgu-Mureș: Casa de editură „Mureș”, 2005. - 123 p. : tab. , foto.

Hărțile adevărului: Colecție de hărți și documente vechi / Mircea Violel Todea; Colaboratori: Prof. Dr. Traian Bosoancă, Sorin Oltean . - Târgu-Mureș: Ansid, [2002]. - Vol. 1: 33 h. color

Sângeorgiu de Mureș: 150 de ani de la revoluția din 1848-1849 / Ilarie Gh. Opreș . – Târgu-Mureș: Pax-historica, 1999 . -109 p. : il. (prefațator).

Studii și comunicări (selectiv):

Aspecte din lupta forțelor democratice, în frunte cu Partidul Comunist Român, pentru cucerirea și consolidarea puterii revoluționar-democratice în județul Mureș în perioada anilor 1944-1945. În: *Muzeul Național București*, 1981, 5, p. 413-418.

Plăci comemorative în județul Mureș. În: *Marisia*, 1981-1982, 11-12, p. 665-672.

Participanți mureșeni la Marea Adunare de la Alba Iulia. În: *Vatra*, 1988, 18, nr. 11, p. 212 A.

Emil A. Dandea – luptător pentru România Mare. În: *Un om pentru Târgu-Mureș: Emil A. Dandea* . -Târgu-Mureș: Fundația Culturală “Vasile Netea”, 1995. - p. 11-36 (Caiete mureșene, 3).

Contribuția preoției mureșene la realizarea Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918. În: *Marisia. Arheologie. Istorie*, 1996, 25, p. 303-315.

Din istoricul instituției primariale. În: *Orașul*. Ediție specială ocazionată de dezvelirea statuii lui Emil Aurel Dandea, 1996, 1, p. 2.

Protopopul Ștefan Rusu- luptător pentru desăvârșirea unității naționale și consolidarea statului național unitar român. În: *Apulum*, 1997, 34, p. 561-566.

Protopopul Vasile Duma participant la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia din 1 Decembrie 1918. În: *Apulum*, 1998, 35, p. 544-549.

Marea Unire și preoțimea ortodoxă română din județul Mureș. În: *Angustia*, 1999, 4, p. 321-324.

Dionisie P. Decei, luptător pentru

desăvârșirea unității naționale și consolidarea ei. În *Revista Bistriței*. Muzeul de Istorie Bistrița, 1999, 12-13, p. 385-389.

În vâltoarea vieții politice. În: *Elie Câmpeanu: omul și faptele sale*. - Târgu-Mureș: Fundația Culturală „Vasile Netea”, 1999. - p. 67-78 (Caiete mureșene, 5).

Prezența lui Alexandru Ceușianu în viața politică interbelică. În: *Alexandru Ceușianu. Studii și comunicări*. - Reghin: Fundația Culturală „Vasile Netea”, 1999. - p. 36-57 (Caiete mureșene, 7).

Alegerile parlamentare din decembrie 1919 în județul Mureș-Turda. În: *Marisia. Arheologie. Istorie*, 2000, 26, p. 283-290.

Din viața și activitatea lui Dr. Romul Boilă. În: *Acta Musei Porolissensis*, 2000, 13, nr. 2, p. 243-256; 2003, 25, p. 621-634.

Din viața și activitatea avocatului dr. Aurel Baci, participant la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia. În: *Apulum*, 2000, 39, p. 541-554.

Dr. Ioan Harșia din Reghin, renumită personalitate a vieții politice, administrative și culturale românești. În: *Angustia*, 2000, 5, p. 201-210.

Dr. Petru Muscă (1883-1969). O personalitate marcantă a vieții politice și medicale românești din zona Mureș. În: *Angustia*, 2000, 5, p. 211-214.

Personalitatea protopopului Ariton Marian Popa, participant la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia. În: *Apulum*, 2000, 37, nr. 2, p. 177-185.

Avocatul dr. Adrian Popescu, participant la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia. În: *Apulum*, 2001, 38, nr. 2, p. 155-163.

Dr. Eugen Truția. În: *Reghinul Cultural*. – Reghin : Biblioteca Municipală „Petru Maior”, 1982-; Vol. 5: 2001. - p. 244-251.

Aportul preoților și protopopilor greco-catolici din județul Mureș la realizarea Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918. În: *Sargetia*, 2001-2002, 30, p. 593-598.

Din viața și activitatea lui Dumitru Antal. În: *Reghinul Cultural*. - Reghin: Biblioteca Municipală „Petru Maior”, 1982-; Vol. 6: 2002. - p. 186-199.

Din activitatea ecleziastică, culturală și politică a protopopului de Reghin, Ioan Maloș. În: *Anuarul Arhivelor mureșene*, 2002, 1, p. 278-286.

Aspecte din viața politică a municipiului Tîrgu-Mureș în perioada interbelică (1919-1940). În: *Anuarul Arhivelor mureșene*, 2003, 2, p. 195-216.

Sângeorgiul de Mureș la ceasul Marii

Uniri de la 1918 – un document inedit / Ilarie Gh. Opreș, Traian Bosoancă. În: *Anuarul Arhivelor mureșene*, 2003, 2, p. 371-375.

Alegerile parlamentare din mai- iunie 1920, în județul Mureș –Turda. În: *Marisia. Arheologie. Istorie*, 2003, 27, p. 343-350.

Din activitatea dr. Titu Liviu Tilea (1866-1930). În: *Angustia*, 2004, 8, p. 147-150.

Protopopul Ioan Sălăgean (1877-1956). În: *Reghinul Cultural*. - Reghin: Biblioteca Municipală „Petru Maior”, 1982-; Vol. 7: 2004. - p. 187-188.

Referințe:

Domnul Traian Bosoancă,președintele PNL Târgu-Mureș: „Sperăm să refacem mișcarea liberală mureșeană. “ În: *24 de ore mureșene*, 5, nr. 917 (10 iun. 1997), p. 3, 1 foto.

Mureșenii și Marea Unire de Traian Bosoancă / Cornel Sigmirean. În: *Cuvântul liber*, 13, nr. 12 (18 ian. 2001), p. 8.

Mureșenii și Marea Unire. Lansare de carte / Nicoleta Man. În: *24 ore mureșene*, 9, nr. 1839 (19 ian. 2001), p. 5, 2 foto.

...Marea Unire și la Sângeorgiu de

Mureș / M. C. În: *Cuvântul liber*, 13, nr. 15 (23 ian. 2001), p. 7.

O carte despre oamenii Unirii: eveniment editorial la „Ardealul” / Dorin Borda. În: *Cuvântul liber*, 13, nr. 15 (23 ian. 2001), p. 7, 1 foto.

Sub semnul durabil al creației și al prieteniei: la Reghin / M. C. În: *Cuvântul liber*, 13, nr. 15 (23 ian. 2001), p. 7.

Traian Bosoancă (1946-2005) [Necrolog] / Colectivul redacțional al ziarului „Cuvântul liber”. În: *Cuvântul liber*, 17, nr. 78 (21 apr. 2005), p. 14.

Traian Bosoancă. Pro memoria / Valer V. Vodă. În: *Cuvântul liber*, 17, nr. 79 (22 apr. 2005), p. 5, 1 foto.

Rămas bun, Traian Bosoancă ! / Organizația PNL Mureș. În: *Cuvântul liber*, 17, nr. 79 (22 apr. 2005), p. 5.

In memoriam / Despărțământul „Teodor Muică” ASTRA Sângeorgiu de Pădure. În: *Cuvântul liber*, 17, nr. 80 (23 apr. 2005), p. 11.

BIBLIOGRAFIE

**Biblioteca Județeană Mureș
în presa anului 2005**

ELENA HODOȘ
ANA TODEA
ANNA VINTILĂ

1. Porni luceafărul...(L.P.). În: Cuvântul liber, 17, nr.9 (14 ianuarie 2005), p.1. Medalion literar omagial consacrat zilei de naștere a poetului Mihai Eminescu, organizat de Biblioteca Județeană Mureș.

2. Festival de poezie "Mihai Eminescu". În: Cuvântul liber, 17, nr.25 (5 februarie 2005), p.1. Biblioteca Județeană Mureș - coorganizator al Festivalului de poezie "Mihai Eminescu", ediția a 4-a, 6 februarie 2005, Sângeorgiu de Pădure.

3. Dispreț față de valoare și cultură / Nicolae Băciut. În: Cuvântul liber, 17, nr.28 (10 februarie 2005), p.15, 1 foto. Biblioteca Județeană Mureș - organizatoare a numeroase manifestări culturale cuprinse în programul Direcției Județene pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național Mureș.

4. "Robotul din spațiu" / Letiția Bota. În: Cuvântul liber, 17, nr.29 (11 februarie 2005), p.8, 2 foto. Secția pentru copii a Bibliotecii Județene Mureș a găzduit vernisajul expoziției de pictură și grafică "Robotul din spațiu" a artistului Andrei Leonard Nicușan.

5. Festivalul de poezie "Mihai Eminescu" / Emilia Feier. În: Cuvântul liber, 17, nr.33 (17 februarie 2005), p.2. Biblioteca Județeană Mureș a colaborat la organizarea Festivalului de poezie "Mihai Eminescu" ediția a 4-a, 6 februarie 2005, Sângeorgiu de Pădure.

6. Oameni de știință mureșeni: dicționar biobibliografic. Lansare de carte / I. F. În: Cuvântul liber, 17, nr.36 (22 februarie 2005), p.1, 1 foto. Informație privind lansarea cărții "Oameni de știință mureșeni", dicționar biobibliografic, autori: Ana Todea, Fülöp Mária, Monica Avram, apărută sub egida Bibliotecii Județene Mureș.

7. Oamenii de știință mureșeni, într-o carte / Christian Stan. În: 24 de ore mureșene, 13, nr.2886 (23 februarie 2005), p.3. Informație privind lansarea de carte "Oameni de știință mureșeni. Dicționar biobibliografic", elaborat de Ana Todea, Fülöp Mária, Monica Avram apărută sub egida Bibliotecii Județene Mureș, din 23 feb.2005, ora 17, Librăria "Romulus Guga".

8. Digitalizálják a Bolyai-kéziratot : Elektronikus műhelyt indít a Maros megyei EMT / Antal Erika. În: Krónika, 7, 39. sz. (2005. február. 28.), p.8, 1 il. Despre digitalizarea manuscriselor lui Bolyai la Biblioteca Teleki.

9. Expoziția "China ilustrată". Biblioteca Teleki, Târgu-Mureș (decembrie 2004-aprilie 2005) / Ovidia Mesaroș. În: Antichități, București, 2, nr. 2. (2005), p. 32-35.

10. Oameni de știință mureșeni. Prezentare la

Reghin / Marin Șara. În: Gazeta Reghinului, 15, nr.2-3 (februarie- martie 2005), p.6. Biblioteca Municipală "Petru Maior" din Reghin organizează, joi, 31 martie 2005, ora 11, la sediul instituției, prezentarea dicționarului biobibliografic "Oameni de știință mureșeni", autori: Ana Todea, Fülöp Mária, Monica Avram și a Anuarului "Librăria" nr. 3.; ambele editate de Biblioteca Județeană Mureș.

11. Aspecte de la lansarea volumului "Oameni de știință mureșeni - dicționar biobibliografic", autoare, bibliotecarele Ana Todea, Fülöp Maria, Monica Avram [2 fotografii]. În: Cuvântul liber, 7, nr.43 (3 martie 2005), p.2. Lansarea volumului: "Oameni de știință mureșeni - dicționar biobibliografic, la 25 februarie 2005, la Librăria "Romulus Guga" din Târgu-Mureș.

12. Maros megyei "tudóslexikon" / Fülöp Géza. În: Népszerűség (Múzsza), 57, 53. sz. (2005. március 5), p.2. Prezentarea dicționarului biobibliografic "Oameni de știință mureșeni", elaborat de Ana Todea, Fülöp Mária și Monica Avram, editat de Biblioteca Județeană Mureș în 2004.

13. Tradiție și continuitate cultural-istorică pe Valea Superioară a Mureșului / Florin Bengean. În: Cuvântul liber, 17, nr.46 (8 martie 2005), p.1,3, 2 foto. Biblioteca Județeană Mureș a colaborat la organizarea și desfășurarea simpozionului "Tradiție și continuitate cultural-istorică pe Valea Superioară a Mureșului", Deda, 5 martie 2005

14. Oameni de știință mureșeni. / Pagină realizată de Horia Ioan Avram. În: 24 de ore mureșene, 13, nr.2896 (9 martie 2005), p.4, 1 foto. Lansarea dicționarului biobibliografic "Oameni de știință mureșeni", autori Ana Todea, Fülöp Mária, Monica Avram, apărut sub egida Bibliotecii Județene Mureș; un grupaj din cuvântările celor prezenți la acest eveniment..

15. "Basarabie Română..."[2005]. În: Cuvântul liber, 17, nr.59 (25 martie 2005), p.1. Reuniunea culturală "Basarabie Română..." organizată de Biblioteca Județeană Mureș.

16. Reuniune aniversară la Palatul Culturii, "Basarabie română..." / Nicolae Balint. În: Zi de zi, 2, nr. 259 (29 martie 2005), p.2. Reuniune aniversară organizată de Biblioteca Județeană Mureș. Au avut expuneri: dr. Virgil Pană, Dimitrie Poptămaș, Mihail Art. Mircea.

17. Oameni de știință mureșeni / M. Șara. În: Cuvântul liber, 17, nr.62 (30 martie 2005), p.1. Prezentarea, la Reghin, a cărții: "Oameni de știință mureșeni - Dicționar biobibliografic" apărut în editarea Bibliotecii Județene

Mureș.

18. Discriminare etnică la Teleki. Biblioteca lui Spielmann / Ionuț Oprea. În: Zi de zi, 2, nr.261 (31 martie 2005), p.1,3, 2 foto. Autorul articolului sesizează faptul că Spielmann Mihály, șef serviciu la Biblioteca Teleki, restricționează accesul studenților români la cărțile din patrimoniul instituției.

19. Maros megyei tudóslexikon / Fülöp Géza. În: Könyvtári figyelo, Budapest (Ungaria), 15, 3. sz. (2005), p.604-605. Prezentarea dicționarului biobibliografic "Oameni de știință mureșeni", elaborat de Ana Todea, Fülöp Mária și Monica Avram, editat de Biblioteca Județeană Mureș în 2004.

20. Medalion literar-artistic "Hans Christian Andersen" / L. Bota. În: Cuvântul liber, 17, nr.77 (20 aprilie 2005), p.6.

21. Prin lectură la... cultură / Christian Stan. În: Cuvântul liber, 18, nr.2926 (20 aprilie 2005), p.4, 1 foto. Activitățile organizate de Biblioteca Județeană Mureș cu ocazia Săptămânii Naționale a Bibliotecilor 16-23 aprilie 2005, în prezentarea domnului director Dimitrie Poptâmaș.

22. Lansare de carte / A.C. În: Cuvântul liber, 17, nr.78 (21 aprilie 2005), p.1, 1 foto. Lansarea volumului "Căința" de Horia Ioan Avram, bibliotecar.

23. Horia Ioan Avram (foto), al cărui debut literar a avut loc cu aproape 20 de ani în urmă, revine în actualitate cu un reușit volum de versuri, interviuri și consemnări, intitulat simplu, dar încărcat de sens, „Căința” / Nicolae Balint. În: Zi de zi, 2, nr.277 (22 aprilie 2005), p.2, 2 foto. Prezentarea cuprinde note biografice ale poetului Horia Ioan Avram.

24. Copiii din Centrul de zi "Perseverența" își demonstrează calitățile de artiști plastici / (F.D.). În: Cuvântul liber, 17, nr.83 (28 aprilie 2005), p.14, 2 foto. Expoziție de picturi la Secția pentru copii a Bibliotecii Județene Mureș.

25. Nou director la Biblioteca Mureș / Ela Giurgea. În: 24 de ore mureșene, 18, nr.2942 (12 mai 2005), p.1. Câștigătoarea concursului pentru postul de director al Bibliotecii județene Mureș este Corina Teodor, doctor în istorie și conferențiar universitar.

26. Corina Teodor, noul director al Bibliotecii Județene Mureș / Dorin Borda. În: Cuvântul liber, 17, nr.93 (13 mai 2005), p.1.

27. Două evenimente culturale de excepție / Observator. În: Cuvântul liber, 17, nr.99 (21 mai 2005), p.11, 1 foto. Lansarea cărții „Căința” a poetului Horia Ioan Avram în organizarea Direcției Județene pentru Cultură, Bibliotecii Județene Mureș, ASTREI și Editurii Ansid. Au prezentat prof.univ.dr. Iulian Boldea, protopop Gheorghe Șincan, domnii Nicolae Băciut, Mircea Art. Mihail, Doru Andrei Mureșan și Ioan Oprea, gazda întâlnirii.

28. Johan Cristoph Friedrich Schiller (1759-1805)-febrilă personalitate a romantismului german / Liliana Moldovan. În: 24 ore mureșene, 13, nr.2953 (27 mai 2005), p.6, 1 foto. Eseu realizat de bibliotecara Liliana Moldovan.

29. Ars Medica / Kovács Bányai Réka. În: Művelődés, 14, 5. sz. (2005), p. 30-31. Prezentarea expoziției de carte "Ars Medica", organizată de Biblioteca Teleki.

30. Bibliotecile de cartier, amenințate cu dispariția:

aflaie între agonie și moarte clinică

/ Nicolae Balint. În: Zi de zi, 2, nr.324 (30 iunie 2005), p.12, 2 foto. Despre condițiile improprie în care funcționează bibliotecile de cartier, filiale ale Bibliotecii Județene Mureș.

31. Carte - Cultură- Cunoaștere. În: Gazeta Reghinului, 15, nr.6-7 (iunie-iulie 2005), p.3. Informație privind participarea la simpozionul organizat de Biblioteca Județeană "Octavian Goga" din Cluj-Napoca a lui Dimitrie Poptâmaș, Alexandru Tcaciuc și Marin Șara.

32. Căința ca poezie / Nicolae Băciut. În: Gazeta Reghinului, 15, nr.6-7 (iunie-iulie 2005), p.3, 2 foto. Prezentarea cărții "Căința", autor Horia Ioan Avram, bibliotecar la Biblioteca Județeană Mureș.

33. Cărți pentru bibliotecile din zonele sinistrate / Lacrima Balint. În: 24 de ore mureșene, 13, nr. 3000 (2 aug. 2005), p.2. Donații de carte din Tg.Mureș pentru comuna Vânători-Vrancea la care participă și Biblioteca Județeană Mureș.

34. A közösség lelke, a város emléktára / Nagy Botond. În: Néptűjság, 57, 182. sz. (2005. aug. 6.), p. 6. Interviu cu Corina Teodor, directoarea Bibliotecii Județene Mureș.

35. Cărți pentru zonele sinistrate. În: Cuvântul liber, 17, nr.155 (9 august 2005), p.6. Biblioteca Județeană Mureș donează cărți pentru bibliotecile din zonele afectate de inundații în Moldova.

36. O veste bună pentru utilizatorii serviciilor de bibliotecă / Mihail Art. Mircea. În: Cuvântul liber, 17, nr.162 (18 august 2005), p.11. Secția de împrumut carte pentru adulți a Bibliotecii Județene Mureș a reintrat în circuitul public, după lucrări de reparații și reamenajare.

37. "Zilele sarmășene" / (N.B.). În: Cuvântul liber, 17, nr.169 (27 august 2005), p.5. Biblioteca Județeană Mureș colaborează la manifestarea "Zilele sarmășene", ediția a 3-a, 27 august 2005, Sărmaș; lansarea cărții "Căința" de Horia Ioan Avram.

38. Cea mai frumoasă ediție a "Zilelor sarmășene" / Costel Neacșu. În: Cuvântul liber, 17, nr.170 (30 august 2005), p.1,3; 1 foto. Biblioteca Județeană Mureș colaborează la manifestarea "Zilele sarmășene", ediția a 3-a, 27 august 2005, Sărmașu.

39. Cartea în forul public / Monica Avram. În: Biblioteca, București, 16, nr.8 (2005), p.227-228. Despre lansarea dicționarului biobibliografic "Oameni de știință mureșeni", elaborat de Ana Todea, Fülöp Mária, Monica Avram, editat de Biblioteca Județeană Mureș; un grupaj din cuvântările rostite cu această ocazie.

40. Cu cărțile pe față. Biblioteca, scuturată de praf / Eugenia Kiss. În: Zi de zi, 2, nr.367 (14 septembrie 2005), p.1, 8, 3 foto. Directorul Bibliotecii Județene Mureș, Corina Teodor anunță măsuri radicale în managementul instituției.

41. Samuel Teleki-1739-1822 / Sebestyén Spielmann Mihály. În: Vatra, 32., nr. 9/10 (2005), p. 99-101.

42. Telekiana/ Sebestyén Spielmann Mihály În: Vatra, 32, nr. 9/10 (2005), p. 96-99.

43. Tradiție și actualitate în lectura publică [Biblioteca Județeană Mureș] / Dimitrie Poptâmaș. În: Vatra, 32, nr. 9/10 (2005), p. 118-124.

44. Cursa pentru viață lungă / Letiția Bota. În: Cuvântul liber, 17, nr.195 (4 octombrie 2005), p.2, 2 foto. Manifestare organizată cu prilejul Zilei Internaționale a

Vârșnicului, la Secția de împrumut carte pentru adulți a Bibliotecii Județene Mureș.

45. Expoziție de pictură cu vânzare "Peisaje și flori" / (B.L.). În: Cuvântul liber, 17, nr.198 (7 octombrie 2005), p.6, 1 foto. Expoziție de pictură (A.S.Purcariu) la Secția de împrumut carte pentru adulți a Bibliotecii Județene Mureș.

46. Addenda la "Ziua Internațională a Vârșnicilor" / Florentin Deac. În: Cuvântul liber, 17, nr.200 (11 octombrie 2005), p.13. Manifestarea "Cursa pentru viață lungă" la Secția de împrumut carte pentru adulți a Bibliotecii Județene Mureș.

47. 30 de ani de pictură / Eugenia Kiss. În: Zi de zi, 2, nr.386 (11 octombrie 2005), p.6, 2 foto. Biblioteca Județeană Mureș găzduiește vernisajul expoziției de pictură dedicat aniversării a treizeci de ani de pictură a artistei plastice Sabina Ana Purcariu: prezintă Mihail Artimon Mircea și Vasile Mureșan.

48. Őszi ünnep gyerekeknek/ Hírszerkesztő Mészely Réka. În: Népszerűség, 57, 253. sz. (2005. október 28.), p. 2. Semnalarea unor manifestări cu titlul "Obiceiuri populare de toamnă" la Secția pentru Copii a Bibliotecii Județene Mureș și Jucărioteca "Alice" (31. octombrie 2005).

49. Zilele Bibliotecii Municipale "Petru Maior" Reghin / Marin Șara. În: Cuvântul liber, 17, nr.214 (29 octombrie 2005), p.2. Reprezentanți ai Bibliotecii Județene Mureș participă la "Zilele Bibliotecii Municipale "Petru Maior" din Reghin.

50. Töklámpással az ördög, a rossz szellemek ellen / (mezey). În: Népszerűség, 57, 256. sz. (2005. november 1.), p. 1, 8. Manifestare cu titlul "Obiceiuri populare de toamnă" la Secția pentru Copii și Jucărioteca "Alice".

51. Lansare de carte la Biblioteca Teleki / C. A. În: Zi de zi, 2, nr.406 (8 noiembrie 2005), p.3. Informație privind lansarea lucrării "Pe urmele lui Zalmoxe" de Alexandru Ștefan, în cadrul Secției de Artă a Bibliotecii Județene Mureș.

52. Vis în lumina toamnei / L. Bota. În: Cuvântul liber, 17, nr.222 (10 noiembrie 2005), p.1. Vernisajul expoziției de pictură "Vis în lumina toamnei" a membrilor cercului plastic "Candoare și culoare", la Secția pentru copii a Bibliotecii Județene Mureș.

53. "Cade-n ruginita frunză o poveste" / (B.L.). În: Cuvântul liber, 17, nr.223 (11 noiembrie 2005), p.3. Biblioteca Județeană Mureș - Secția pentru copii, Palatul Copiilor și Cenaclul "Tricolorul" organizează concursul literar "Cade-n ruginita frunză o poveste".

54. Liviu Rebreanu - contemporanul nostru / Nicolae Băciut. În: Cuvântul liber, 17, nr.224 (12 noiembrie 2005), p.3, 1 foto. Biblioteca Județeană Mureș, Secția de artă colaborează la organizarea medalionului literar care marchează 120 de ani de la nașterea lui L.Rebreanu.

55. Teleki - "Pe urmele lui Zalmoxe-Carpatia" / Dan Trifu. În: Cuvântul liber, 17, nr.224 (12 noiembrie 2005), p.6. La Secția de artă a Bibliotecii Județene Mureș s-a lansat cartea "Pe urmele lui Zalmoxe-Carpatia" de Al. Ștefan.

56. Vis în lumina toamnei/ (L.B.). În: Cuvântul liber, 17, nr.224 (12 noiembrie 2005), p.6, 1 foto. Vernisajul expoziției de pictură "Vis în lumina toamnei" a membrilor cercului plastic "Candoare și culoare", la Secția pentru copii a Bibliotecii Județene Mureș.

57. Mihail Sadoveanu, un povestitor captivant / (I.C.). În: Cuvântul liber, 17, nr.225 (15 noiembrie 2005), p.3. Manifestare organizată de Biblioteca Județeană Mureș, Secția pentru copii în colaborare cu Gimnaziul de Stat" Liviu Rebreanu" din Târgu-Mureș.

58. Monica Dohotariu, noi "Ritmuri cromatice" / (N. B.). În: Cuvântul liber, 17, nr.225 (15 noiembrie 2005) p.6. Vernisajul expoziției de pictură "Ritmuri cromatice" a artistei M. Dohotariu, la Secția de artă a Bibliotecii Județene Mureș.

59. Szín és játék / Hírszerkesztő Antal Imola. În: Népszerűség, 57, 270. sz. (2005. november 17.), p. 2. Semnalarea unei expoziții de pictură la Secția pentru Copii a Bibliotecii Județene Mureș (15-28 noiembrie 2005.).

60. Culoare și joc / (L.B.). În: Cuvântul liber, 17, nr.229 (19 noiembrie 2005), p.2, 1 foto. Expoziția de pictură "Culoare și joc" realizată de elevi ai Școlii Generale Nr.2 și ai Gimnaziului "Dacia" din Târgu-Mureș, la Biblioteca Județeană Mureș, Secția pentru copii.

61. Membrii cercului plastic "Candoare și culoare" - laureati ai concursurilor internaționale / L. Bota. În: Cuvântul liber, 17, nr.229 (19 noiembrie 2005), p.8, 2 foto. Premiera membrilor cercului plastic "Candoare și culoare", la Biblioteca Județeană Mureș, Secția pentru copii.

62. Keith Hitchins și pasiunea unei vieți : Istoria României / (A.C.). În: Cuvântul liber, 17, nr.230 (22 noiembrie 2005), p.1. Conducerea Bibliotecii Județene Mureș organizează o întâlnire a istoricului Keith Hitchins cu publicul târgumureșean.

63. Monica Dohotariu - ritmuri cromatice / Angela Fanea. În: Cuvântul liber, 17, nr.230 (22 noiembrie 2005), p.6. Vernisajul expoziției de pictură "Ritmuri cromatice" a artistei M. Dohotariu, la Secția de artă a Bibliotecii Județene Mureș.

64. Amerikai történet Marosvásárhelyen / Nagy Annamária. În: Népszerűség, 57, 275. sz. (2005. november 23.), p. 2. Întâlnire cu istoricul american Keith Hitchins organizată de Biblioteca Județeană Mureș.

65. Evocare Liviu Rebreanu / (N.B.). În: Cuvântul liber, 17, nr.233 (25 noiembrie 2005), p.8. Reuniune culturală - 120 de ani de la nașterea lui L.Rebreanu-la Secția de artă a Bibliotecii Județene Mureș.

66. Sub semnul lui Rebreanu / (N. B.). În: Cuvântul liber, 17, nr.235 (29 noiembrie 2005), p.6, 1 foto. Reuniunea culturală "Rebreanu-120", la Secția de artă a Bibliotecii Județene Mureș.

67. "Din cărțile Teleky-Bolyai" / Gheorghe Buluță, Elena Maria Schatz. În: Biblioteca, București, 67. Serie nouă, 16, nr.11 (2005), p.349-350). Prezentarea bibliografiei "Catalogus Librorum Sedecimo Saeculo Impressorum Bibliothecae Teleky-Bolyai. Novum Forum Siculorum" realizată de Spielmann-Sebestyén Mihály, Balázs Lajos, Ambrus Hedvig, Mesáros Ovidia, 2 vol.: I:A-M, 494 p.; II:N-Z, 438p., descriind tipăriturile europene și transilvănene de sec. al 16-lea aflate la Tg. Mureș.

68. Diszszemle és kitüntetések Románia nemzeti napján / Nagy Annamária. În: Népszerűség, 57, 282. sz. (2005. december 2.), p. 6. Acordarea premiului de excelență și a Fibulei de la Suseni directorului Bibliotecii Județene Mureș, Dimitrie Poptămaș.

69. Nostalgia / Hírszerkesztő Mészely Réka.

În: *Népújság*, 57, 282. sz. (2005. december 2.), p.2. Semnalarea unei expoziții de pictură la Secția pentru Copii a Bibliotecii Județene Mureș (november 29-december 2).

70. "Țara Fagilor", la volumul al 14-lea / Florentin Deac. În: *Cuvântul liber*, 17, nr.240 (7 decembrie 2005), p.8. Biblioteca Județeană Mureș a susținut, de-a lungul anilor, apariția almanahului "Țara Fagilor".

71. Európai városok régi könyvekben/Hírszerkesztő: Simon Virág. În: *Népújság*, 57, 293. sz. (2005. decembrie. 15.), p. 2. Expoziție de carte la Biblioteca Teleki.

72. Könyvtári napok Marosvásárhelyen / Hírszerkesztő: Simon Virág. În: *Népújság*, 57., 293. sz. (2005. december. 15), p. 2. Semnalarea Zilelor Bibliotecii Județene Mureș (15-17 dec. 2005).

73. Cade-n ruginita frunză o poveste / Letiția Bota. În: *Cuvântul liber*, 17, nr.249 (20 decembrie 2005), p.15, 2 foto. Premiarea câștigătorilor concursului "Cade-n ruginita frunză o poveste" în organizarea Secției pentru copii a Bibliotecii Județene Mureș.

74. Colindul poezilor și poezia colindelor / Angela Fanea. În: *Cuvântul liber*, 17, nr.249 (20 decembrie 2005), p.7. Ședința cu public a Cenaclului "Liviu Rebreanu" la Secția de Artă a Bibliotecii Județene Mureș.

75. Európa nagyvárosai régi könyvekben / Antal Erika. În: *Krónika*, 7, 248. sz. (2005. december 21.), p. 8. Expoziție de carte la Biblioteca Teleki.

76. "Vă aducem veste bună!..." / Mihai Art. Mircea. În: *Cuvântul liber*, 17 nr.256 (30 decembrie 2005), p.2. Recital de colinde și cântece de Crăciun la Secția de Artă a Bibliotecii Județene Mureș.

77. Revista "Ambasador"- 10 ani de la apariție. Premiile revistei Ambasador pentru anul 2004. În: *Ambasador*, 11, nr.99-100 (2005), p.31. Printre premiați: Dimitrie Poptâmaș, director al Bibliotecii Județene Mureș.

78. Ana Tero - "Îți mulțumim că ai fost colega noastră!" / Anca Chircea. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4 (2005), p. 278. Portret profesional și uman al bibliotecarei Ana Tero.

79. Ana Todea, Fülöp Mária, Monica Avram, Oameni de știință mureșeni, Târgu-Mureș, 2004, 477 p. [Recenzie] / Corina Teodor. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4 (2005), p. 289-290.

80. Aspecte marcante ale managementului de bibliotecă identificate la Compartimentul de Completare a colecțiilor bibliotecii publice / Liliana Moldovan. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4 (2005), p. 64-90.

81. Biblioteca Centrală Regională Mureș (1957-1965) / Agyagási Hajnal. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4. (2005), p. 133-139.

82. Bibliotecile publice mureșene reflectate în presa anului 2004. Bibliografie / Ana Todea , Anna Vintilă. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4 (2005), p. 148-168.

83. Carmen Munteanu "...niciodată nu trece gloria profesiei noastre!" / Spielmann Mihály. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4 (2005), p.276-277. Portret profesional și uman al bibliotecarei Carmen Munteanu.

84. O carte din biblioteca principelui Barcsai / Spielmann Mihály. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4 (2005), p. 196-200. Cartea se află în

fondul Bibliotecii Teleki.

85. Dimitrie Poptâmaș - Portret în devenire / Melinte Șerban. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4 (2005), p. 279-286. Portret profesional și uman al bibliotecarului, directorului și omului de cultură Dimitrie Poptâmaș.

86. Georgeta Buda-con grazie. Biblioteca - o alternativă a vocației didactice / Mihail Artimon Mircea. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4 (2005), p. 273-275. Portret profesional și uman al bibliotecarei Georgeta Buda.

87. Începuturile Bibliotecii Județene Mureș. Dr. Molnár Gábor-primul director al instituției / Petelei Klára. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4 (2005), p. 11-10.

88. Producția editorială mureșeană în perioada 1990-2000 oglindită în Bibliografiile mureșene / Anna Vintilă. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4 (2005), p. 140-147.

89. Restaurarea unui calendar popular maghiar din 1781 / Márton Krisztina. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4 (2005), p. 218-230. Calendarul face parte din colecția Bibliotecii Județene Mureș.

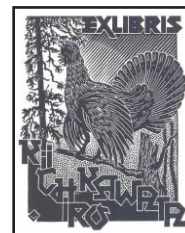
90. Secția "Cartea Tehnico-Științifică" la a 30-a aniversare / Fall Maria Magdalena. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4 (2005), p. 48-63.

91. Supralibrosuri din colecția Teleki / Kimpián Annamária. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4 (2005), p. 201-217.

92. Unele aspecte ale managementului de bibliotecă în activitatea Secției pentru copii a Bibliotecii Județene Mureș / Emilia Cătană. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4 (2005), p. 33-47.

93. Vasile Copilu Cheatră la Târgu-Mureș / Dimitrie Poptâmaș. În: *Libraria. Anuar. Biblioteca Județeană Mureș*, 4. (2005), p. 25-32. Vasile Copilu Cheatră în relații de colaborare cu Biblioteca Județeană Mureș.

94. Teleki-"Pe urmele lui Zalmoxe - Carpatia". În: *Cuvântul liber*, 17, nr.224 (12 noiembrie 2005"), p.6. La Secția de artă a Bibliotecii Județene Mureș s-a lansat cartea "Pe urmele lui Zalmoxe-Carpatia" de Al. Ștefan.

CURIER

Din partea A.N.B.P.R. - Filiala Mureș

Dragi Colegi!

Cu siguranță v-ați întrebat de multe ori: ce face de fapt Asociația Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România? Este doar o formă de organizare la care lumea aderă în virtutea inerției, fără convingere, pentru a-și liniști oarecum conștiința. Bineînțeles că există și o taxă, care este achitată cu un iz amar: iarăși trebuie să dăm niște bani... Și cam atât se vede din afară.

E păcat că „breasla” bibliotecarilor atât de importantă în alte țări nu are aceeași pondere la noi.

Situația din județul nostru nu este una chiar fericită: am cooptat destul de puțini colegi pentru această asociație, care este una profesională și nu un sindicat. Ceea ce contează este creșterea gradului de pregătire profesională a colegilor, informarea tuturor despre noutățile din lumea bibliotecii și nu obținerea unor avantaje materiale, ca tichetele de masă. Asociația are altă menire.

Anul trecut s-a schimbat complet conducerea filialei Mureș. Președinte este Monica Avram, iar membrii noii echipe sunt: Adriana Popa, Emilia Cătană, Csiki Emese și Viorel Bleahu.

Prima propunere din partea noastră este una de ajutor, sperăm, adresată în special bibliotecarilor din bibliotecile orașenești și comunale. Cu siguranță multora dintre Dvs. nu vă este ușor să luați parte la diferitele cursuri de specializare, cum sunt cele organizate de C.P.F.P.I.C la Bușteni. Am putea organiza seminarii, discuții la Tg.-Mureș pe diferite teme: elaborarea fișelor ISBD, clasificare, achiziții, orice, dacă este nevoie.

Trimiteți-ne întrebările și propunerile Dvs. la adresa Bibliotecii Județene Mureș 540052 Tg.-Mureș, str. G. Enescu 2, sau prin email la adresele: emeske.csiki@gmail.com, monavram@yahoo.com.

Vom aduna aceste sugestii, vă vom răspunde la ele.

Toate cele bune!

Közlemény

CSIKI EMESE

Kedves Kollégák!

Bizonyára sokan feltették már maguknak a kérdést: Mit is csinál lényegében a Romániai Közkönyvtárosok Egyesülete? Ez egy szerveződés, ahova az emberek automatikusan, mindenféle meggyőződés nélkül beiratkoznak, mielőtt a könyvtárba kerülnek. Lelkiismeretük megnyugtatóására. Természetesen létezik egy tagsági díj, amelynek íze szintén keserű: megint fizetni kell valamit.

Ilyennek látszik a helyzet kívülről.

Kár, hogy nálunk nem ismerik (el) a könyvtárosok céhét, mint más országokban.

Maros megyében nem éppen rózsás a helyzet: viszonylag kevesen jelentkeztünk ebbe a szervezetbe, ami egy szakmai és nem egy szakszervezet. Elsődleges a kollégák szakismereteinek a gyarapítása, a könyvtárosvilág újdonságainak ismertetése. Nem anyagi javakról szól a fáma, mint az ebédjegyek. A könyvtáros egyesületnek más a szerepe.

Tavaly teljesen kicserélődött a szervezet Maros megyei vezetősége. Az elnök Monica Avram, az új csapat tagjai pedig: Adriana Popa, Emilia Cătană, Csiki Emese és Viorel Bleahu.

Az első javaslatunk segítség lesz, reméljük, főleg a községi könyvtárosoknak. Önök közül sokan nehezen, vagy egyáltalán nem jutnak el szakmai továbbképzőkre, mint pl. amelyet a C.P.F.P.I.C. tart Bușteni-ben. Úgy gondoltunk, jól jönne, ha szakmai találkozókat tudnánk tartani Vásárhelyen, különböző témákról, mint: beszerzés, feldolgozás, tizedes osztályozás, vagy szükség szerint egyébről is.

Küldjék el javaslataikat, kérdéseiket a Maros Megyei Könyvtárba: 540052 Tg.-Mureș, str. G. Enescu 2, vagy emailon a következő címekre:

emeske.csiki@gmail.com, monavram@yahoo.com

Összegegytjük javaslataikat és válaszolunk rá.

Minden jót kívánunk.

Az ANBPR Maros megyei szervezete
részéről:

CSIKI EMESE

INDEX DE AUTORI

AGYAGÁSI Hajnal
bibliotecară
Secția de împrumut carte pentru adulți
a Bibliotecii Județene Mureș

Horia Ioan AVRAM
bibliotecar
Biblioteca Județeană Mureș

CSIKI Emese
bibliotecară
Compartimentul de completare, evidență și prelucrare a colecțiilor al
Bibliotecii Județene Mureș

DÓCZI Örs
bibliotecar
Biblioteca „Teleki-Bolyai” Târgu-Mureș

Ramona DRAGOMIR
bibliotecară
Secția de împrumut carte pentru adulți
a Bibliotecii Județene Mureș

FALL Maria Magdalena
bibliotecară
Compartimentul completare, evidență
și prelucrarea colecțiilor al
Bibliotecii Județene Mureș

Elena HODOȘ
bibliotecară
Compartimentul informare bibliografică al Bibliotecii Județene Mureș

Mariana ISTRATE
bibliotecară
Secția de împrumut carte pentru adulți
a Bibliotecii Județene Mureș

Angela MACARIE
bibliotecară
Secția de artă a Bibliotecii Județene Mureș

Nicoleta MAN
bibliotecară
Biblioteca comunală Ibănești, județul Mureș

Anica MAȘCA
bibliotecară
Secția pentru copii a Bibliotecii Județene Mureș

MÁRTON Krisztina
restaurator carte
Biblioteca „Teleki-Bolyai” Târgu-Mureș

Mihail Artimon MIRCEA
bibliotecar
Șeful serviciului relații cu publicul al Bibliotecii
Județene Mureș

Liliana MOLDOVAN
bibliotecară
Compartimentul completare, evidență
și prelucrarea colecțiilor
al Bibliotecii Județene Mureș

Dr. Florica Elisabeta NUȚIU
directoare
Biblioteca Universității de Medicină și Farmacie
din Târgu-Mureș

Mircea POPESCU
bibliotecar metodist
Biblioteca Județeană Mureș

Dr. Corina TEODOR
Directoarea Bibliotecii Județene Mureș

Ana TODEA
bibliotecară
Compartimentul de informare bibliografică
al Bibliotecii Județene Mureș

Anna VINTILĂ
bibliotecară
Compartimentul de informare bibliografică
al Bibliotecii Județene Mureș

